

არსენალი

საქართველო
შინაგარეო
საზღვაო უსაფრთხოება

№ 8 (103). 16 - 29 აპრილი, 2010 წ. სამხედრო-ინჟინერიული უსაფრთხოება. ღირსი 1,5 ლარი

უკუნიკრებული
პენიონალის რუსული
მე-4 სამხედრო ბაზა

1425
2010

არაგედიით
გამთავრებული
პრენები

ირლანდიის
არმიის
საეცრაზმი

ბიუჯეტი 2010 -
„როვან რეპოლუსიკა“
თუ „პოვან გადაბრინალეა“?!

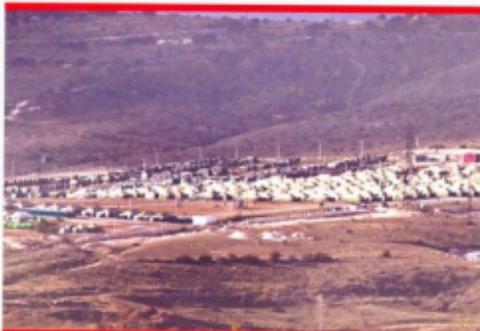
**ბრძოლა
ქალაქში**

10

**რუსეთის
პოროგი
გეოპოლიტიკური
გაქვეთილი**

7

**ოკუპირებული
ცხინვალის რუსული
პე-4 სემხედრო ბაზა**

14

**გრაგელით
დაბრუნებული
სანჯრთნელი ფრენა**

23

**„ვეგოგრული“
ცემსლი**

35

**იკლანდიის
არმიის
რეინჯერები**

50

სარჩები

- 4 ახალი ამბები **კალიდოსკოპი**
- 5 პოლონური თვითმფრინავის კატასტროფა **ბრაპელია**
- 7 რუსეთის შორივი გეოპოლიტიკური გაკვეთილი **გლადარიალა**
- 10 ბრძოლა ქალაქში **ბაჰიკა**
- 14 ოკუპირებული ცხინვალის რუსული მუ-4 სამხედრო ბაზა **საშრისე**
- 17 საქართველოს საგარეო დაზვერვა - მითი და რეალობა **საუსსაშსუარაი**
- 24 ქართველმა მუზეუმიკებმა რუსებს ავიაციის მოდერნიზაცია დანაყებიენს **შვიარაღაის მოღარენაშია**
- 23 ტრაგედიით დამთავრებული სანვრთელი ფრენა **ავიაკაბასტროფა**
- 26 FIDAE 2010 **ასასოშია**
- 30 ჩეხოსლოვაკური ტანკები - პატარა ქვეყნის დიდი მიღწევები **ბანკშხხეხული ქვეყნები**
- 35 „მეგობრული“ ცეცხლი **სანდელი**
- 36 ეავასიური მოვლენების მიმოხილვა... **რამირი**
- 38 ტანკები კორეიდან ცხინვალის ომამდე **ჩავანჩავანიკა**
- 42 „შაერი-მინა“ კლასის მართვადი რაკეტები - ტაქტიკური რაკეტები **საპიშიო შვიარაღა**
- 48 კონტაქტური კარატე **საბარძო ხელიწეხა**
- 50 ირლანდიის არმიის რინჯერები **აკოშსიონდელი**
- 54 რუსული „ბიზონები“ **„არსენალს“ იარაღის მარაში**

არსენალის განხილვა

ფლანკში ქართველ სამხედროთა მისია ახალ, უფრო მზომენლოვან ტრაზე გადიდა გახული წლის ნოემბრის ქაბულში გაგზავნილ 173 ქართველ სამხედროს გახულ კვარას მიმეტა კოდეე 750 ზეფის ისაიქსიმდე. რომლებიც ავღანეთის სამხედრო, კლდნანდის პროინციასი აისახურებენ.

ავღანეთში საქართველოს შეიარაღებული ძალების 900-ზე მეტი სამხედრო მოსამხურე იყოფება, რაც პატარა საქართველოსთვის არცთუ უმომენელია, რადგან სამხედრო-პოლიტიკური სიტუაცია ქვეყნის კვლევ დაბებული რჩება და არგან იდის, რას მოიომქმედებენ გაზავხულ-ხაფულმა რუსეთის საოკუაციო ვარება.

თავად ქართველ სამხედროებს ავღანეთში უდიდესი სიფრთხილე მართობს, რადგან იქ ნახულია პარტისანელი ომის მიმდინარეობს, თანაც ხაფულში დევკე-მელია ფართომსმტახიანი ოპერაციის დანეება ვანაარის თალბისიგან გასაშენდად, რომელშიც მხზაბელ ქელ-მანდის პროინციასი დისლოკირებულ ქართულ პატალიონს აუცილებლად ჩართავს.

*ირაკლი აღაღაშვილი
გიორგი შორშოლიანი*

წარდლება!
გამოიწერეთ „არსენალი“ და მიიღეთ შინ, ორ ევირაში ერთხელ!
ტელ: 38-26-74;
38-26-73

რედაქციის დაყოთხავად მასალების ვადაბეჯდა აყრძალულია

გადაფემულია დასაბეჯდად 12.04.2010

გაზეთ „ევირის პალიტრის“ დამატება ©
რედაქციის მისამართია: თბილისი, იოსებძის ქ. №49.
ტელ: 38-37-47
სარეკლამო განყოფილება: ტელ: 37-78-07; 38-78-70
email: arsenal@kvirispalitra.com
ევრნალი გამოდის ორ ევირაში ერთხელ პარასკევს

პოლონური Ty-154-ის კავსბროშა

10 აპრილს მსოფლიო უპრეცედენტო ფაქტმა შეძრა — რუსეთში ვისიტაციას, სმოლენსკში დაჯდომის დროს, კატასტროფა განიცადა პოლონეთის სამთავრობო თვითმფრინავმა Ty-154M-მა, რომლის ბორტზეც პოლონეთის პრეზიდენტი ლეხ კაჩინსკი შეუღლებიან, მთავრობის წევრებთან, თადღაცისა და უშიშროების უმაღლეს ხელმძღვანელებსა და სახელმწიფო პარტბთან ერთად იმყოფებოდა.

თვითმფრინავი ვარშავიდან სმოლენსკში მიფრინავდა. ბორტზე მყოფი 96 კაციდან არავინ გადაარჩინდა. ეს არის ავიაკატასტროფა, რომელშიც ქვეყნის მთავრობის პირველი პარტბი დაღუპნენ.

პოლონეთის პრეზიდენტი ლეხ კაჩინსკი ოფიციალურ სამთავრობო დელეგაციასთან ერთად კატანსკი, მემორიალურ

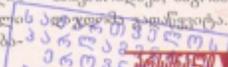
კატასტროფის მომენტში პოლონეთის პრეზიდენტი ლეხ კაჩინსკი შეუღლებიან ერთად ხავარაუფოდ თვითმფრინავის სწორედ ამ სალონში იმყოფებოდა

ღონისძიებამ მონაწილეობის მისაღებად მიუგზავრებოდა. კატასტროფა მოსკოვის დროით 10.56 საათზე მოხდა. რუსული წყაროების მიხედვით, ჯერ კიდევ ბელარუსიის საჰაერო სერვისში ფაქრის დროს დისპეტჩერებმა გვიანვე სმოლენსკის რაიონში რთული მეტეოპირობების შესახებ ინფორმაცია მიაწოდეს. აეროდრომზე მართლაც ძლიერი ნისლი იყო, რის გამოც ეკაპაფო სამჯერ ეცადა თვითმფრინავის დასმის და მხოოთვე მცდელობას კატასტროფა მოჰყვა. ამ მუღუნამდე ნახევარი საათით ადრე აეროდრომზე მოსკოვიდან

გამოფრენილი სამხედრო-სატრანსპორტო თვითმფრინავი Il-76 უნდა დაემდარაფო. მფრინავი კარვად იცნობდა ლანდშაფტს, მაგრამ დაჯდომის ორი წარუბატებული მცდელობის შემდეგ თვითმფრინავი უწყუფოს აეროდრომში გაბრუნდა.

სმოლენსკი პატარა ქალაქია და აქ სამოქალაქო აეროდროტი არ არის. აეროდრომი, რომელზეც კაჩინსკის თვითმფრინავი უნდა დაემდარაფო, სამხედრო დანიშნულებისაა. 2009 წლის ოქტომბრამდე აქ 103-ე გვარდიულს სამხედრო-სატრანსპორტო პოლკი ბა-

ზირებდა, მაგრამ შარშან ნაწილი დამსლეს და თვითმფრინავები ტრავანროვსა და ორენბურგში გაანწილეს. აეროდრომზე დაკონსერვებული თვითმფრინავების მთლებ-გაშეება ხდება. აეროდრომო მოქმედა და აქ საშუალოდ კვირამო ერთხელ ან ორჯერ თვითმფრინავების მთლებ-გაშეება ხდება. აეროდრომი არაა აღჭურვილი ავტომატური ნავიგაციის სისტემით, რის გამოც აქ დაჯდომა მხოლოდ იმ შემთხვევაშია ნებადართული, თუ ხელვალობა 1000 მია, 6 აბრილის დილას კი ხელვალობა 400 მ-ზე ნაკლები იყო. აეროდრომის სამხედრო დანიშნულები თვითმფრინავს მოსკოვში ან მინსკში გაფრენას სათავაზობდნენ, მაგრამ გვიანვე მარცხი დაჯდომა განაწილდა. პერიანსონის

როგორც ჩანს, როცა დაჯდომას შუიოხედ ცდილობდა, ნისლის გამო მფრინავმა თვითმფრინავი ბლიეს გამოასანა ხედავდა გლასდაზე დაბლა დასწია. თვითმხილველების თქმით, ერთხანს თვითმფრინავმა მრავლებს წვეკა შეკვროდა გახარდა, რაზეც მომატებულ ხმაური შეტყვევებდა და ცხვირი ხვეით ასწია, მაგრამ უკვე გვიან იყო. ავტო კლივი შეზღოვო კო მარცხენა ფრთის Ty-154M ხეებს წამოვლო და წაწოდებდა დაიშალა. როგორც ჩანს, ბორბზე საწვავის კიდვე საკმარ მარაგი რჩებოდა, რადგან ჩამოვარდნისთანავე ძლიერი ხანძარი გაჩნდა.

გამოძიებამ, რომელიც დაუყოვნებლივ დაიწყო, სამი ვერსია წამოაყენა: ტექნიკური გაუმართაობა, რთული მეტეოროლოგიის და მფრინავის შეცდომა.

ლაპარაკობენ იმაზეც, რომ ქვეყნის პრეზიდენტის ასეთი მოძღვრებული თვითმფრინავით არ უნდა ეპარებოდა, დიდი ხანია დასავლური წარმოების თვითმფრინავზე უნდა გადასულიყო.

დღეს Ty-154-ს ახალ თვითმფრინავის ნამდვილად ვერ უწოდებენ თუკა საბჭოთა კავშირში ის ვეჯაზე საიმედო და მასობრივი რეაქტიული საბგზავრო თვითმფრინავი იყო — სურიაული წარმოების პერიოდში 930 ცალი გამოუშვეს.

Ty-154-ზე მუშაობა 1963 წელს დაიწყო და პირველად კაბრიში ის 1968 წლის 3 ოქტომბერს აფრინდა. ორი წლის შემდეგ კაბრიშივეს (დღევანდელი სამარის) სამარის საავიაციო ქარხანაში სურიაულ წარმოებაში ჩაუშვეს და 1971 წელს მისი გამოყენება ფოსტის გადასატანად დაიწყო. სხვათა შორის, პირველი რეისი ამ თვითმფრინავმა ენუკოფიან თბილისში შეასრულა. ერთი წლის შემდეგ მეზარების გადაყენა დაიწყო. ექსპლუატაციის განმავლობაში თვითმფრინავი უფუჭობდებოდა და 1984 წელს მოდერნიზებული ვარიანტი Ty-154M ჩაუშვეს წარმოებაში. მისი ასაფრენი მასა 102-104 ტ-მდე, შედარებით ეკონომიური ძრავებისა და გაუმჯობესებული აეროდინამიკის წყალობით კი საწვავის ეფექტურობა 30%-ით გაიზარდა.

რაც შეეხება კანისკის თვითმფრინავს, ის 1990 წლის ივნისში გამოშვებული (საქარხნო ნომერი 90A837) და პოლანეთის სამხედრო-სასაერო ძალების 36-ე სპეცდანიშნულების საავიაციო პოლკს ეკუთვნოდა. თვითმფრინავს მალაქომებრტული ლუქსის კლასის სალონი ჰქონდა. მისი საბორბო ნომერი იყო „101“. ექსპლუატაციის დაწყების მომენტიდან თვითმფრინავმა 5004 საათი იფრინა და 1823 დაჯდომა შეასრულა, რაც ამ კლასის თვითმფრინავებისთვის

ძალზე ცოტაა — მაქსიმუმ 36000 საფრენო საათია და 25000 დაჯდომაზე გათვლილი. ექსპლუატაციის ხანგრძლივობა კი 40 წელია (მართალია, საბჭოთა თვითმფრინავები არასდროს გამოირჩეოდნენ ეკონომიურობითა და კომიუნალიზაციით, მაგრამ ისინი მხოლოდ 30 ერთ-ერთი ვეჯლაზე საიმედოს იყვნენ). 2009 წლის მაისიდან დეკემბრის ჩათვლით თვითმფრინავს სამარის საავიაციო ქარხანაში კაბიტალური რემონტი გაიარა, რომლის შემდეგაც მისი ექსპლუატაციის ვადა 25 წლის შემდეგ უნდა ამსრულებულიყო. კაბიტალური რემონტის შემდეგ ქარხანისთან პრეტენზია არ ჰქონიათ.

რაც შეეხება დანარჩენი ორ ვერსიას — რთული მეტეოროლოგიის და მფრინავის შეცდომა — საერაოდ, მიზეზი სწორედ ამ ორ ფაქტორში იმალება. თუმცა ნისლის გამო მფრინავს შეუძლო სხვა აეროპორტში გაფრენა, ანუ თავიდათავი აღამიანური ფაქტორია. სამთავრობო მფრინავებს უფრო მეტი პასუხისმგებლობა აკისრიათ, მაგრამ ამ შემთხვევაში საქმე ჭეშომა ეროვნულ პრესტიჟს. ხავსებით შეხადლებელია რომ სხვა აეროპორტში დაჯდომა კანისკომ ქვეყნისა და პირადი პრესტიჟის შელახვად მიიჩნია და მფრინავს სპოლენსეში დაჯდომა პირადად უბრძანა.

Ty-154-ის ექსპლუატაციის პერიოდში კატასტროფა განიცადა 68 თვითმფრინავმა და არსებული ცნობებით 2979 კაცი დაიღუპა. თუმცა ამ 68-მა შემთხვევიდან 42 ეკიპაჟისა და დისპეტჩერების შეცდომების ბრალია. მათ შორისაა 1985 წლის 10 ივლისის Ty-154-ის მონაწილეობით მომხდარი საბჭოთა კავშირში ვეჯლაზე დიდი ავიაკატასტროფა, რომელიც ეკიპაჟის შეცდომის ბრალი იყო და 200 კაცის სიცოცხლე შეწირა.

თეზურ პულსაზვილი

ჩვენი ფოსტი:	
მოდიფიკაცია	Ty-154M
თვითმფრინავის სიგრძე	47,98
სიმაღლე	11,48
ფრთის გაქეჩი	37,558
წონა: ცარიელის	54000 კგ
მაქს. ასაფრენი	102000 კგ
კომპლ. დატვირთვის	18000 კგ
ძალ. დაზიდვ.	3x11000 კვტალა
წვევა	3x11000 კვტალა
სანაგვის ხარჯი სი-ში	5400 კგ
სიჩქარე: მაქს.	935 კმ/სთ
კრავისერული	850 კმ/სთ
ფრენის მანძილი მაქს.	სასარგე-ფლო
ბლო დატვირთვით	3500 კმ
პრაქტიკული ქვერი	12000 მ
მგზავრების რ-ბა	164-180
ეკიპაჟი	4

რუსეთის შორივი გეოპოლიტიკური გაკვეთილი

შუა აზიის პატარა ქვეყანა — ყირგიზეთი 2010 წლის აპრილის დინამიკისში სამი დღის განმავლობაში ციფერში იყო გაბეჭდილი. იქ მორატო სახელმწიფო გადატრიალება მოხდა.

„როგან ჩვეოლუხია“ თუ „ჟოვან გაღაზრიალება“?

მოვლენათა მოკლე ქრონოლოგია

ყვე რამდენიმე წელია, რაც ყირგიზეთის დედაქალაქ ბიშკეკის აეროპორტ „მანასში“ მღებარე აშშ-ის სასაერო ძალების სამხედრო ბაზა დიდი გეოპოლიტიკური დაპირისპირების მიზეზად იქცა. ბაზა მხოლოდ ავღანეთის სამხედრო კამპანიის მოსამარაგებლად არ სჭირდებოდათ ამერიკელებს, — „მანასი“ აშშ-ისა და NATO-ს პლაცდარმი იყო შუა აზიაში.

ყირგიზეთში სახელმწიფო გადატრიალება 2010 წლის 7 აპრილს მოხდა, მაგრამ ის კარგა ხნით ადრე იგეგმებოდა.

2009 წლის თებერვალში რუსეთის ზეწოლით ყირგიზეთში განაცხადა ამერიკული ავიაბაზის დახურვის შესახებ სანაცვლოდ რუსეთმა 2 მილიარდი დოლარი კრედიტის მიცემა აღუთქვა. გასული წლის 18 აგვისტომდე უცხოელ სამხედროებს „მანასის“ ბაზა უნდა დაეტოვებინათ. თუმცა ბაიკევაში როდული პოლიტიკური თამაში წამოიწყო, როცა რუსეთისგან ფარულად ამერიკელებს გარეგანად და წელანდამ 150 მილიონი დოლარის საარწილო გადასახდის სანაცვლოდ ბაზა დატოვა. თუმცა დასახლება კოსმონავტიკურად შეცვალეს — სამხედრო-სასაერო ბაზა „საბრანშიტო“ გადახედვების ცენტრად“ გადაიქცა.

2009 წლის სექტემბერში რუსეთის პრეზიდენტმა მედვედევმა ბიშკეკში

ყოფინას მიადგინა ყირგიზეთის თინს-მოზას ახალი სამხედრო ბაზის მშენებლობის შესახებ თუმცა მოსკოვის წინა დღესასწაულებს არ გაგრძელებულა, სამი დღის შემდეგ ყირგიზეთის ოფიციალურმა წარმომადგენელმა განაცხადა, რომ ახალი ბაზა მხოლოდ უზბეკეთის სახელმწიფო ახლოს უნდა განლაგებულიყო. ამას რუსეთის გადინახევა მოსწავდა. გადაეთიქრეთ ბაზის გახსნაო, სწორედ აქედან დაიწყო ბაიკევიან ამკარა თუ ფარული ბრძოლა. როგორც ველებან, ასევე ყირგიზეთშიც, რუსეთის სპეცოპერაციების მთავარი დასაყრდენი სამხედრო ბაზებია, რომლებიც სამხედრო დახვეწისა და სპეცრაზმების უზრუნველყოფისთვის, ამ შესახებვეს ყირგიზეთის ქალაქ კანტარს მღებარე სამხედრო ავიაბაზა იქცა სახელმწიფო გადატრიალების მონაწილეთა დასაყრდენად. ოფიციალურად იქ 250 რუსეთის ოფიცერი და ზემდეო, ასევე 150 წვედმდელო იყო. ავიაბაზაში საბრძოლო მდგომარეობაში ჰყავდათ გამანადგურებლები Cy-27, მოიარნიე Cy-25, სატრანსპორტო ყყ-76, შეუღლმფრები ყყ-8 და სასწავლო ყ-39-ები. პარალელურად გააქტიურდნენ ამერიკელებიც. მათ ყირგიზეთის პრეზიდენტთან მიადწიეს შეთანხმების შემთხვევითი თარიღზე, რისთვისაც ყირგიზეთის სამხრეთით უნდა აუშენებინათ 5,5 მილიონ დოლარად ღირებული შერბან-ნავებობები და ინფრასტრუქტურა.

ვითარება ამკარად არარუსული სცენარით ვითარდებოდა, რასაც პუტინი ვერ დაუშვებდა. მას შემდეგ, რაც 8 აპრილს ბაიკევის მონაწილემდეგებმა შეძლეს ბიშკეკისა და მინშენკოლიდან აღმოსავლეთით ცენტრების ხელში ჩაგდება, პუტინმა სახელმწიფო გადატრიალების ერთ-ერთი მოთავეს, როზა ოტუნბაევის დაურჯვა და თინადგომა გამოუცხადა, თავის მხრივ, რუსეთის გუნდობის უფროსმა ნიკოლაი მაკაროვმა მუღსანტევის ორი ასეული გაგზავნა ბიშკეკში კანტარს სამხედრო ბაზის „დასაცავად“. დამბლის მომეტრეულა როგორც თავად ფაქტი, ასევე მუღსანტევის რაოდენობა. რა, ენამე შეუზღუფეს რუსებს ორი ასეული გაგზავნა თუ ათი? ან 8 აპრილს გაგზავნა თუ 8 მარტს? ტელეკომორტაქტში კარგად ჩინდა, რომ ე.წ. ოპოზიციის შეიარაღება ტოლს არ უღებდა სამართლდამცვეების ვეპირებას, ხელი ორგანიზებულობით კადეც აღმეტებოდა ბაიკევის ერთგული მილიციის ქაოსურ მოქმედებას. თვით და შუე ნიდებებს ამოფარებულ „ოპოზიციის“ ზოფეკების მოქმედებებში სამხედრო საქმის კარგად მცოდნე პარტიის ამოცინება მწელი არ იყო.

სახელმწიფო გადატრიალების შედეგები

ოფიციალური მონაცემებით დაიღუპა 80 და დაშავდა 1500 კაცი. დაღუპულ-

ახალი მრთობაშე
პოლიტიკური ჭედრბადის
დაფახე

თა შორის უპრეკლუსბა მილიციას და სახელმწიფო დაქვის სპეკსამსახურის თანამშრომლია. ყირგიზეთის პრეზიდენტი ყირგიზეთი ბაკიევი ქვეყნის სამხედრო მშობლიურ ადგილს იმხელა. მის შემდეგ, რაც ექვ დროებითა მიყერობამ კონტრაქტით გათავისმსწიფო პრეზიდენტის ხელშეუხებლის პუნქტი გაუქმა, ბაკიევის ფიზიკრი ლიკიდაცია ძალზე რეალური გახდა. სისხლის სამართლის საქმე აღძრეს ბაკიევის ძმზე, რომელიც სახელმწიფო დაქვის სპეკსამსახურს ხელმძღვანელობდა. ახლე ძმებზეა ბაკიევის ორი ვაჟი. დროებით მიყერობის ხელმძღვანელობის საქართველოში კარგად ცნობილი რომა ოტხუბაევი, რომელიც 2002-2004 წლებში კონფლიქტების საკითხებში ვაეროს სპეცნარმობადგენლის მოადგილე იყო. ახალ ამბებში მისი პირველვე განცხადებებში ორბარონ ნაისთა ატარებდა. ერთი მხარე ის ძველი ხელისუფლების მყერ აღებზეა საერთაშორისო ვიდუებულების შესტრატეგის პირბას იძლევა, პარალელურად კი აცხადებდა, ამანასი" სამხედრო ბაზის ხელშეკრულება კორექტირებას საჭიროებსო. რუსეთის სამხედრო მოქმედებებს ლეგიტიმაციისთვის ყირგიზეთის დროებით მიყერობას განზახული აქვს რუსეთის სამხედრო ნაწილებს სამხედრო ძალებს ისტრატეგია მიანაქოს. ჩვენ შევედგეთ ამ ტრაგიკული მოვლენებისთვის გეოპოლიტიკური პრისმიდან შევეყვება.

როზას რეკორტულია თუ
„ვოვას გადატრიალება“

„Недолог музыка играла, недолог Фраер гулял“ – ნაწილის მოგებით ჩაღაპარაკა რუსეთის პრეზიდენტიმისტრბა დინაკურად მოქუვათა თვალში. პეტრის თვალწინ ყირგიზეთის ჩამოვადებული პრეზიდენტი ყრბასბეკ ბაკიევი წარმოუღვა. „ეს ფიქობდა ჩემს გაუკუქებას“ თან ამერიკელებს ვამბამბობდა, თან ჩვენივე ფულსა და სამხედრო დახმარებას ითხოვდა, გამოშვება ესეც პოლიტიკოსი“.

პეტრბას გაისხნა ვენედილი თოი წელი. ეს მისთვის ყველაზე დიდი სტრატეგია იყო. ბუკრი ცდილობდა მის გაუკუქებას, მაგრამ რა დაეპირებო ხელში? განსაკუთრებით „ოფორი მუღას“ გახსენება უკურდა, ხომ გაუშვა „ღამამად“ სახელში? სიმეზობლე „აღადავა“ ბრტყილი, ეს ხალხი მის მოქმედებას აცეკ შეეცდება? ცორტა ჰეადითან გაუჭირდა, აზრბადავანის ვოფლე პრეზიდენტს დიდი სკოლა ჰქონდა ვენედილი.

სამედიაციოდ ერთი ფიქტის გახსენ

ბაც საკმარისა. 2002 წლის ფელსში აზრბადავანის უმსმროების ორგანიზებმა დააკვეს ამ ქვეყნის სამს მოქალაქე, მათ ბრალად ვდებოდათ რუსეთის სამხედრო დახმარების სახარებულო ვამოქმედება და საიდუმლო ინფორმაციის მოძებება-გადაცემა. მათ გარდა დააკვეს რუსეთის ყუყუს რამდენიმე თანამშრომელიც. მაგრამ თვით ეს ფიქტი და მათი უნაბას ალიევის გადაწყვეტილებით არ გამხარჯებულა. ის სპეკსამსახურების დაუწერელი კანონებით მოქმედებდა და ამ კონბრს რუსეთთან პოლიტიკური ვაჭრობისთვის ინახებდა. ეს ფარული დაიარსებრება რამდენიმე თვე გრძელდებოდა. ვამსლებული ფარული მიღაპარაკება კი მაღალი ალიევის, მაგრამ „პეტრბას მუღას“ არფიერი დათმო. ყუყუს ოფიცრები უმხაროდ კი გაახვე ქვეყნიდან, მაგრამ აზრბადავანის მოქალაქეთა სასამართლო პროცესის გამართვა არ რუსეთის შიბინაქში შიბილბა მინც და ვრბადავებრა.

ამის შემდეგ პეტრბი ვაგიფოდა, მაგრამ არ აქნარბებულა და ბუნებამ მოსახლენი თავისით მოახინდა – პედარ ალიევი დიდი პატრეით დატრბადა. აზრბადავანის ახალ პრეზიდენტს კი იმდელი კომპრომიტი გამოსწავლის და საზინათ თუ საჯარო ზემოქმედების ისეთი ბერტეტები (უბარკეულად კი ცრუდაპირებები ვარბადის კონფლიქტის მოვარებაში) მოუბრარევის, რომ ეს უმეტესწილურბენის ქვეყნა კარგა წნით ამოაგდეს „დასაყლეთის“ ორბიტიდან. პეტრბას არ იქნარბა თუშნორკი მოვივლებაც და მალევე უკრბინაც „ღანგრით მიარბივს“, ცორტა ხანში ინფორმაციაც ვერმოქმედა ვადალად აქვეყს.

პეტრბის შორბარბისხებრბა როლის შესტრულება არასტრბის უკურდა, მამინაც კი, როცა ლენინგრადის მერ ანატოლი სობჩაკს ეკლბი დადებდა. 2010 წლის აპრილის დასწყისში პრბაღამი ობამა და მედევეტი ბათილული შეადარბების შემცინების ხელშეკრულებას ხელს რომ აწერდნენ, პეტრბის ახალ სპეციოპარაციას კოლურ სახელწოდებით „ფორგიზალი გაკევილი“, ეკვე ატრბებდნენ. რუსეთის პრეზიდენტი უკურბი დამბეჭედა, რის შემდეგაც მსოფლიოს ყრბადლებს ცენტრბით თაიდ მოუქცევა ხოლმე. ასე იყო 2008 წლის 8 აგვისტოსაც, ჩინიბით ოლიმპიადა იხსნებოდა, პეტრბი კი „ყაკასიური ვაკევილებს“ ჩატრბებას იწყებდა. სამხრეთ კავკასიიდან ვაგებლა მოწოდებეს? მან კი ყველას აუბას და უფრო მტკიცედ დაიკვიდრბა! ძალიე სამხედრო ბაზების მოქმობასაც დაახრბებებს და ახლი აღმოსავლელსაც ვადასწავლებს!

პეტრბის პრეზიდენტობის ბოლო წლებში გამოაკეთა რუსეთის საჯარო პოლიტიკის ახალი ტენდენცია – მისი გეოპოლიტიკური ინტერესები უფრო ვაკცხადა. უფრო აგრესიული გახდა და ვეცინისა და „ადრინდელი პეტრბის“ პეტრბისთვის დამბახასიათებელი „სიმორცხვე“ დაკარგა. რუსეთი უკვე აღარ თამბობს ცენტრის ქუჩებში ვახებულბე მგელის როლს. ეს მას აღარ სჭირებულა. მის ქმედებებში მტკუნბა ინსტრტეტმა იმდებრბა და მოქმედებთა წესიერება რაღად უნდა? მსოფლიო არბნახვე უკვე ამკარდა აცხადებს: „ამხრბს ამ რფვიონში ჩემს სტრატეგიული ინტერესების დეფიციტისო, მურბს ამა და ამ ქვეყნაში მიუღებს მოქმედებ (რეალურად მარბორებტი. – ბა.) ხელისუფლებსა. ამას მივალწე ჩემს ხელს არსებული ვეფლა (თვლის ხსენება: ვკონობიკური, პოლიტიკური, სამხედრო, სპეკსამსახურების და ა.შ. – ბა.) ბერტეტობა“.

რუსეთმა 2005 წლის კარგად იმუშავა და უმეტესად დაიბრბინა. ჯერ „სუკუამს“ და ამის ჩამოაკილა, ხოლო შემდეგ კი დიდი ხელშეკრულებამბე მოჭინდა ხელი ქრბამებს. შემდეგი მისი სამისხე „მარბინჯიყერა“ უკრბინა იყო. ცხადია, იანკუევიბით რომ ვოფილური უკრბინის პრეზიდენტი, მას შუა ზამბარბს, ვამის ოთხჯერ გამეყრებთიბი არ დაემუქრებოდნენ. იმ უმეტესე თუშნორკომ შეტლე მანტრბაკისგან თავის დაღწევა, მაგრამ 2010 წლის არწინებუ პირბმბინად დაითმო.

რუსეთის ყრფრბით უსაყრბთხოების კრტეცივბით ამფერეკავასიასა და ცენტრბულერ ამბაში რუსეთის გეულწის შესტრულება ყრფრბით ინტერესების რეალიზაციის ყრფრბით მიყარ საყრბთხედა დასახლებული. მარბაღე რომ საოყრბარბა, – ქვეყნას უამრები საზინათ პრობლემბა ჰქონდეს და მინც „სანადიოდ გარეო ვარბადეს“.

რუსეთი და მისი სპეკსამსახურები აგრესიულბენ საბჭოთა მშპრბის „დიად მქციდერობას“. მათი მიყარბი სამისხე ახლა ის ყოფილი რესპული ცნობა, რომელიც ცდილობენ სსრკ-ის დაშლის შემდეგ რუსეთის იმპერბილი „მხრბილბიბისგან“ დისტრბირებულ საჯარო და სამხათ პოლიტიკა ვაყრბარბონ.

რამდენიმე წლის წინ დღისის წვენი ქვეყნების ლიდერბი თავს ძალიან არ იმუხებდნენ, წელსაღამო ერთბორებტი შეხებოდნენ, გამოსწავლბოდნენ ახალ პოპულარბს, თან ამბის ვეკლევიბოდნენ, თან რუსეთს ქუტევიბოდნენ და ძმობას

ეფექტობდნენ. „არდილივლი დათვის“ გაზრახვა არც ერთს არ ჭეშობდა, რადგანაც ისინი (შეგარდნაძე, აღიფი, კუჩმა, ნახარბავე ქარბოვი, აკავე და ჯორონინა) რუსეთმა დასვა პრეზიდენტების პოსტებზე და თან მათზე ზეპირქმედების უპირავე ბრუნველი დაიტრევა. რუსეთის პრეზიდენტად დანიშნებისთანვე ფოლმა „კავკასიონიკს“ პუტინმა ძალზე ხისტი და დაუნდობელი საგარეო და სამხარო პოლიტიკის გატარება დაიწყო. მას აღნიშნავდა აშშ-ისა და NATO-სთან თვის ჩინასახეული კავშირებიც კი.

დამოუკიდებელი სახელმწიფოთა თანამგობრობის შექმნა და სამკითხა კავშირის შენარჩუნება თენდე ტრანსფორმირებულ სახით თენდევე რუსეთის ინტერესებში იყო და ამ გეოპოლიტიკურ სერეცეს მისი შეკუმშვის შენარჩუნება-აღდგენას იხახავდა მისხდა.

რუსეთმა საქართველოსა და ახერბაიჯანს მიაშხნა ჯოფიული ხელისუფლებების სამხედრო ძალით დამხობის გეგმა და ხორც შეახსნა კოდეცი, რას შემდეგადც დაახრუსეს შეგარდნაძე და აღიფი. შუა აზიის ფოფელ რუსულბიკენში კი კომარტის ფუნქციონირებს (ნახარბავე, ქარბოვი, ნახიხვის და აკავეს) შენარჩუნებს პოსტები. ხილო უკრაინის, ბელორუსიისა და მოლდოვეთის პროდასველური მთავრობები 90-იანი წლების შუა პერიოდში პრორუსული ძალებით შეიკალა.

წლების მანხილზე რუსეთის სპეცსამხერები მრავალჯერადი ოპერატიული კომანდოების გათამაშებით დსო-ის ქვეყნებში ხელდერეად ქნიდნენ სახელმწიფო გადატრიალების ან პრეზიდენტზე თენდახმის ინსტრუქციის და შემდეგ თენდე გამოდოდნენ მხსნიელს როლიში. მხოფილი ტერიტორიის გლობალურმა საფრთხემ რუსეთის სპეცსამხერებებს სულზე მოუწიწრა, მათ უკვე აღარ სჭარბდობლით დსო-ის ქვეყნების ხამხიარო

საქეებში ჩარევის სხვა საბაბის ტენა.

საქართველოს, ახერბაიჯანის, უზბეეთის, თურქმენეთის, ვახხეთის ტრადიციისა და ყირგიზეთის პრეზიდენტების ტერიტორიის არსებული და მოგრობილი საფრთხით ამხნტაკებდნენ. მათ რადიკალურმა მოუწვევს ტრანკვი-გაფრთხილება და სახელმწიფო გადატრიალების შედეგობა (საინტერესოა, რომ მიუხედავად ამისა, ამ ქვეყნების ლიდერებს ბუდი სწავლობდათ და ფრეველთის უკრებლად გამოდოდნენ ხიფათიან), მანტავის პოლიტიკა ვანსაკუთრებით გაძლიერდა, უფრო მანანსმაროული და დაუნდობელი გახდა ხელისუფლების სათენდე პუტინისა და მისი გუნდის მოხელის შემდეგ, სწორედ კრემლის კაბინეტებში დაიბადა დსო-ის ქვეყნების სამხედრო თანამშრომლობის სტრუქტურების შექმნის თენდე, რომელსაც შემდეგ პუტინის თხოფით შუა აზიის „ტურა“, ვახხეთის პრეზიდენტი ნურსულთან ნახარბავე ახმფუნებდა და თენის ინოციატრეად აცხადებდა.

2001 წელს ყირგიზეთის დედაქალაქ ბიშკეკში შეიქმნა დსო-ის ცენტრალური აზიის განფოფლება, რომელიც მოვიანებით ტამენტრში გადაიტანეს. უზბეკეთში მანამდე არ მონაწილეობდა დსო-ის ცენტრის შუაშობაში. სიტუაცია რადიკალურად შეიკვალა 2005 წლის ანდუგანის მოფენების შემდეგ, როდესაც ქარბოვის რეჟიმს საფრთხე დაეუქურა, უზბეკეთი გამოფიდა „სუეამის“ რევიორული ორგანიზაციითაც, აშშ-ის მოსოხოფა სამხედრო ბაზის დაუფრეხებლევ გავეყნა და დიდი მადლიერებით მიიღო რუსეთის „შეგობრული მხარდაჭერა“. თენცა საეჭოა ამ საპიტკალიბამ დიდხმს გასტყნოს, რადგანაც რუსეთის მთავრ სტრატეგიულ პარტნიორად შუა აზიაში მანც ვახხეთი რჩება, ხილო ნახარბავეის და ქარბოვის დაძაბული პირადი ურთიეროფა და

ქიშობა საფოფელთარბებს უწიწიწი უზბეკეთის პრეზიდენტი ქარბოვიც საკმაოდ უკვირია თმხიფის, რომ მიხედვს ტამენტრში მდებარე დსო-ის ანტრეტორისტული ცენტრის რევიორულ განფოფლებას ისეთვე წინამტებით შეუკლია ტრანკვიც და სახელმწიფო გადატრიალების დაეკვეშა და შესხრულბა, როგორც ტერიტორიის ბრბოლა.

პუტინის „ყირგიზელითი გავკუთილი“

2010 წლის აპრილის „დემოკრატიული რეფოლუცია“ ყირგიზეთში ჯერ კოდეც გასული წლის შემოდგომას დაიკვება. რასაც რუსეთის პრეზიტი-მინისტრის ჯერ დაუკარგოთ ანალიზისა და გათვლების დიდი სიკაბა.

მისი აზრით, „სახელმწიფო გადატრიალება ყირგიზეთში მორიგი ხილის გენენა მსოფლიოსთვის, უპირველესად კი იმ აფიკულია „გარეული ვაჭრობისთვის“ (როგორც აშშ-ის პრეზიდენტ ბარაკ ობამას შეარტევა „მხარდაჭენა“ ხილით ბერლესკონომ. – ბ.ა.) თენი, მშვიდობისა და დემოკრატიის „ატრედლი“ რომ მიაქვს. აბა, ახლა ენახით კოდეც როგორ შეიკრება შუა აზიაში! ეროკე-შარს რუსეთის დე ფაქტო მმართველი უკვე კარგა ხანია აღარ მიიწიწებს დირსულ მოთამაშედ. ჩინფისაც თენის ადვოკატს დააფუნებს! მოსკოვის მეტროში მიმხმარია ტრანკვიცის შემდეგ შელახულ რეპუტაციასაც ოდენე მანც გამოფასობრბ!

ამ პარტარბატრა კეკაცილ და შუაზილი ხანებს კი „პრეზენტრებად“ რომ იწოდებან, აღარ მოუნდობთ დამპლობანას თამას“, – დაახლოებით ამეჭოდა იფო ელადიმორ პუტინის მორიგი სისხლიანი გაეკეფილის მოფირი მანაში.

მისი უკლადამოწილი

ქსპერტი ეროფული უსაფრთხოების საკითხებში, უმსმროების გადამდგარა პოლოკენიკი

დღასწავილი იმ „არსენალი“ №6-7

ბრძოლა ქალაქში

ქალაქის ბრძოლების დროს მოსალოდნელი საფრთხეების ანალიზი

წინა წომარეობი განვიხილეთ:

- ქალაქის ბრძოლების თვისებრივი მახასიათებლები;
- ქალაქის ბრძოლების დროს სხვადასხვა ტიპის შეიარაღების კომბინირებული გამოყენება;
- ქალაქის ბრძოლების დროს ავტორულ დახვეწებაზე დაყრდნობა;
- სნაიპერების როლი ქალაქის ბრძოლების დროს;
- საცეცხლე მხარდაჭერის მნიშვნელობა ქალაქის ბრძოლების დროს.
- ქალაქის ბრძოლისთვის აღჭურვილობის შერჩევა;
- ჯარისკაცების შემართობასთან დაკავშირებული პრობლემები;
- ურთიერთდაზიანების თავიდან აცილება;

ქალაქის ბრძოლების დროს მოსალოდნელი საფრთხეების ანალიზი

იმ პარაგრაფში განვიხილეთ თუ რა საფრთხეებს შეიძლება გადააწყდეს ჯედაჩაიყო დასახლებულ პუნქტში და როგორ უნდა გაუმკლავდეს მათ.

ვევსა არსებული საფრთხე წინ შევკვირვება დღევანდელი მართალი ნაწილი: **სინამდვილე და სინამდვილე საფრთხეები.**

1) სინამდვილე საფრთხეები
ურთიერთობის წესის წინააღმდეგ მოწინააღმდეგის საბრძოლო ჯედაჩაიყოების მხარე ჩატარებულ მოვლათა ან შეტევითი ოპერაციების. მოწინააღმდეგის რეგულარულ საბრძოლო ჯედაჩაიყოების, რომლებიც იბრძვიან ტრადიციული სამხედრო ტაქტიკის გამოყენებით, კონკრეტურ ძალებს უწოდებენ.

2) სინამდვილე საფრთხეები
ურთიერთობის მტრის მხარე წესის წინააღმდეგ წარმომავალი იყო მტრულ ჯედაჩაიყოებს, როდესაც ის თავს არიდებს წესის ძალებთან პირდაპირ შეტაკებას. ამისთვის მას შეუძლია გამოიყენოს შეფიქვანიანი მოსახლეობა, ტერიტორიული დარტყმები, პარტიზანული ქმედებები და აგრეთვე სამოქალაქო ნაგებობები, რომლებიც წარმოადგენს კლერულად ის სხვა ფუნქციონირებს. ასეთი ოპერაციებში ჯედაჩაიყოები არაკონკრეტული, ანუ არაკონკრეტული ძალები არიან ჩართული.

3) მოწინააღმდეგის ძალები. ამ განხილვა ვეგვსავე უნდა შევხებოთ საფრთხეებს უნდა იქნეს ძალები შეტაკების დროს ან

მორიანიზებული ჯედაჩაიყოების მოქმედება წესის წინააღმდეგ. მაშინ საფრთხე წინააღმდეგის განხილვაში მათი მოხდენითაა, ჯედაჩაიყოების დაკლებით, აგრეთვე იმით, რომ მათ შეუძლიათ სწრაფად მოაწირონ შეიარაღებული ძალები და მოულოდნელად გადმოვიდნენ კონტრიბუციის.

კონკრეტული ძალები თავდაცვაში ორგანიზებული არიან უმოლოდნელად და ჯედაჩაიყოების და აქეთ ურთიერთობის სიღრმე.

ასევე უნდა ითვალისწინოთ წარტყმები მოწინააღმდეგისა წინააღმდეგ თავდაცვის-საფრთხის და ქმნიან ბატალიონის თავდაცვის ხერხემალი.

რეზერვუ მტრულად განლაგებული ციფრული და შეუძლია ადგილზე განხორციელოს თავდაცვა.

თავდაცვისთვის მოწინააღმდეგელ წარტყმებს შორის მოწყობა ჩასაფრებები, გარდა ამისა, მოწყობა ციფრული თავდაცვის წარტყმები მტრის შეტაკების დროს შესაფერისად. ასეთი უნდა იქნება გაკონტროლებული მოქმედება კომუნიკაციები შესახებ უნდა და გამოასახელებდეს.

თავდაცვის პირველი ემულიონის წინ მოწყობა უსაფრთხოების ელემენტები (მათზე წინ უნდა იქნება საუბარი წინა ნომრებში, როდესაც განვიხილეთ თავდაცვის

ორგანიზების საკითხები), რომლებიც უნდა ითვალისწინებენ წესის ძალებს და თავის თავზე აიღებენ პირველ დარტყმას.

შეტაკების დროს ასევე შეუძლია დაიცავს რამდენიმე შენობა, რომლებიც განლაგებულია ურთიერთდაზიანებულ პოზიციებში; ან ასევე დაიცავს ერთ დიდ შენობას, რომელიც იქნება საერთო-თავდაცვის გეგმის ნაწილი. ოცნება იცავს ერთ ან ორ შენობას, ან ერთი დიდი შენობის ერთ ან ორ სართულს.

ბ) არაკონკრეტული ძალები.
ასევე უნდა ითვალისწინოთ არაკონკრეტული განლაგებული ჯედაჩაიყოები, ტერიტორიული, პირდაპირ დაჯგუფებები და ა. შ.

არ არსებობს საფრთხეების დიფერენციალი ზოგადი, რაც შეიძლება შეგვხვდეს დასახლებულ პუნქტში ასეთი ტიპის ძალებთან, ბევრმა არამიმ და შეიარაღებულმა ჯგუფმა გამოიშუშა საერთო ტაქტიკა ქალაქში ბრძოლისთვის და ის სხვადასხვა ბევრი ნიშნით განსხვავდება. ისინი სხვადასხვა დონის წინააღმდეგ და აქეთ სხვადასხვა მორტაყია ბრძოლისთვის. ჯედაჩაიყოების განსხვავებული დიფერენცია, აქეთ განსხვავებული მნიშვნელობა და ა. შ., მაგრამ ვეგვსავე ვეგვსა ქალაქის ბრძოლაში, მუხედგად არსებული მოწინააღმდეგისა, რჩება და ინარჩუნებს უღირებს მოსაკლავებელ ძალებს ერთი საერთო საფრთხე: ეს არის

საქართველოს
სამხედრო ძალები

უფრო ნაკლებია, რაც დიდმა მწივნამდ-
დგებზე უპირატესობა საცდელ ძალა-
ში, რაც უფრო დეტალურად და კარგად
არის დაგეგმილი ოპერაცია და ზუსტ და
დეტალურ სადამხურეო ინფორმაციას
ცვლინობა. აგრეთვე გადამწყვეტი მნი-
შელობა აქვს პირადი შემაჯავრობის
მკურნალობის დასახლებულ პუნქტში
ბრძოლისათვის. ასევე დასახლებულ პუნ-
ქტში ბრძოლა მოითხოვს ბევრად უფრო
მეტე საბრძოლო მასალის, საწვავის,
საკვების, სასმელი წყლის და საშვი-
ცინო საშუალებების ხარჯვასაც, გარდა
ამისა, ქალაქი ყოველდ აშის მართვო-
ბა გართულებულია და უფრო მეტ რასეს
შეიცავს, რადგან ხშირად არ არსებობს
ერთიანი ფრონტის ხაზი და გეოეს-
ტრიკური უზრუნველყოფის ძალები შე-
ძლება საბრძოლო მოქმედებებში ჩამბუ-
ლი აღმოჩნდნენ. დასახლებულ პუნქტში
ბრძოლის დროს გაკვირვებით იზრდება
დაქრალითა რაოდენობაც, რაც პირველად
ეა დახმარებისა და სავეკუთურო
ჯგუფების გაძლიერებული რეჟიმით
შეუძობას მოითხოვს. გასათვალისწინ-
ებელია, რომ ქალაქში დაჭრილი
ვეკუთურო მეტ რისკთანაა დაკავშირე-
ული, ვიდრე ველზე ბრძოლისას, ამიტომ
სავეკუთურო ჯგუფები გაძლიერებულ
დაცვას საჭიროებენ.

გამოცდილება ცხადყოფს, რომ თუ
ქალაქზე იერიში კარგად და დაწერი-
ლებით არის გააზრებული, დაგეგმილი
და შესრულებულია, მაშინ გამარჯვებაც
გარანტირებულია. ქალაქის ბრძოლის
სტრატეგია უფრო მეტი დრო, ვიდრე სხ-
ვაგან. ის შეიძლება გაგრძელდეს სამეცრ
ან შეტევერ უფრო დიდხანს, ვიდრე
მოვლათ იმდროულად, ქალაქში თუ-
დაცემა ყოფიან არ იძლევა მეტ დატუ-
ლობას და უპირატესობას სხვა პირობებ-
ში თუდაცემაზე. თუმცა კარგად ორგანი-
ზებულ თუდაცემა ქალაქში შეუძლია
დიდი დრო და რესურსების წაართვას
შეტეველებს. უდიდეს მნიშვნელობას იძენს
დახმარება. ხშირად ქალაქის ადების ცდა,
რომელიც მარცხით მთავრდება, დიდ-
წოდ ცუდი სადამხურეო ინფორმაცი-
ის ბრალი იყო. ზოგი ბრძოლა არც
შეხდებოდა, შეტეველებს საჭირო ინფორ-
მაცია რომ მიწოდებოდა შეტევეთა ძალ-
ისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს მო-
ლოდინელობას, რამაც შეიძლება არ
მისცეს მონიშნულდგევის თუდაცე-
ისათვის სათანადოდ მომზადების დრო ამ
მომენტებზე. დასახლებულ პუნქტში
ბრძოლის დროს კარგ დამხმარე საშუ-
ალებად შეიძლება წაითვალის შევეცემ-
ისაღო ტექნიკა, როგორც ქვეთვითხე-
კარგი და მობილური საცეცხლე მხ-
არდაჭერის საშუალება, მაგრამ საბრძო-
ლო ტექნიკის გამოყენებას ქალაქში მხო-
ლოდ ამისთან აქვს აზრი, როგორც ამ
ჭვეითობა იცავს. ჭვეითების გარეშე სა-
ბრძოლო ტექნიკა ქალაქში უფრო და
ადვილად გასანადგურებელია. ძალიან
დიდი სარგებლობის მოტანა შეუძლია
დასახლებულ პუნქტში სადამხმარეო-
ნებს. მათ აქვთ მაღალი სიღრმის კუთხ

და შეუძლიათ მისწვდნენ მწივნამდ-
გებს შრობისთვის შორეულ მხარესაც კი, იქ,
სადაც არტილერია უძლებს. მიუხედა-
ვად ამისა, არტილერიასაც შეუძლია
დიდი როლის შესრულება ქალაქის
ბრძოლებში. შედეგის მისაღწევად
არტილერიას შეუძლია უდიდესი დახ-
მარება გაუწიოს ჭვეითებს, თუ მას არ
შეუზღუდავს ბრძოლაში ჩამბის წესები.
არტილერიულ ჭურვებს შეუძლია შე-
ნობების ცელების განგრევა და მზე მყო-
ფისა დახმარება. არტილერიით შესა-
ძლებელია სახურავებზე გამაგრებული
მონიშნულდგევის განადგურება.
არტილერიას აგრეთვე დიდი მნიშვნე-
ობა აქვს ობიექტის იზოლაციის პროცესში,
როცა ზუსტი ცეცხლით დამხმარე
ძალებს ობიექტთან მიახლოების საშუ-
ალებს არ მისცემს. აუცილებელია პერ-
სონალისადაც საშუალებების გამოყენე-
ბაც, რათა მონიშნულდგევის ავიაციამ
ხელი ვერ შეუშალოს ჩვენს ძალებს. სახ-
რავებზე გარდაცემა პერსონალისადაც-
დგევი გათვლებით შეიძლება გამანადგურე-
ბელი იყოს მტრის შეუღობურქნებისა და
საიერიშო თვითმფრინავებისათვის.

შეტევეთა ძალებისათვის გადამწყვეტი
მნიშვნელობა აქვს მწივნამდგევის სხვა
ძალებისაგან იზოლაციას. თუ ეს მოხ-
ვდება საჭირო დროს, მაშინ მწივნამდ-
გევის დამარცხების ალბათობა ბევრად
გაიზრდება. ნაწილობრივი იზოლაციაც
კი იძლევა ძალებს კარგ შედეგს. ამ დროს
მწივნამდგევის გაურთულდება იზოლა-
ციამო მოყოლიათვის საბრძოლო დამხ-
მარე ცეცხლით ძალების, მასალების,
საწვავის, საკვების, წყლისა და საშვი-
ცინო საშუალებების მოწოდება. ქალაქის
ბრძოლაში ბევრად იზრდება დასაქარ-
გაც. საკუთარი ძალის დანაკარგი მათ

თუ განვიხილავთ ცინფალიისათვის
ბრძოლას, შეიძლება ითქვას, რომ მწი-
ვნამდგევი მაქსიმალურად გამოიყენა ის
უპირატესობები, რასაც დასახლებული
პუნქტი აძლევს ობიექტში მყოფი ცინ-
ფალი არ არის დიდი ქალაქი, მაგრამ
შეიცავს ცეცხლ ამ თვისებას, რაც საჭირო
არის დასახლებულ პუნქტში თუდაცე-
ის ორგანიზებისათვის. იქ გამაგრებულმა
ბანდოზირებულმა ძალებმა ეფექტურად
გამოიყენეს სხაიპერები, რომელთა
ცეცხლმა იმსხვერპლა რამდენიმე თუ-
ფელ ქართლელი ჯარისკაცი და სწორედ
ამისა და არა არტილერიისა და ავიაცი-
ის საშუალებები, ძლიერ შეაფერხეს წყ-
ნე ქვედანაყოფების წინსვლა ქალაქში.
ჩვენი აზრით შეეძა ცინფალით ფართო
ქართლ და მოძრაობა ისე, რომ არ გაუწ-
მუნდა ზურგს უკან მტარეფლები სახლე-
ბ. მტრის სხაიპერების წინასწარ მქონ-
დათ შეწყვეული და შექმნილი შერობებ-
ის შერთი კარგად შეიზილდა პოზიციებ-
ში, სადაც მათი აღმორჩნე ძალიან მჭელი
იყო. ამან მისცა მათ საშუალება, გაეხს-
ნათ მომადინებელი ცეცხლი ქუჩების
ორივე მხრიდან ამ დროს, როგორცაა წყ-
ნე ჯარისკაცებისათვის მჭელი იყო ასეთ
ექსტრემალურ პირობებში ცეცხლისაგან
თავდაცვითი მოწყობა გამოხედა შე-
ნობებში, რომლებიც არ იქნა მანამდე
გამაგრებული და იქ ბანდოზირებულების
წყვეტილი იმპულსიდან. ამის გამო
შეიზილდა პოზიციის ჯარისკაცებს მოწი-

ათ ბროლიამ უხილავ მტერიან აბსოლუტურად ღია და დაუფარავი პოზიციებში ვარდა ამისა, ნიადაგის ცეცხლი და ცეცხლმა მოწინააღმდეგის ვეშაბმტერიონელებმა ტანკანინააღმდეგო საშუალებებით განაადრუეს ქალაქში სამი ჩვენი ტანკი, რომლებიც სწორედ სნაიპების ცეცხლის გამო ფიტერობრად გახსნილმა აღმონებლებმა ვეშაბმტერიონელთა ცეცხლიანთაგან, რეაგან ცნობილია, რომ ქალაქში ტანკი, ავერანის დაცვის გარეშე ძალიან ადვილი დასაზიანებელია. ერთი ტანკი უშუალოდ ოსური ბანდფორმირებების ვეშაბმტერიონელებმა თუდაცვის მინისტრმა ანატოლი ბარანკევინმა ააფეთქა. აფეთქებული ქართული ტანკების რაოდენობა უფრო დიდი იქნებოდა, რომ არა მათზე დაკენებული დანამაკური დაცვა და დამზნების მოღონებულ საშუალებები, რაც ჩვენს ტანკისტებს ზუსტი საპასუხო ცეცხლის წარმოების შესაძლებლობას აძლევდა.

უფროსეულიან გამოხიანარე შევეკიძლა, დაცეკნათ, რომ მოწინააღმდეგე კარგად ისარგებლა ჩვენი ძალების მოქმედების ტაქტიკით. უკმაშურობის პრინციპიდან გამომდინარე, რათა თვითან უფოდყო ავიდებოდა მშვიდობის ოსი ოსი მისაზღვრებამი მსხვერპლი, აგრეთვე დროის უქრობის გამო, ჩვენი ჭედაზაფუტე შევიდნენ ცხინვალში დღა ქუჩების, შევიდნენ ოსე, რომ არ გაუწეშენიათ მოწინააღმდეგისაკან ზურგს უკან მოტყუებულ შემობი და შევიდნენ მაქსიმალურად სწრაფად დაუჭყარებინათ კონტროლი ქალაქზე. როდესაც კოლონა ქუჩაში რამდენიმე ავიდ მტერზე გაიწეა, სწორედ მათი გაუხსნა მოწინააღმდეგემ ცეცხლი. მთავრე ბრავოსი ჯარისკაცები, ფაქტობრად, ეველა მიმართულებიან, ტყვიების წყაშამი აღმონებენ და რომ არა უმრავლესობი ვაკეკიცობა და გაქურთინლობა, მსხვერპლი შეუდარებელი დიდი იქნებდა. ოსინა ჩაქსენ ბრძოლაში ოსე, რომ მოწინააღმდეგის შენიღბული სნაიპები და მსროლელები კარგად ზღუდენ მათ და აწარმოებდნენ ზუსტ, მომკდინებელ ცეცხლს, ხოლო ჩვენს ჯარისკაცებს უწევდათ მტერიან გამკლავება ფეშე მდგომი პოზიციიდან და საფრის გამოყენების გარეშე. ჯარისკაცს შეუძლია ამოუფაროს ტექნიკას, როდესაც ცეცხლი ერთი რომელიმე მხრიდან წარმოებს, ხოლო როდესაც ეველა მიმართულებიან ოსებთან, ტექნიკა ვეღარ გამოადგება როგორც საფარი. ამ დროს თვის დაცვის ურთადრთი საშუალება არის ზუსტი საპასუხო ცეცხლი. ოსე კი გაანებლებული იყო მტრის მსროლელების კარგი შენიღბულობის გამო.

ამერიკულ საბრძოლო ტაქტიკაში დასახლებული პუნქტის იერიშის დროს არსებობს ტერმინი ფოტკოლდ, რაც ნიშნავს პლედარამს. როდესაც მათი არმა შედის ქალაქში, ოს ბრველ რიგში ცილობის, დიაციკოს ასეიო პლედარამის, ასე ტრეპორია, რომელიც იქნება სრულად გამწვდილი მოწინააღმდეგისაკან და შექმნას დაცული რაიონი, სადაინა შეუდგენ შერტყავა გაფა. ამის ოსინი უწოდებენ ფეხის მოკიდებას. სწორედ ამ პლედარამიდან ზეგმა კონტროლის ზონის გაფართობა და ქალაქის ნელ-ნელა, ეველა მიმართულებითა და თანმიმდევრობით მტრის ძალებისაკან გამწვდა. ასეუ დროს წინ, მოწინააღმდეგის ვანლავების სიღრმეში შეგზავნიება სპეცდანიშნულებიან გვერდები, რომელთა მოკავლეობა არეულობის შეტანა მოწინააღმდეგის რიგებში, მისი შეშლიობა შეგანა და ურგანების სხე მიმართულებებზე გადატანა ოს დროს, როდესაც ძირითადი ძალები ქალაქს თანდათანობით შექმდენ. მაგალითად, ფაღუევის შტურმის დროს ამერიკელებმა შექმნეს რამდენიმე პლედარამი ქალაქის ერთ მხარეს და ამ რაიონებიდან ერთი ხაზის დაცვით თინდა თან გამწვდენ ფაღუევა შეამოხეებისაკან, ძირითად დამტრეულ ძალებს საზღვარ ქვეითები წარმოადგენდნენ და სწორედ ოსინი წყენდნენ ქალაქს მოწინააღმდეგისაკან, როდესაც სპეცდანიშნულების რაზმები წინ, შეამოხეა ზურგში ოპერონებდნენ, აძღვდნენ არტილერაას და ავიაციას მიზანწეგებას და ომედროულად უქმნიდნენ მოწინააღმდეგის ოსი დეუხიას, რომ ამერიკელები ეველა მზიდან უტრეენ, რაც არ აძლევდა შეამოხეებს საშუალებას, ძალთა კონცენტრირება მოეხდინათ საზღვარ ქვეითების წინსვლის ძირითად მიმართულებებზე. ასეიო ტაქტიკის გამოყენების შემთხვევა-

ში მოვიანე ძალა არ შექმნენ მსხვერპლ ბურად მოწინააღმდეგის ვანლავებში. შესაბამისად, ოს ვერ მოეცემა ხაფანგში ეველა მზიდან და ლეზბეობის მტრის ცეცხლს მხოლოდ წინიდან და არა ფლანგებიდან. ცხინვალში ამის გაფუგება ვერ მოხერხდა, აღბათი დროის სიაციკოსი გამო. პლედარამის გამოყენებით ქალაქის ადგა და მისი თინდაინ გამწვდა მტრის ძალებისაკან საკმაოდ დიდ დროს მიითხრეს.

აგრეთვე უპირახია გავიხსენო გროზნოს საახალწლო იერიში. მათში რუსულ არმას ნაბრძანები ჭეხინდა მრინალურ დროში ავიდ ქალაქი. ოსინი სწრაფად შევიდნენ გროზნოში და მოიტრეეს ზურგს უკან ნახეარო ქალაქი. ჩვენებმა კი შევიშვს რუსები, მისეც მათ ქუჩებში კოლონის გაქვლვის საშუალება და შემდეგ პარწმანად გაანადგურეს. რუსებისაკან განსხვევებით ომეუ მდგომარეობაში აღმონებლმა ჩვენმა ჭედაზაფუტეებმა მოახერხეს ცხინვალში ბრძოლის გაგრძელება შედარებით ნაკლებ დანაკარგით.

და მინიც, მიუხედავად წამგებიანი მდგომარეობისა და დანაკარგისა, ჩვენი ჯარისკაცები მოქმედებდნენ დიდი ზაინი მთავნა ცხინვალში გამაგრებულ მტრის ძალებს. ოსი ბანდებები და მათი რუსი მფარველები ჰანიკაში იყენენ და თავად რუსების თქმით, ეველა უზაზღებოდნენ ქალაქის დასატყუებლად. ოსინა გადააზრნა მხოლოდ რუსულ არმიის სრულმის-შტაბიანს ინტერცეკიამ საქართველოში.

ოში რუსებისა და საქართველოს შორის ჯერ არ დასრულებულა და ჩვენ მზად უნდა ვიყოთ, რომ საჭიროების შემთხვევაში გამოვიყოთ ცხინვალში მიღებულ გამოცდილება ეველა სხვა ქართული ქალაქების დასაცავად ჩვენი მოსისხლე მტრისაკან.

ილია ოზხანიანი

ოკუპირებული ცხინვალის რუსული მე-4 სამხედრო ბაზა

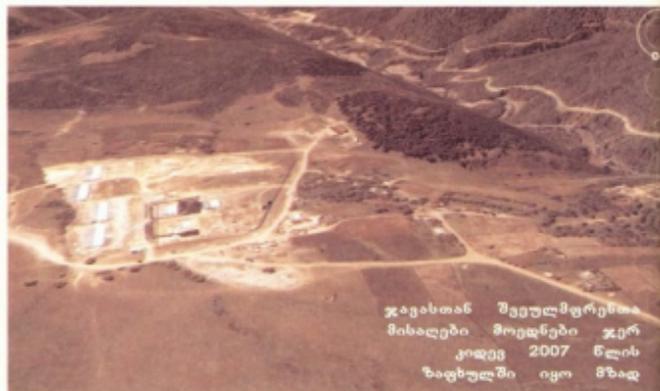
7 აპრილს მოსკოვში
შეთანხმების ხელშეკრულების
პროცესი

რუსეთი ოკუპირებული საქართველოს ტერიტორიაზე მართონეტულ რეჟიმებთან სხვადასხვა შეთანხმების გაფორმებით ხაოკუპაციო ჯარებისათვის „სამართლებრივი“ საფუძვლების შექმნას განაგრძობს.

კიდევ ერთხელ ასეთი ფარსი მოსკოვში, 7 აპრილს გათამაშდა, როცა რუსეთის თავდაცვის მინისტრმა ანატოლი სერდუკოვსა და ე.წ. სამხრეთ ოსეთის თავდაცვის მინისტრმა, რუსეთის არმიის გენერალ-ლეიტენანტმა იური ტანაჯემა ხელი მოაწერეს შეთანხმებას „სამხრეთ ოსეთის ტერიტორიაზე რუსული გაერთიანებული რუსული სამხედრო ბაზის შესახებ“.

სამკუქტიანი შეთანხმება ეწინააღმდეგება 1961 წლის 18 აპრილის კონვენციას ყვარდნობა (საინტერესოა ამ კონვენციას ცხინვალის რაიონის შეუერთდა?) და საქართველოს ოკუპირებულ ტერიტორიაზე ხაოკუპაციო ჯარების

„კანონიერებას“ 49 წლით და შემდგომში შეთანხმების ავტომატურად 15 წლით გაგრძელებას უზრუნველყოფს.

ჯაკეთთან შეფუთვით
მისაღები მოცემები ჯერ
კიდევ 2007 წლის
ზაფხულში იყო მზად

2008-09 წლის ზამთარს
საოკუპაციო ჯარებში კორფებში
გამოიზამორეს

სამხედრო ბაზა პირადი შემადგენლობითა და ტექნიკით 100%-ით არის დაცემული. სამსახურს კონტრაქტით მომსახურეების ჯრად წვევამდევებიც გადიან.

პირადი შემადგენლობის 20% მამადანია და ბაზის ზელმდევნელები ახლა მათი აღმსარებლობის პრობლემით არიან დაკავებული.

შუ-4 ბაზის ქვედანაყოფებში ბევრი ადგილობრივი მცხოვრებიც მსახურობს, რომ არაფერი ეთქვას სამოქალაქო პერსონალზე, რომელიც, ძირითადად, ცხინვალის რეგიონის მოსახლეობით არის დაცემული.

ორგანიზაციულად ბაზა 4 მოტიონსწრული და 1 სატანკო ბატალიონისაგან, თვითმფლავი ხაარტილური, საზენიტო-სარაკეტო და რეაქტიული არტილერიის დივიზიონები საგან, საინჟინრო-მესანჯრეთა, კავშირის, მშვერავთა, რადიოელექტრონული ბრძოლის, რადიაციულ-ქიმიური დაცვის ასეულებისა და უზრუნველყოფის სხვადასხვა დანაყოფისაგან შედგება.

მოტომსროლელი ბატალიონები BMP-2-ებით არის აღჭურვილი და ამ

152 მმ-იანი თვითმფლავი პეზუბეები 2С3 Акация და მრავალმრივი დანიშნულების ტრანსპორტიორები MT-158

შველმფრენები ჯავახთთან

მე-4 სამხედრო ბაზის მეთაური პფელკოენიკი ანატოლი შუშუკინი

ძიპო-ის ტიპის სადაზვერეო-სამატრული მანქანები

2009-10 წლის ზამთარი სოკუბაციო ჯარებმა სამხედრო ქალაქში გამოიზამთრეს

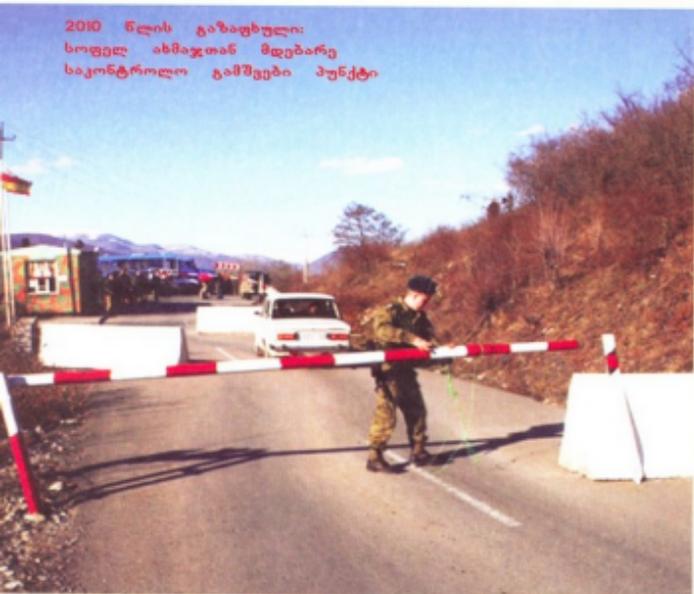
ატებით კუმარისა და დამზერვის სა-
შუალებებით, სნაიპერთა ოცეულით
არის გაძლიერებული.

ბატალიონების განკარგულებაშია
მრავალმხრივი დანიშნულების მუხლუხა
ტრანსპორტიორები — MT-16B,
Kamaz-43269-ის ბაზაზე შექმნილი
სადაზვერუო-საპატრულო მანქანები
Dobor-ი და სხვა ახალი ტექნიკა.

სატანკო ბატალიონი უახლესი
რუსული წარმოების 40 T-90-ისგან
შედგება.

2010 წლის გაზაფხული:
სოფელ იხმიჯთან მდებარე
საკონტროლო გამშვები პუნქტი

თვითმავალი საარტილერიო დივიზი-
ონი — 36 ერთეული 152 მმ-იანი თვით-
მავალი პაუზიკა 2С3 АКАЦИЯ-თი,
ხელო რეაქტიული არტილერიის დი-
ვიზიონი კი БМ-21 Град-ებით არის
დაკომპლექტებული.

სასაერო თავდაცვას Оса-АКМ-ისა
და Тунгуска-ს ტიპის საზენიტო-სა-
რაკეტო კომპლექსები უსრუნველყ-
ვებს.

ბაზის შემადგენლობაში შედის უპი-
ლოტო საფრენი აპარატების დანიავი
და შეუღუმურენია ესკადრია. გარ-
ნიზონები ცხინვალსა და ჯავაში არიან
განთავსებული.

ჯევის რაიონში ჯერ კიდევ აგვის-
ტოს ომამდე დაიწყო საშხდრო ინ-
ფრასტრუქტურის შექმნა და მომზად-
და შეუღუმურენია მისაღები მოედნ-
ები, სადაც 10-12 Ми-8 და Ми-24 ტიპის

შეუღუმურენის ბაზირება არის შესა-
ძლებელი.

ჯეჯადან ჩრდილოეთით 3 კილო-
მეტრში, სოფელ ხუნესთან ჯერ კიდევ
ომამდე 58-ე არმიის ვოფილი შე-19 მო-
ტომსროლევი დივიზიონის საკვები
პროდუქტებისა და საწვავ-საპოხი
მასალების საწვრები მოეწყო.

რუსეთის საოკუპაციო ჯარების შე-
4 სამხდრო ბაზის პირადი შემადგენ-
ლობა დაახლოებით 4 ათასამდე
სამხდროს უნდა ითვლიდეს.

რუსები ბაზის შემადგენლობაში სპე-
ციალური სამოთ დანიშნულები
მულტინაციის ჩამოყალიბებასაც გეგმა-
ვენ, რაც საოკუპაციო ჯარების შესა-
ძლებლობებს უფრო გაზრდის.

რუსული საოკუპაციო ჯარების შე-
მადგენლობაში ასევე შედის რუსეთის
ფედერალური უშიშროების სამსახურის
სასახლდრო სამსახურის დაახლოებით
1000-1100 რუსი მუხაზღერე, რომლებიც
21 სასახლდრო საგუშაგოსა და
სამხდრო ქალაქში არიან განწყობუ-
ლი.

თომურ ჩაჩანიძე

თმის გაღანარბვის კლინიკა

თალიზი

საქართველოს საბარკო დაზვერვა

მიით და ხეაღობა

(გაგრძელება)

ჩვენ უკვე აღვნიშნეთ, რომ საბჭოთა კავშირის არსებობის პერიოდში საგარეო სადაზვერვო ოპერაციები, როგორც წესი, მოსკოვიდან იგეგმებოდა და იმპროვიზდა. „აქცია-ოპერა-კავებუ“ ხელმძღვანელობა წვეჭვრდა საკადრო პოლიტიკაზე. მოკავშირე რუსულ ენაში და მსხვილ რეგიონებში (მაგ. ამიერკავკასიის სურს) საგარეო დაზვერვის („ანოს“) თანამშრომელთა უმრავლესობა ძირითადად „ცენტრიდან“ იყო გაგზავნილი. ადგილობრივი კადრი იშვიათად ინიშნებოდა ხელმძღვანელ თანამდებობაზე, ისე მხოლოდ მოსკოვიან შუიანხების შემდეგ. ამგვარი საკადრო პოლიტიკის ძირითადი მიზანი დაზვერვის მაქსიმალური ცენტრალიზაცია იყო, რასაც ორი პოზიტიური შედეგი ჰქონდა:

საიდუმლო ინფორმაციის მაქსიმალური დაცვა (რაც ნაკლებმა ადამიანმა იცის სპეცოპერაციის და აკტუორის შესახებ, მით უფრო ნაკლებმა „მაკრდის“ ადამიანმა);

სადაზვერვო ოპერაციების შიდალი კორდინაცია (რაც ორგანიზაციული, ოპერატიული ტექნიკური, საკადრო და საფინანსო უზრუნველყოფის მაქსიმალურ შესაძლებლობას განასირობებდა).

ამვე დროს, საგარეო დაზვერვის მართვის ცენტრალიზებულ სისტემას (უპირველესად „ცენტრიდან“ ხელმძღვანელო პირების მეთაურობას) უარყოფითი შედეგებიც ჰქონდა. მოსკოვიდან მეთვლიანებულ თანამშრომლები, როგორც წესი, ნაკლებად იცნობდნენ ადგილობრივ რეალიტას (ტრადიციებს, მოსახლეობის სტრუქტურას და სოციალურ-პოლიტიკურ მდგომარეობას), რაც ოპერატიული აკტიურული მუშაობისთვის ისეთვე აუცილებელია, როგორც პატრონიზმი და პროფესიონალიზმი. გარდა ამისა, ამგვარი უწოდებოდა ადგილობრივი კადრებისათვის ხშირად ხელოვად ცენტრალიზური და ადგილობრივი „ალმურა-კური“ ხელისუფლების ფარული დაპირისპირების მსხვერპლად.

ამიერკავკასიაში რუსეთის სურს სა-

განგებო კომისიის სრულყოფილიანი წარმომადგენელი და ამვე დროს ამიერკავკასიის სურს საგანგებო კომისიის თემუდომარე გრაფიანი რუსანოვი, რომელიც ამ თანამდებობებზე 03. 1921-06. 12. 1922 წლებში მუშაობდა, საგარეო სადაზვერვო ოპერაციების პირველი ხელმძღვანელი იყო მთლიანად ამიერკავკასიაში. შემდგომი ათი წლის მანძილზე ეს უმნიშვნელოვანესი პოსტი ეკავით პანკრატოვის, შოვილევსკის, კანკელსონის, პელენურსკის, კაულს და რედნის. ისინი „ცენტრიდან“ მუდმივად იყვნენ და ნაკლებად იცნობდნენ ამიერკავკასიის სპეციფიკას.

ადგილობრივი კადრი ამ თანამდებობაზე მხოლოდ 1931 წლის აპრილში დაინიშნა. ეს იყო ლეონტი ბერია, რომლისთვისაც ამიერკავკასიის დაზვერვისა და კონტრდაზვერვის ორგანიზების ხელმძღვანელობა ირსებ სტალინთან თავის გამოჩენის პირველი სერიოზული შანსი იყო. ხშირი პირადი ურთიერთობა ბუღალიანს (საქართველოში ჩამოსვლის დროს თუ მოსკოვში ხელისხლის) ლეონტის ბერიანს, როგორც ცნობილია, წარმატებით გამოიყენა და 22 წლის მანძილზე სტალინისთვის ყველაზე ერთგული და შეუცვლელი კადრი გახლდათ.

1938 წლიდან კი, ბერია საბჭოთა კავშირის საგარეო დაზვერვისაც ხელმძღვანელობდა. ამის შესახებ უფრო დეტალური მუხდგ გვექნება საუბარი.

ამერად ისევ ამიერკავკასიის სურს საგარეო დაზვერვის ორგანიზებ დეკონტრინუო სრც და რუსეთის საგარეო დაზვერვის სააქტიუო მასალებში და სხვა დოკუმენტურ წყაროებში წინადადებთ ინფორმაციას რამდენიმე სხვადასხვა ეროვნების პიროვნების შესახებ, რომელთაც პირდაპირი კავშირი ჰქონდათ 1921-1953 წლებში საქართველოს სურს საგარეო დაზვერვის ორგანიზაციას ან ასრულებდნენ სადაზვერვო ოპერაციებს ქართული ენაზე რეალის წინადადებდ. ბერის შესახებ ლეონტი პირველად შეიტკობს „არსენალის“ შიგნით.

მაშ ასე, გვეყნით მხეცრების მოკლე ბიოგრაფიულ მონაცემებს.

ვერვი ვასილის ძე დუმბაძე (დაიბადა 1899 წელს საქართველოში, გარ-

ალექსანდრე ოროლოვი მეთვლიან ვროთად

დაცელების დრო და ადგილი უცნობია), 1918 წლიდან „წითელ არმიის“ რიგებში იმყოფებოდა. 1921-1923 წწ. ამიერკავკასიის სურს „აქცია“ თანამშრომელია (ოპერატიული ფსევდონიმი „როქია“). მუშაობდა თბილისში, შემდეგ ყოთში.

გარკვეული პერიოდის მანძილზე საქართველოს „ცეკავშირის“ სისტემაში მეთვლიანს, ორი წლის შემდეგ სასწავლებლად გაგზავნეს ლინინგრადის „ალმოსა-სულეობის ინსტიტუტში“. ამის შემდეგ იწყება ვეკვის დუმბაძის ჩანსიკვლე სადაზვერვო კარიერა.

1928 წლის მარტში „ანოსა“ და კონტრინის დეფიციტით მთვლიანეს სტამბოლში საბჭოთა საგარეო წარმომადგენლობაში საფინანსო განყოფილების თანამშრომლის ლევნდით იმვე წლის ივნისში გაიქცა საფრანგეთში, სადა 1930 წელს გამოცა წინა: „სეკასა და კონტრინის სამსახურში“. გარკვეული პერიოდის მანძილზე ასრულებდა საფრანგეთის სპეცსამსახურების დეაღუეების პარისის და ბრიუსელში.

მხოვლით დაზვერვის ისტორიაში მას უფრო ოპერატიული ფსევდონიმი - „ალექსანდრე ოროლოვი“ იცნობენ. საბჭოთა კავშირის „აქცია-ოპერაქუს“ კა-

ანდრეი ფედოროვი

დრების განყოფილებაში აღრიცხულ იყო, როგორც „ლევი ნიკოლესკი“. მისი ნამდვილი გვარი-სახელი კი ლევის დამზარეს ძე ფედობინი (21.08.1895 - 04.1973) გახლდათ. „სეკა-ოგაგუეს“ ორგანიზაციაში 1920 წლიდან მსახურობდა, ჯერ კურონისკურ სამხარეთელოში, ხოლო 1925 წლიდან ამიერკავკასიაში სახალხო დაცვის სიხვისის გარნიზონის უფროსად. ერთი წლის შემდეგ „ანოში“ გადავიდა. 1926-1927 წლებში საბჭოთა დაზვერვის რეზიდენტები იყვნენ პარიზში, სადაც „ლევი ნიკოლესკის“ ფსევდონიმი ვითომდა ისრე საუკურო წარმომადგენლობაში მუშაობდა. საინტერესოა, რომ 1925-1927 წლებში პარიზის რეზიდენტურაში იმყოფებოდა აგრეთვე ცნობილი ქართველი ტროტკისტი-შემგერაი ტიტე ლორთქიფანიძეც. დღეს უკვე ცნობილია, რომ პარიზის რეზიდენტურის მთავარი ამოცანა „თიბონი ემიგრაციის“ (მ.შ. ქართული ემიგრანტული ორგანიზაციების) წინააღმდეგ სპეცოპერაციების ორგანიზება იყო. 1928 წელს „ორლოვი“ ბერლინის რეზიდენტურაში გადაიყვანეს, სადაც კვლავ ემიგრაციის წინააღმდეგ სპეცოპერაციებს ხელმძღვანელობდა. 1933-1936 წლებში არაღიარებულად ცხოვრობდა ჟნევაში, შემდეგ დაბრუნდა ნურში. იყო ცნობილი საბჭოთა ავანტურისტის ჯგუფის ე.წ. „კომრაჯის ზუფულის“ კურატორი.

1936 წლიდან ხელმძღვანელობდა საბჭოთა დაზვერვის რეზიდენტურის უკანონოში. 1938 წლის ზაფხულში მოსკოვში გამოიძახეს, თუმცა „ორლოვი“, უკვე დაზვერული რეპრესიების მიმართ საბჭოთა კავშირში არ დაბრუნდა და იმავე წლის აგვისტოში შვედეთისა და ქალაქი-ვილანდის ერთად აშშ-ში გაიქცა, თან ხელს

68 ათასი დოლარად „შეისხვევით“ გაეყოლა.

„ორლოვის“ გაქცევა საბჭოთა დაზვერვისთვის მძიმე დარტყმა იყო, რადგანაც საბჭოთა რეზიდენტმა დაზვერვით იცოდა „კრემლის“ ავანტურული ქსელის შესახებ, როგორც კონტრინტერ-ურ ეროპაში, ასევე დაბრტყნილი. ცოცხალი რეზიდენტი მოსკოვისთვის დად საერთოეს წარმომადგენლად, ამიტომ სტალინის დავალებით ლევიჩენტი ბერიამ „ორლოვის“ ლიკვიდაციის გეგმა შეადგინა. მათ არ გასჭირვებიათ გაქცეული შეგერების საცხერებელი ადგილის აღმოჩენა იმისთვის შტაბში ქალაქ კლე-ლენდში. თუმცა „ორლოვი“ საკუთარი გამოცდილებისა და მოხერხებულობის წყალობით ცოცხალი გადარჩა.

1938 წლის ბოლოს მან ოსებ სტალინის საიდუმლო წერილობით მხარდა და უფლებამოსი წაუყენა – თუ მისი ნათესავების საბჭოთა კავშირში არ მის ოჯახს აშშ-ში რაიმე ხიფათი დაემუქრებოდა, მისი „ორლოვი“ მისთვის ცნობილ ვე-ულა ავანტურას გასცემდა. საბჭოთა დიქტატორზე ამ მხარეში იმეორება და ბერლიანე გაქცეული რეზიდენტის ლიკვიდაციის ოპერაციის შტრეკების განკარგულება მიიღო.

1953 წლის ბოლოს აშშ-ში „ორლოვის“ წიგნი – „სტალინური დანაშაულებების საიდუმლო ისტორია“ დაიბეჭდა. ეს ფაქტი შოკის მომხვედელი აღმოჩნდა აშშ-ის გამომხატვის ფედერალური მი-ურის დირექტორ ედგარ ჰუკერისთვის. მან მხოლოდ ამ წიგნის გამოხილვის შემდეგ შეიტყო, რომ „ენკეიდეს“ გენერალი 15 წელი თავისუფლად დახვრობდა და მისი ქვეყნის ტერიტორიაზე, ხოლო ჰუკერის ნაქმედა ავანტურის ამის შესახებ არაფერი იცოდნენ. „ორლოვი“ 78 წლის ასაკში გარდაიცვალა.

იაკობ ბლიუმიანის (3.10.1900-8.11.1929წწ) სახელი დაზვერვის ისტორიაში კარგადაა ცნობილი. ესერი-ტროტკისტი 1918 წელს გერმანიის ელჩის გრაფ ფონ მარბანის მკვლელობა, შუგვაში ათი წლის მანძილზე საბჭოთა სპეცსამსახურების აქტიური თანამშრომელი იყო. მის კარბერულ წინსვლას პირადად ფედოვი მარბანისკი უწივლიდა ხელს.

1924 წელს ბლიუმიანი ამიერკავკასიის საგანგებო კომისიის კოლეჯის წევრად დაინიშნა. იმავე წელს ის აქტიურად მონა-ცილობდა საქართველოში „ავგისტოს ავანტურის“ მონაწილეობის დახვრების პროცესში. შემდეგ წლებში ბლიუმიანი სადაზვერული ოპერაციებს ასრულებდა ირანში, ულანბატო, ინდოეთში, მონღო-

ლოში და პალესტინაში. ამ ცენტრებს ტისთვის ყველაზე მაღალი მოსტი კონ-სტანტინოპოლში საბჭოთა დაზვერვის არაღიარებული რეზიდენტების ხელმძღ-ვანებლად გახდა. იმ პერიოდში ბლიუმი-ანის ერთ-ერთი მთავარი სამაზნე ქართველი ემიგრანტები იყვნენ. სწორედ თურქეთში შეზღადა ის საბჭოთა კავშირი და გაიმყებულ ლევი ტროტკის და ერთ-გულება ალუქცა. ამ საიდუმლო შე-გერის შესახებ ოსებ სტალინისთვის მი-ღეულ გახდა ცნობილი და ამის შემდეგ ბლიუმიანის ბედი უკვე გადაწყვეტილი იყო. ის მოსკოვში გამოიძახეს, დააპატიმრეს და 1929 წლის 12 დეკემბერს დახვრეს.

ანდრეი ფედოროვი (26.08.1888 – 1937 წწ) ახალგაზრდობიდანვე მონაწი-ლეობდა რევოლუციურ ბეციებში და აქტიური ესერი იყო. 1919 წელს ღვინ-კანის არმიის კონტრდაზვერვაში ფედორო-ვი დააპატიმრა და სვეულ სასამართლოში, როგორც ბოლშევიკის დახვრეტი მითხარა. თუმცა მალევე აპარტის და ერთ-ერთი საგარისის წაქედილი მარცხ-ეს. 1920 წლის იანვარში ფედოროვი ტფილისში გამოიქცა და ბოლშევიკების მე-10 არმიის განსაკუთრებულ განყოფილების ფარული თანამშრომელი გახდა. საქართველოს ოკუპაციის შემდეგ ფედოროვი ამიერკავკასიის სა-განგებო კომისიის ქვეყნყოფილების უფროსია (იმ პერიოდში ის მუშაობდა ტფილისში, ქუთაისში და ბათუმში). 1922 წელს ფედოროვი მოსკოვში გადაიყვანეს „სეკსკის“ ცენტრალურ აპარატში და მალევე კონტრდაზვერვის განყოფილე-ბის უფროსად დაინიშნა. ამ პერიოდში ის აქტიურად მონაწილეობდა ცნობილი ოპერაცია „ინდიკატ-2“-ის დახვრება და განსჯილებაში. რის მიუხედავად შეიქმნა ლევიჩენტიბული „აიტკეკის“ და ანტიბოლშევიკური ორგანიზაცია „ლიბრად დემოკრატები“, რომელსაც ვითომდა ფედოროვი ხელმძღვანელობ-და. ამ ოპერაციის შედეგად საბჭოთა კავ-შირში შემოსიქცევის და შემდეგ დახ-ვრის რეზიდენტი ანტიკომუნისტი ბორის სავინსკო და ბრიტანელი შეგერ-ივი სიდნი რეული.

1930 წლის იანვარში ფედოროვი სა-გარეო დაზვერვის მუხთუ ქვეყნყოფი-ლების („თიბონი ემიგრაცია“) უფრო-სად დაინიშნა, სადაც 1933 წლიდან მუშაობდა. ამ მოსტვე ფონისას მისი მთავარი ამოცანა ემიგრანტების ლიკვი-დაცა და ემიგრანტული ორგანიზაციე-ბის დაშლა იყო.

1933-1937 წლებში ფედოროვი ლენ-ინგრადის ოლქის საგარეო დაზვერვის

განყოფილების უფროსად მუშაობდა. 1937 წელს დახვრიტეს. პეტრე ზუბოვი დაიბადა ტფილისში 1898 წლის 7 თებერვალს. 1918 წელს გახდა ბოლშევიკური პარტიის წევრი და აქტიურად ჩაერთო ტერორისტულ აქციებში, რომლებიც საქართველოს რესპუბლიკის ხელისუფლებას წინააღმდეგ იყო მიმართული. 1920 წლის მარტში პეტრე ზუბოვი მჭკედიას რანზის წევრებმა დააპატიმრეს და ქუთაისის ციხეში გააპყვეს. თუმცა რუსეთ-საქართველოს 1920 წლის 7 მარტის სამშვიდობო ხელშეკრულების გაფორმების შემდეგ გაათავისუფლეს.

1921 წლის 25 თებერვალს პეტრე ზუბოვი წითელი არმიის წინააღმდეგ მუშაობდა თბილისში. იმავე პერიოდში იგი საქართველოს „მეკას“ ოპერატიულ განყოფილებაშია. 1922 წლის დასაწყისში ის საქართველოს „მეკას“ საგარეო დახვეწის იმ ქვეგანყოფილების უფროსად დანიშნეს, რომელიც თურქეთში მოქმედი ქართული ემიგრაციის წინააღმდეგ იწარმოებდა ოპერატიულ-აგენტურულ მუშაობას. იმავე პერიოდში გაიცნო პეტრე ზუბოვიმ ლეონტი ბერია.

საბჭოთა კავშირის საგარეო დახვეწის დოკუმენტებში განსაკუთრებით ხაზგასმულია პეტრე ზუბოვის მონაწილეობა 1922-1924 წელს საქართველოში დაგეგმილი სამხედრო გამოსვლების ჩახშობის ოპერაციებში. ირკვევა, რომ ზუბოვი ჯერ კიდევ 1922 წლის ივნისში ჩაეკარდა ხელი საიდუმლო აგენტურული ინფორმაცია,

საიდანაც ირკვევდა, რომ ანტიკომუნისტური გამოსვლების ორგანიზაციისთვის სახელგანთქკი მუივი ქართველი ემიგრანტები და საქართველოში დაწინაღობი პარტიზმები სამხედრო ავანტიურას გვემედონ. ლეონტი ბერია ამისებრი ინფორმაცია პირდაპირ გაერთიანებული სახელმწიფო პოლიტიკური სამმართველოს თეგვლეძმარეს ფელიქს ტერენსისკის მიახსენა. ქართველი პარტიზმების გამოღების და ემიგრაციიდან ჩამოტყუების საქეპერაცია მოსკოვში დაიგეგმა და 1924 წლის აგვისტოს ბოლოს ბოლშევიკების სისხლიანი გამარჯვებით დასრულდა.

1928 წელს პეტრე ზუბოვი დაინაუგრა და კონსტანტინოპოლში საბჭოთა დახვეწის არაღკველურ რეზიდენტურაში მიაღწინეს, სადაც 1930 წლის ივნისამდე საკონსული განყოფილების თანამშრომლის „პეტრე გრომინის“ ფსედონიმით მოქმედებდა.

ჩვენთვის განსაკუთრებით საინტერესოა პეტრე ზუბოვის საბჭოთა დახვეწის პარიზის რეზიდენტურაში მუშაობა 1931-1933 წლებში. საქართველოში დაბადებულმა ზუბოვმა კარგად იცოდა ქართული ენა და ქართული ხასიათი. ჯერ კიდევ თურქეთში მუშაობისას ქართული ემიგრაციის წევრებში რამდენიმე აგენტ-ინფორმტორი გადამიბრა. პარიზში ამ აგენტურას უშუალოდ ნოე ყორაღანის გარემოებიდან (ყოველ შემთხვევაში ასე ამტკიცებს საბჭოთა საგარეო დახვეწის ისტორია) გადამიბრებული ახალი აგენ-

ტურა დაემატა. ასე რთი დახვეწის მისი უშუალო ხელმძღვანელობა მოსკოვში, ქართული ემიგრაციის ყველა საიდუმლო გვეგებებში თავიდანვე იყო ჩახვეული.

1933 წლის მაისიდან ზუბოვი საბჭოთა საგარეო დახვეწის ცენტრალურ აპარატში დააბრუნეს, ხოლო 1937 წლის აპრილში პრადამ დახვეწის რეზიდენტად დანიშნეს.

თუმცა ზუბოვსაც მალევე უწია სტალინის რისხვამ და 1938-1941 წლებში „ლეფორტოვოს“ ციხეში გაატარა. მხოლოდ პეველ სულალატოვის არაერთგზის თხიფის შემდეგ გადამწვეიტა ლეონტი ბერია ზუბოვის გადამარქნა. ზუბოვი პოლიონელი არისტოკრატის იანომ რიძვილის და საიდუმლო აგენტის იურჯ ხოსნოესკის გადამიბრების ოპერაციაში ჩაერთო.

მეორე მსოფლიო ომის პერიოდში ზუბოვი აქტიურად მონაწილეობდა საბჭოთა ლეონტინტების მომზადებისა და გერმანიის ტერატორიაზე მგზავნის ოპერაციებში. 1943 წელს მაინტეს პოლკოუნისკის სამხედრო წოდება. პეტრე ზუბოვი გარდაიცვალა 1952 წელს და თან ქართული ემიგრაციის შესახებ ძალზე ბევრი საიდუმლო წაიყოლა.

ბმსიქ ალადაშვილი

ექსპერტი ვიოიუნული უსაფრობოების საკითხებში, უმწროების გადაწყვეტიანი პოლკოუნისკი

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

განახლებული რუბრიკა

სიტყვა და საქმი

ავტოგანცხადებები „სიტყვა და საქმის“ ხუთშაბათის ნომერში

ავტოგანცხადებები „სიტყვა და საქმის“ ხუთშაბათის ნომერში

ქართველმა პეიკავიზებმა რუსებს

ავიაციის პოლინიზია დაეხმარა

რუსეთი კარგა ხანი სამხედრო-საავიაციო პარკის განახლებას შეუდგა. ახალი საავიაციო ტექნიკის შექმნასთან ერთად, შეყობინა არსებული თვითმფრინავების მოდერნიზაციაც მიმდინარეობს. დიდი ყურადღება ეთმობა შიდა დაზრტვულ ძალას — მოიერიშე Cy-25-ებსა და საჟირსირო ბომბდამშენ Cy-24M-ებს.

Cy-24M2 რუსეთის სამხედრო-საავიაციო ძალების მოიერიშე თვითმფრინავ Cy-24M-ის მოდერნიზებული ვარიანტია. გაუზიარებდა მისი თვითმფრინავის, საავიაციო და შეიარაღების მართვის სისტემები. რაც შეეხება მოიერიშეებს, 1999 წელს კუბინკის 121-ე ავიასარტორტო ქარხანაში კი Cy-25-ის გაუმჯობესებული ვარიანტი — Cy-25CM წარმოადგინა. განახლდა თვითმფრინავის რადიოელექტ-

რონიული აღჭურვილობა და გაუმჯობესდა შეიარაღების მართვის სისტემები. ეს თვითმფრინავი 2008 წლის რუსეთ-საქართველოს ომში მონაწილეობდა. სხვათა შორის, ომში მონაწილე რუსოვრე ჩვეულებრივი, ასევე მოდერნიზებული ოთხი მოიერიშე გადასატანმა საზღვაო-სარაკეტო კომპლექსებსაც ისე დააზიანა, რომ მათ აღდგენაზე უარი ითქვა.

ჯერ კიდევ 80-იან წლებში, როდესაც საბჭოთა ჯარები ავღანეთში „ანტერნაციონალურ“ ვალს იხდიდნენ, დასავლეთის სექსამსახურებისგან მოკავშირეებისთვის მიწოდებული „რედ აი“ და „სტინგერის“ ტიპის გადასატანი საზღვაო-სარაკეტო კომპლექსები საბჭოთა თვითმფრინავებისა და შეუქმლებურებისთვის დიდ პრობლემად იქცა. კომპლექსები რა-

კეტების ძრავას სიბოზე რეაგირებდნენ და მათი თვითდამზნების თვების მოსატყუებლად Cy-25-ზე კალის მორეულ ნაქილში ACO-2B ტიპის სიბოზე საფრენების ოთხი კონტეინერი განათავსეს (ორი ოთხიველ მხარეს), მაგრამ მართვის პულტის ცუდი განლაგების გამო მფრინავები მათ იშვიათად ხმარობდნენ. ამასთან, მცირე რაოდენობის გამო (ოთხიველ კონტეინერში 32 სიბოზე საფრენი თვსდებდა) ცდილობდნენ, ისინი უკიდურესი შემთხვევისთვის შეინახათ გაუმჯობესებული რაკეტის დანახვის შემდეგ საფრენების სროლას აზრი აღარ მქონდა. ეს პრობლემა მოტოვანდოლუბნი საფრენების დამატებითი კონტეინერების დაყენებით გადაჭდა, რამაც მათი რიცხვი ორჯერ გაზარდა. ამერიდან მათი გასროლა ეტომტურად, შეტყუებულ გადამხელისთანავე იწყებოდა და 30წმ-ის განმავლობაში ვრძელდებოდა. გაუმჯობესების შემდეგ Cy-25-ს 256 საფრენი მიჰქონდა, აქედან ოთხი 7 მანეთი ღირდა და კარგი „ფეიერვერის“ მოწყობის შემთხვევაში მფრინავი ერთ ჯერზე თავის 5-6 ხელეხის უშვებდა, მაგრამ ამ ხარება შეამცირა თვითმფრინავის ჩამოვლების ალბათობა. თუმცე სიბოზე საფრენები ფრედლოვის სასურველ ვეცეტს არ იძლეოდა.

სანამ მოიერიშის სტრუქტურაში რაუმეხდნენ, სუხოის საკონსტრუქტორო ბურომ მის ტანსაცმინააღმდეგე მოდიფიკაცია Cy-25T-ზე მუშაობდა. პროექტი 1982 წელს დაამტკიცეს და საბაზო ვარიანტისგან მნიშვნელოვნად გან-

ბორტზე არსებული სიბოზე ხაფანგების რაოდენობის გაზარდვლად, ორ-ორ კონტეინერს მოტოვანდოლუბზე ათავსებენ...

სხვაგვარად როგორც ვიზუალურად, ასევე შიგთავსითაც. თვითმფრინავი თიანეთის ორადგილიანი საბრძოლველ-საქველ მოდიფიკაციის ბაზაზე შეიქმნა. ამ თვითმფრინავის საცელი ნაძუბი T-8M-1 1984 წლის 17 აპრილს აერონდა. თვითმფრინავის პირველი სამი პროტოტიპი ულან-უდეს საავიაციო ქარხანაში ამუშავდა, მისი სერიალი წარმოება კი თბილისის საავიაციო ქარხანაში უნდა დაწყებულიყო. 1990 წელს თბილისში ამ თვითმფრინავის პირველი სერიალი ნიშნები — T-8M-6 ავიო და იმვე წლის 26 ივლისს ის პირველად აერონდა საქრში.

საბრძოლო სივრცელისწარმოების გასაზრდელად ახალ თვითმფრინავზე ინჟინერიულ დააპროექტირეს მოქმედი ტალღებისთვის აქტიური ხარვეზების დამატებითი სისტემა **Сухоргуз**-ი დააქვეს. მსგავს სისტემას, რომელსაც **Липа** ეწოდება, ავიაფრენაში, საბჭოთა შეჯილმფრენებზე იყენებდნენ. სისტემა შეჯილმფრენებზე უნდა მზრიდანი კულის ძელის დასაწყისში მაგრდებოდა. ის არც ისე დიდი ცილანდრული ფორმის სხეულია და გარედან დაფარულია მყვანე დამცევი გოფირებული გარსაცმით, რომელიც მინებს სერის აბრახიული ზემოქმედებისგან იცავს. გარსაცმს მხოლოდ საბრძო-

სითბური დამიზნების საზენიტო რაკეტებისგან შეჯილმფრენი Mi-24-ზე დაყენებული სისტემა **Липа**

ლო გაფრენის წინ ხსნიან, გარსაცმის ქვეშ სპეციალური დაბურული ბრტყელი მინებია — გამოსხევის ერთგარი ფილტრი. მათი ვარტუბული ინტრაქიული გამოსხევის სპექტრი TB3-117-ის ტიპის ტურბოაღივლი ძრავის ინტრაქიული სპექტრის ანალიზიეროდა. ამ მინების ქვეშ მტკალის ვარტუბირტებიანი ორი დილაა. პირველი უბრაყია, მეორე კი ელექტრული ძრავისთან ამძავათაა დაკავშირებული. დილის ცენტრში ქსინის (ინტრტული პირი) ნაოურაა დაყენებული, რომლის დაამეტრეც დაახლოებით 100-

120 მმ-ს, ხომალეუ კი 300 მმ-ს შეადგენს. მარტობილობის ჩართვის შემდეგ ქსინის ნაოურა ცხელდება და ინტრაქიული გამოსხევის ტალღები მოძრავი და უძრავი დილების ქვრიმების გადის. ბრუნვის სისხრის შერტყეით წარმოქმნება ინტრფერენციის მოფენა, რისი წყლილიათე შეჯილმფრენის გარემოში წარმოქმნება 30-40 მ რადიუსში „სითბური ბირთვი“, რომელიც შეჯილმფრენის ფრენის დროს სწრაფად იცვლის ადგილს. „სითბური ბირთვი“ შეჯილმფრენის ძრავების საქმეტიდან გამოსულ სითბოს სრდილავს და გამკვებული სითბური დამსხნების სისტემის მქონე საზენიტო რაკეტის მოდულაციური დისკოს მუშობას აფერებს. საბრუნეთან ახლოს მიფრენისას რაკეტის თვითდასხნების თავი „სითბური ბირთვის“ ზემოქმედების სულ „აბნევა“ და საბრუნეს კარგავს. თუკე შეჯილმფრენებზე **ЛИПА**-ს გამოყენებას ეფუძნება მათს აქეს, თუ საბრძოლურად ბორტზე დაყენებულია კვანდაკ-გამოსაბრტყეი მარტობილობა და ვეკათე სითბურ ხაფინებს იყენებს. უდნავის ობის გამოცილებიდან გამომდინარე, ამ შემთხვევაში კომპლექსის გამოყენების სამიქლიობა 95-100%-ის შეადგენდა.

ანალიზიერო პრინციპით მუშობას **СУ-25Т-3** დაყენებული სისტემა **Сухоргуз**-ი. თუკე ამ განსხვევაში რომ მას მორეუცი დილი არ გააჩნია, თვითმფრინავზე ის კაღის უკანა მხარე, მის ძრავზე წაწლიმა და სითბური დამსხნების მქონე რაკეტებისგან თვითმფრინავის უკანა ნაფრთხილის ოციუს. სისტემაში შეჯილმფრენი ცეხიუების ნაოურა, რომლის სისძიერე 6000 ვატაა, ვახურების გამო წარმოქმნის ეფექტურ ამლიტრტულერ ხარვეზებს, რომლებიც ინტრაქიული გამოსხევის ამკუსებად გარდაქმნება. ჩართიდან საბრძოლო რეჟიმში ჩასადგო-

„აქკოლიზინი“ ~~ს~~ „ანსეპლიას“

„აქკოლიზინი“ უნიკალური პრეპარატია, მას სამედიცინო სფეროში ანალიზი არ გააჩნია, ორიგინალურია მისი მიღების წესიც. „აქკოლიზინი“ ასტიმულირებს აღკოპლის დამშლელი ფერმენტების, აცეტალდეჰიდოქსიდეზოგენაზის და აღკოპლიდეჰიდოგენაზის აქტივობას, რითაც ბოლომდე შლის აღკოპლს ორგანიზმში.

„აქკოლიზინის“ დაზმარებთ თქვენი თავიდან შეგიძლიათ აცილილო „პახმელისი სინდრომი“, დაეცეთ დიდიღი აღკოპლიური გადაგავრებისგან, შეამციროთ ორბის ხარისხი. **„აქკოლიზინი“** დამზადებულია გეოლოგიურად სუფთა მცენარეუბისგან. „აქკოლიზინის“ გეერდითი მოფენებები და შექმნებები არ გააჩნია.

აღკოპლის მიღების წინ არ დაგავიწყდეთ **„აქკოლიზინი“**, ის თქვენ ცხოვრებას უფრო სასიამოვნოს გახდის. გამოიყენება პროფილაქტიკის მიზნითაც 3 კვირის განმავლობაში.

მონაკაძობის მიხამართვა: თბილისი, რუსთაველის ბაზრ. №28 35 მიმართეთ **„ნიოუპრობის“** ან **„XO 30 სის“** საბუთითარტ მხარეს, რომორც თბილისში, ასევე ქუთაისსა და ბათუმში. დაზმამავსომრდით ნომრებახ: ტელ: 99-00-14; 92-19-68; 893 66-83-18; 899 21-02-32

e-mail - promoita@mail.ru; nikosanilt@mail.ge
 მიღების წინ გავიანთ ინტრტუქციას, გეერდითი მოფენების შესახებ დეტალური ინფორმაციის მიხამებელ მიმართეთ ვებმს

მოიერიშის ტანკსანიანადმდებლო მოდიფიკაცია
 Cy-25T და მისზე დაყენებული ინტრანოთელი
 ხარვეზების დამატებითი სისტემა Cyxorpa-ი

მად ხსენებს დაახლოებით ხუთი წუთი სჭირდება.

Cy-25-ს სერიალ წარმოებაზე საქვე ვერ მივიღო — 1991 წელს საბჭოთა კავშირი დაიშალა და მხოლოდ 12 მანქანის გამოშვება მოხერხდა.

2010 წლის დამდეგს გერცელდა ცნობა, რომ ულან-უდეს საავიაციო ქარხანა მოდერნიზებული Cy-25YBM-ის სერიალ წარმოების დაწყებას გეგმავს. ამის შესახებ ოფიციალური განცხადება კონკრეტულ „სუხოს მოთარმეებს“ დირექტორმა ვლადიმერ ბაბაქა გააკეთა.

თეთიმურჩაი ვლექტრონიული შვეთავის მისთვის მოდერნიზებული Cy-25CM-ის ანალიტიკური და მისი შვეთავად რეაქციონანია. თედაპრეკლად პარველი პარტა — 16 მანქანა იქნება შეტყობილი.

სველუბრევი ორადგილიანი საბრძოლო-სასწრალო მოდიფიკაციისგან განსხვავებით, ახალი ვარიანტი აღიჭურვება ახალი P-195-ის ტიპის მრავლეთი რომელ-და დავეყნა ერთადგილიანი მოთარმეებზე თბილისის საავიაციო ქარხანაში 1987 წლიდან დაიწყო.

პირველად მოდერნიზებული ორადგილიანი მოთარმე შეახველს 2007 წლის მოსკოვის ავიასალონზე წარუდგინებს, ამასთან, ცოტა არ იყოს, უცნაური კონფიგურაციითა ფრთის კიდურა პილონების ადგილას რადიო-ელექტრონიული ხარვეზების დამდგმული MПC-140-ის ტიპის კონტეინერები იყო ჩამოკიდებული. ყველაზე საინტერესო ის არის, რომ ფოტოგრაფის ქვეშ მასის ძირითად ლეარებს შორის განთავსებული იყო **Копье**-ს ტიპის რადიო-ოლოკაციური სადგური, რომლის წყალობით თეთიმურჩაივ იმ შართეუნი ხარავეტო შეიარაღების გამოყენება შეუძლია, რომლის დასამზინებლად რადიოოლოკაციური სადგურია საქარი. თეთიმურჩაივზე მომბები და უმართავი რაკეტების გამშვები ბლოკებიც იყო

ჩამოკიდებული, რაც, ცოტა არ იყოს, ალოგიკურია.

რაც შეეხება თავად **Копье**-ს, ის შეიქმნა მოდერნიზებული Cy-25TM-ისთვის, რომელსაც Cy-39-საც უწოდებენ. ეს თეთიმურჩაივ დელ-დამის განმელობაში, ნებისმიერ შეტყობარობეში გამოსაყენებლად იყო განკუთვნილი, მაგრამ ის არასდროს უქრმოხეით — ამ მოდიფიკაციად მხოლოდ 2 Cy-25T ვადავფადა და სხვადასხვა ავიასალონზე სხვადასხვა ნაშთით გაყეულია.

რუხეთში დიდი ხანია აპირებენ მოთარმის ამ ვარიანტის სერიალ წარმოების დაწყებას ულან-უდეს ქარხანაში, მაგრამ ვერტეურობით დაპარაკის იქით საქვე არ წასულა. რუსულ პრესაში გერცელუბლი ინფორმაციას თუ ვერხობით, ქარხანას ათვისებული აქვს სერიალ წარმოების დასაწყებად საქარი ვველა ტექნიკური პროცესი. უკრბოთა, რამდენად შეესაბამება ეს ინფორმაცია სინამ-

ვალეს, მაგრამ ერთი რამ სავარაუდოებელია: 25TM ამ ქარხანის სერიალად ვერ არ გამოუშვია.

დავერუხდეთ ბაბაქის განცხადებას ორადგილიანი მოდერნიზებული მოთარმის სერიალ წარმოების დაწყებასთან ერთად მათზე დამორტავებება ოპტიკურ-ელექტრონიული ჩახშობის კომპლექსი, რომელიც გადასატანი სახეცილო-სარაკეო კომპლექსიდან გამშვებ რაკეტების გასანადგურებლად იქნება გამოშვებული. კომპლექსი საკონსტრუქტორო ბიურო **Зенит**-მა 2009 წელს შეამუშავა. სხვათა შორის, სწორედ აქვე დავესტულებამ შექმნა თვის დროზე კომპლექსი „სუხოგრუნი“. სავარაუდოდ, ის მის ბაზაზე შეამუშავებს.

სხვათა შორის, მოთარმეებზე ამ სისტემის დავეყნის, ცნ რუსებს 2008 წლის რუსეთ-საქართველოს ომის უბიბეა. ცხად იქნებოდა, რომ მხოლოდ სითბური ხაუნდებია ვადარჩენის 100%-იან გარანტიას ვერ იძლევა.

სვენც უნდა დავვაიქვიროს, ჩვენს ჩრდილოელ მეზობელს თვეში როდის რა დაკრავს, არეინ იყის და ამიტომაც საბრძოლო მოქმედების განახლების შემთხვევაში რუსული მოთარმეების გასანადგურებლად გადასატანი-სახეცილო სარაკეო კომპლექსების გამოყენების ვეექცეიანება მინიშნულენად შემიტეობება. საქართველოს თედაციუს სინისტროში დიდი ვეუადღებთ უნდა მოიკიდონ ამ ფაქტს. მთუ ვედავად იმისა, რომ ეს მოთარმე უკვე 35 წლისაა, ნებისმიერ ლოკალურ კონფლიქტში დატეკითვის უბეტესი ნაწილი სწორედ საერთო ავიაციანე მოდის და ეს 2008 წელსაც დადასტურდა. იმის განახლების შემთხვევაში ჩვენს ქვეყნის ტერიტორიის დაბომბება პირველად სწორედ ისინი დაიწყებენ.

თეშერ კულუბაშვილი

2007 წელს მოსკოვის ავიასალონზე წარმოდგენილი მოდერნიზებული Cy-25YBM. ფოტოზე ნათლად ჩანს ფოტოგრაფის ქვეშ დაკიდებული რადიოოლოკაციური სადგურის კონტეინერი

ზრახვლით დათავკაბული სანავთნელი უკანა

„6 აპრილს „თბილავიამშენის“ აეროდრომზე, ვეფერი სასწავლო ფრენის დროს, ორადგილიანი მსუბუქი თვითმფრინავი ჩამოვარდა. ბორტზე მყოფი ორივე ადამიანი დაიღუპა.“ — ასეთი განცხადებით გვიდა ვუერმა საღამოს 6 საათზე საქართველოში ასრებული ეველა საინფორმაციო საშუალებითა.

ავიაკატასტროფა დაახლოებით 18.20 წუთზე მოხდა, მალე შემოვივვის დევილას საავიაციო ქარხნის აეროდრომის თანამშრომლების გამოძახებული სახანძრო, სასწრაფო და სამაშველო სამსახურები მოვიდნენ, მაგრამ მას აზრი აღარ ჰქონდა, — თვითმფრინავი დაეცემისთანავე აფეთქდა. ხანძარი იმდენად ძლიერი იყო, რომ აეროდრომის დაცვის თანამშრომელმა ცეცხლიანი მისვლა ვერ შეძლო და თვითმფრინავის ბორტზე მყოფი ინსტრუქტორი და კურსანტი დაიწუნენ.

ინსტრუქტორი საკმაოდ გამოცდილი მფრინავი, 48 წლის კონსტანტინე ვეკუფსკი იყო. 1978-83 წლებში ის ტექნიკურ უნივერსიტეტში მანქანათმშენებლობის ფაკულტეტზე სწავლობდა, 1979 წლიდან კი ДОСААФ-ის აეროკლუბში დაფრინავდა. 1993-დან 2010 წლამდე კი მფრინავ-ინსტრუქტორად მუშაობდა და არაერთი მფრინავი გაზარდა. სამუშაოდ, ვეკუფსკის ოჯახისთვის ეს პირველი ტრაგედია არაა — დაახლოებით ერთი წლის წინ მას შვილი დაეღუპა.

რაც შეეხება ჩამოვარდნილი თვითმფრინავის ბორტზე მყოფ მფრინავს, ის 29 წლის გველა გაბაშვილი იყო, საქართველოს საავიაციო უნივერსიტეტის საპირფარეო ტრანსპორტის საფრენოსნო ექსპლუატაციის ფაკულტეტის მფრინავი კურსის სტუდენტი. რა თქმა უნდა,

უკრაინული ნატავოების A-22-ის ტიპის თვითმფრინავი, რომელმაც 6 აპრილს კატასტროფა განიცადა

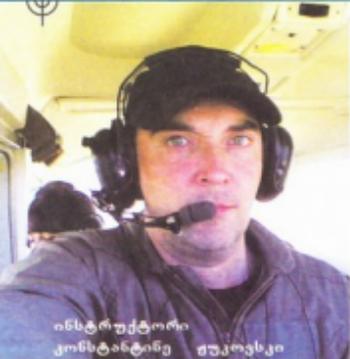

მას არ ჰქონდა ვეკუფსკისთანავე საფრენოსნო გამოცდილება, მას დაახლოებით 100 საათი ჰქონდა ნაფრენი, თუმცა ამავდროულად, მფრინავის სერტიფიკატის მისაღებად სტუდენტს 150 საათი უნდა ჰქონდეს ნაფრენი, გველა გაბაშვილს მკვლელ და ორი მკერფლავიანი ბავშვი დარჩა.

თავად საფრენი აპარატი A-22-ის ტიპის მსუბუქი ორადგილიანი თვითმფრინავი იყო, რომელსაც სწრაფლად უკრაინული ფირმა Аэропракти-მწარმოებს. ფირმა 1991 წელს ანტონოვის საკონსტრუქტორო ბუროს თანამშრომლებმა ჩამოაყალიბეს და მას შემდეგ სხვადასხვა ტიპის მსუბუქ თვითმფრინავს აწარმოებს. თავად A-22 „ულტრადაბალი“ კლასის თვითმფრინავებს მიეკუთვნება. ცარავლი თვითმფრინავი მხოლოდ 260 კგ-ს იწონის, მისი მაქსიმალური ასახურენი მასა 450 კგ-ია.

თვითმფრინავის სგრბე 6,3 მ-ს, ფრთის გაქანი კი 10 მ-ს შეადგენს, ძალურ დანადგარად მასზე Rotax-912-ის ტიპის დგეკუშიანი ძრავა გამოიყენება, სამაშველოთ 80 ც.ბ.მ. თვითმფრინავი მაქსიმალურ 170 კმ/სთ-ის ტოლ სიქარეს ათავარებს და 90 ლიტრი სწრაფი ნორმალურ მეტროპოლიტებში 1100 კმ-ის დაფრავა შეუძლია. თვითმფრინავს საკმაოდ მარტივი კონსტრუქცია აქვს და მოყვარული პილოტებისთვისაა განკუთვნილი, თუმცა უკრობა, სერტიფიკირებულა თუ არა ის მფრინავების მოსამზადებლად.

ჩამოვარდნილი თვითმფრინავი საქართველოს საავიაციო უნივერსიტეტს ეკუთვნოდა, რომელიც უკვე წლების განმავლობაში მფრინავებს ამზადებს. ამ დაწესებულების პრაქტიკაში ეს პირველი შემთხვევაა, რომელიც ტრაგედიით დასრულდა. სასწავლებლს

ინსტრუქტორი კონსტანტინე ფუკოვსკი

ორი ასეთი თვითმფრინავი ჰქვავდა, სარეგისტრაციო ნომრებით 4L-ULG და 4L-ULK.

კატასტროფის შემდეგ მამინვე განადა ორი ძირითადი ვერსია: ტექნიკური გაუმართაობა და ადამიანური ფაქტორი, თვითმფრინავის პილოტაჟებამში დამუშავებული შეცდომა, რომელიც სამწუხაროდ მათთვის საბედისწერო აღმოჩნდა.

საუბრალოდ უზღვევსიტეტის რეგულორ ზერგო ტყეშაძის თქმით, თვითმფრინავი გამართული იყო, კონსტანტინე ფუკოვსკი კი იმდენად გამოცდილი მფრინავი, რომ შეცდომასე ლაპარაკი უხეშდებოდა. არ იფიქროს, მოულოდებლად წინ უქსრებდეთ, მაგრამ უნდა ითქვას, რომ შეცდომებისგან არავინ არის დაზღვეული...

იმ დღეს ფრენის პროგრამაში აეროდრომზე გამართული ძრავათა დაჯდომის იმპრეტია შედიოდა. 6 აბრლის, ჭარის მამართლებიდან გამომდინარე, A-22 აეროდრომის ასაფრენ-დასაფრენი ბოლიკის დასაქვლითის მხრიდან აფრინდა. ის ოთხი მობრუნების შემდეგ გამართული ძრავათა აღმოსავლეთის მხრიდან უნდა დაშვდარყო. სავარაუდოდ, მეთხე მობრუნების დროს მფრინავებს რადიკალ ხელი შეუშლა. ის მიმართულა, რომლითაც თვითმფრინავი მინახე დავეცა, არ ემთხვევა აეროდრომის ასაფრენ-დასაფრენი ბოლის მიმართულებას. გამომდინარე, მეთხე მოხვევას თვითმფრინავი გაეცა და მოხვევის რადიუსს და ოუ ბილიკს აღმოსავლეთიდან დასაქვლითის მიმართულებით შეეხვედო, მისგან მარჯვენა მხარეს აღმოჩნდა. ჯერჯერობით დავუგეწული მისთვის გამო თვითმფრინავი ძალან დაბადე სიმაღლეზე იყო. მის ფრენის გეგმზე კა ორნართოლიანი შერობა იდგა (გამომხვევლებმა შეშველი მისი სიმაღლე გარემოს, რომელიც 7 მის ტოლია). შერობა დიდი ხანია უკვე აღარ იყო იყენება და მის სახურავზე დაახლოებით 1.5-2 მ სიმაღლის ხე დგას. სწორედ

ამ ხეს დაეცა თვითმფრინავი. შემდგომ, სავარაუდოდ, ხანხით ან მასის წინა დგართ შერობის სახურავის ზღვრბლი განგრია, შერობის ძირის დაცეცა და მამინვე აფეთქდა. ხანხარი იმდენად ძლიერი იყო, რომ თვითმფრინავისგან აღარაფერი დარჩა. ცეცხლს მხოლოდ ფრთის ცხვირა და კიდურა და კალის ნაწილები გაღაურეს. პილოტის სხეა ნაწილები კი დაწიწკა — თვითმფრინავი უშეტიქსწილად კომპონიკაციური მასალებსგან იყო აგებული. ყველაფერი ისე სწრაფად მოხდა, რომ ბორჯზე შეიფემა ინსტრუქტორმა და კონსანტინე თვითონ აფეთქებიდან გაღმოსვლაც კი ვერ მოასწრეს. გამომხვევლების

„თბილიაიამშენის“ აეროდრომი და იდგალი, სადაც A-22 ნამოვარდა

ბული ფრთის კიდურა ნაწილები იმსე შეტყვევლებს, რომ თვითმფრინავი მინახე დავეწებო ცხვირით დავეცა. თვითმფრინავზე დავეწებო ხანხა ხანხიანიანი და მინახე დავეცამსე ხანხის ორი ნიმაბი ხეხიან ან შერობასთან შეეცაბის შედგეფ შერობის სახურავზე დარჩა.

მრევიანებით გაეციებული განცხადების თანხმად (ამ სტატისის აფორი შექსიხვევის აფელიზე რამდენიმე საათის განმეფლიობაში იმოყვებოდა), მფრინავებმა დამცევი დევების შექსნაც კი ვერ მოასწრეს. სავარაუდოდ, სხეულის დაზიანებები მათ დავეცმისთანვე მიადეს და აფეთქებული თვითმფრინავიდან გამოსვლა ყველარ მოასწრეს.

მანვე გაუგებარა, რატომ აღმოჩნდა თვითმფრინავი იმ აფელიას? როგორც

გამომხვევლებს აქეთ კადვე ერთი ვერსია: ნამოვარდინლ თვითმფრინავის მკედარი კაქკაქი ველი და მამდინარის ერთი მამქნად ფრინველიან შეეცაბიჯ დასახელიდა. შესაძლებელია, ფრინველი თვითმფრინავის ხანხაში მოხეცა, მაგრამ გამომხვევლების თქმით, კაქკაქს სისხლის კვლი არ გეყოფოდა და შესაბამისად, მის ხანხაში მოხეცდრა გამორეცხულია, მართოთქეა მოსახრებავი, რომ ფრინველი თვითმფრინავის საქარე მანას დავეცაბა და მფრინავმა შეტყვეული ინსტრუქტორად წინ

თვითმფრინავის ჩამოვარდნის შედეგად გაჩენილი ხანძარი იმდენად ძლიერი იყო, რომ პორტზე მყოფი ორივე ავიაბინი დაინგა

დროზე მოხდა. მაშინ იქ ჩამოვარდნილი საჰაერო ძალების კონკრეტული განაკვეთი მფრინავებს ამზადებდნენ უკრაინული კომპანია **Линиентанс**-ის ორადგილიანი **X-32 Бекас**-ის ტიპის თვითმფრინავებზე. იმ დღეს თვითმფრინავის ბორცვზე სამხედრო-საჰაერო ძალების კურსანტი, 18 წლის გიორგი ნათბილაძე და შპს „არსენურის“ ინსტრუქტორი მალხაზ შალვაშვილი იყვნენ. თვითმფრინავი აფრინიდან რამდენიმე წუთში დაახლოებით 25-30 მ სიმაღლიდან ჩამოვარდა. თვითმფრინავზე მამსიაც არ ყოფილა დაყვებული „პეი ვუი“ და ტრაგედიის საგარეულო მიზეზად მისი ტექნიკური გაუმართაობა დასახელდა. მართალია, ოფიციალური ვერსია დღემდე არ გახსნა, მაგრამ რეალურად თვითმფრინავის ტექნიკურ გაუმართაობას ადვილი შეიძლება არც კიჩნია.

PS. თურაღი „არსენალი“ შეუხარებას გამოიქცაშ მომხდარის გამო და ინ-

წსწია და სწორედ ამიტომაც წამოიღო შენობას გამოძიებლის თქმის ამის დადგენა კაპიტანისთვის ექსპერტის ჩატარებით შესაძლებელი – შედეგების გამო ის კისრის ძელს მისიძებნა.

არსებობს კიდევ ერთი ნიუანსი: თუ მომხდარის მიზეზი მართლაც ფრინველის შეეახება იყო, მაშინ კაპიტანი თვითმფრინავის ჩამოვარდნის ადგილიდან მომობებით უნდა გასული წინააღმდეგ შემთხვევაში, როგორ აღმოჩნდა ფრინველი ჩამოვარდნილი თვითმფრინავის გვერდზე.

არსებობს თვითმფრინავის ტექნიკური გაუმართაობის ვერსიაც, მაგრამ ამის დადასტურება ფაქტობრივად შეუძლებელია, – თვითმფრინავზე არ ყოფილა „პეი ვუი“. სხვათა შორის, **A-22**-ის ტიპის თვითმფრინავებს თავის პარამეტრი აქვს და აერიაული სიტუაციის დროს ევიაპის მისი გამოყენებით მიწაზე თვითმფრინავთან ერთად შეუძლება დაშვება, მაგრამ ამ შემთხვევაში პარამუტი არ გამოუყენებიათ არ არის გამოჩინებული, თვითმფრინავზე მართვის სისტემა გამოიხვეულია მყოფობიდან და ელვარონები ან სატექნიკო გადახილ მდგომარეობაში დარჩენილიყვნენ.

ერთი რამ ნათელია: ფრენების ხელმძღვანელისთვის ბორტიდან არასამტკნო სიტუაციის შესახებ ინფორმაცია არ მიუწვდიათ.

მსოფლიო პრაქტიციიდან გამომდინარე, როდესაც ავიაკატასტროფაში მფრინავი იღუპება, უმეტესად სწორედ მას ადამაშაულევენ, მკვდარს ხომ პასუხს ვერ მოსთხოვ.

სხვათა შორის, ავიაკატასტროფებზე რუსმა პირველი კლასის მფრინავ-გამოცდელმა შაპოშოვ ტალოცკამ ნიშანდობლივი რამ თქვა: „ავიაკატასტროფების უკან, რა თქმა უნდა, თუ ბუნებრივ პირობებს და ფრინველებსაც გამოყრიხე-იყო ადამაშური ფაქტორი დგას. ტექნიკური ცდომილების მიზეზიც უმეტეს-

შემთხვევაში ადამაშური ფაქტორია“. ანუ ტექნიკური ცდომილების მიზეზი შეეძლება ისიც იყოს, რომ თვითმფრინავს არ საუტარდა სათანადო ტექნიკური შემოწმება, სათანადო გვერუნი ან კაპიტალური რემონტი, არ კიჩინდა გამოცვლილი რესურსგასული ნაწილი და ა.შ. სამწუხ-

ფოტოზე ნითელი რტოლით შენობის ის ადგილია მონიშნული, სადაც მას თვითმფრინავი დაეჯახა

აროდ, პირველი შემთხვევა არ არის, რომ სასწრაფო ფრენა ტრაგედიით დასრულდა. სამი წლის წინ, 2007 წლის 13 ივლისს, მსგავსი შემთხვევა ნატახტრის აერო-

სტრუქტორ კონსტანტინე ევკოცისა და სტუდენტ გელა გაბაშვილის ოჯახებს თანაგვრბობდა.

თიშმარ კულუზაშვილი

2007 წლის ზაფხულში ნატახტარში ჩამოვარდნილი X-32-ის ფრაგმენტები

FIDAE

2010

გამოყენების ჩამოშლის სექტორში წარმატება ბოლო მომენტში გადაწყვედა, რომ გამოყენა, რომელიც ხანტაგოს საერთაშორისო აეროპორტის ტერიტორიაზე ტარდება, მწიფობით დახარალებულია სოლიდარობის ნიშნით ჩატარებულიყო. გამოყენა შინაარსობრივად ხუთი ნაწილისგან შედგება: სამოქალაქო კომერციული ავიაცია; თავდაცვითი შეიარაღება (ამ განყოფილებაში წარმოდგენილი იყო თავდაცვისთვის განკუთვნილი სამხედრო-საავიაციო ტექნიკა და მისი მკომპლექტებული სისტემები); სახმელეთო აღჭურვილობა (ამ განყოფილებაში ქვეყნის სამოქალაქო აეროპორტებში სამგზავრო რეისების მომსახურების

2010 წლის 23 მარტს სამხრეთ ამერიკაში, ჩილეს დედაქალაქ სანტიაგოში რეატი მუ-16 საერთაშორისო აეროკოსმოსური სალონი FIDAE 2010 გაიხსნა, ავიასალონი ორ წელიწადში უმთველ ტარდება და ის დასაბამს 1980 წელს იღებს, სწორედ მაშინ ჩატარდა პირველი გამოყენა. თავდაპირველად ჩილეს სამხედრო-საავიაციო ძალების პოპულარიზაციისა და პრესტიჟის ასამაღლებლად ის მხოლოდ ავიაშოუ უნდა ყოფილიყო, დღეს კი FIDAE ლათინურ ამერიკაში ყველაზე დიდი და მნიშვნელოვანი ავიაკოსმოსური გამოყენაა, სადაც პროდუქციას წარადგენენ საავიაციო ტექნიკის მწარმოებელი მსოფლიოს წამყვანი კომპანიები და ფირმები. ეს გამოყენა რეგიონში ყველაზე დიდი რომ არის, ის ფაქტები შეტყველებს, რომ 2008 წელს მასში მხოფლიოს 45 ქვეყნიდან მონაწილეობდა სხვადასხვა სახისა და პროფილის 428 კომპანია.

წვეყნიდან ავიასალონი საიუბი-

როგორც მრავალად მცვლელად იყო იყოს წარმოდგენილი ნაწილები FIDAE 2010-ზეც ბიზნესკლასის თვითმფრინავები

ლეო, — წელს ის 30 წლის გახდა. გამოყენას პატრონაჟს ჩილეს სამხედრო-საავიაციო ძალები და ქვეყნის პრეზიდენტი სებასტიან პინერა უწყვენ. წვეყნიდან ავიასალონს წინ უსამყნო მთელენა ახლდა — ქვეყანაში ბლიერი მწიფობის გამო არსებობდა

სივის საჭირო აღჭურვილობა შედის; კომერციული ტექნოლოგიები (კოსმოსური ტექნოლოგიები, სხვადასხვა დანიშნულების თანამგზავრები); ტექნიკური მომსახურება (აერონავიგაციური და თვითმფრინავების საექსპლუატაციო სისტემები).

მასხინძელი ქვეყნის სამხედრო-საავიაციო ძალები ავიასალონზე მრავალფეროვანი საავიაციო ტექნიკით იფრენ წარმოდგენილი, რომელთა შორისაც მყვერებულს შეტყობო ენახა: გამანადგურებელი F-5 და F-16, მფრინავი ტანკერი KC-135, სამხედრო-სატრანსპორტო თვითმფრინავი C-130, მყველმფრინავი S-70A Black Hawk და UH-1H. ხუთი Extra 300-ის ტობის მსუბუქი აერობატული თვითმფრინავისგან შეტყობარი ჯგუფი აეროპორტის თავზე თებრუდამხვევ ჯგუფურ პილოტაჟის ასრულებდა და ცაში სხვადასხვა ფიგურას ხაზავდა. გამოყენაზე მრავალად იყო სამხრეთამერიკული ქვეყნების საავიაციო ტექნიკა. მათ შორის არტგენტინ-

გამოყენების მუდმივი მონაწილის, ბრაზილიის სამხედრო-საავიაციო ძალების Super Tucano

წლებად იყო წარმოადგენილი სპეცდანიშნულების, მათ შორის, სახანძრო ტექნიკა

ნის, ბრაზილიის, კოლუმბიის სამხედრო-საკაერო ძალების თვითმფრინავები და შვეულმფრენები.

საკმაოდ მრავალფეროვანი იყო აშშ-ის სამხედრო-საკაერო ძალების ექსპოზიციაც, რომელშიც აქტიური მქონე თაობის გამანადგურებელ F-22 Raptor-ზე იყო გადატანილი. თვითმფრინავი ფრენას ასრულებდა.

რეგიონში დიდი პოპულარობით სარგებლობს ანტონოვის ფირმის სპეციალური თვითმფრინავები (არსებული ცნობით, რეგიონში სხვადასხვა მანქანისთვის ამ ფირმის 250-მდე თვითმფრინავი გამოყენება) და ამიტომაც ანტონოვის ფირმა ავიასალონის რეგულარული მონაწილეა. წლებად იყო გამოყენებულ ამ ფირმის AN-140, AN-74 და AN-148-ს ტიპის სატრანსპორტო თვითმფრინავები წარადგინა (ეს უკანასკნელი სამზაერო კონფიგურაციაში იყო წარმოდგენილი). ევროპულმა კონცერნმა Eurofighter-მა გამოყენებულ

ამ ფოტოსთვის კომენტარის გაკეთება ნამდვილად ზედმეტია

გამანადგურებელი Typhoon-ი წარმოადგინა, Airbus-მა კი — ლანჩერი A330-200F სატვირთო კონფიგურაციაში.

წინა ავიასალონთან შედარებით წლებად გამოყენებულ მრავალ იყო სპეციალური დანიშნულების საავიაციო ტექნიკა. მათ შორის შორი რადიოლოკაციური აღმოჩენის თვითმ-

კონსტრუქტორი ბიური Progress-ი და სერვო კოროლიოვის სახელობის რაკეტულ-კოსმოსური კორპორაცია Энергия.

როგორც ბოლო წლების გამოცდილებამ ცხადყო, რეგიონში დიდი პოპულარობით სარგებლობს რუსული შვეულმფრენები და ამიტომაც რუსეთი ამ ბაზარზე შეარად დაკვიფრებას ცდილობს. წლებად გამოყენებულ პოლდინგმა Вертолѣты России წარადგინა შვეულმფრენები Ми-17, Ка-32А11ВС, Ка-226Т, Ансат, Ми-38, Ми-26Т. გარდა ამისა, აღნიშნული პოლდინგ რეგიონში შვეულმფრენებისთვის რამდენიმე საერთაშორისო ბაზის გახსნას აპირებს, სადაც რეგიონში შემავალი ქვეყნების შვეულმფრენებს მიმდინარე თუ კაპიტალური რემონტი ჩატარდება.

გამოყენა FIDAE 2010 ქვეს დღეს გატარდა და სახეობა ვითარებამ 28 მარტს დაიხურა. მასში მხოველი 39 ქვეყნის სხვადასხვა პროფესიის 420 კომანია მონაწილეობდა.

თავმჯრ პულსაგმვილი

მასხანძრელი ქვეყნის, პერუს სახმედრო-საკაერო ძალების გამანადგურებელი F-16

განსაკუთრებული კვირეული

ტანკები

ტანკების შექმნის იდეა ინგლისში პირველი მთავარი ომის დროს, 1915 წლის ზაფხულში დაიბადა, როცა გერმანელთა კარგად დაცული პოზიციების გარღვევა ცოცხალი ძალის უზარმაზარ დანაკარგს იწვევდა. ამიტომაც მსხვერპლის შესამცირებლად სამხედროები მეტანკური, მუხლუხებიანი, დაჯავშნული საშუალების შექმნის საჭიროებამდე მივიდნენ.

იდეის ხორცშესხმამ ერთ წელზე ცოტა მეტი მოითხოვა და 1916 წლის 15 სექტემბერს მდინარე სომის მახლობლად, სოფელ ფლერთან ბრძოლაში ბრიტანელთა ტანკებმა მონაწილეების პოზიციებს პირველად შეუტოეს.

ახალი ტექნიკა სხვა ქვეყნების სამხედროებსაც მოეწონათ და მალე საკუთარი კონსტრუქციის ტანკების წარმოების ორგანიზება გერმანიამ და საფრანგეთმა შეძლეს, ხოლო ომის შემდგომ წლებში ამ ქვეყნებს შუერთდნენ იაპონია, იტალია, პოლონეთი, საბჭოთა კავშირი, ჩეხოსლოვაკია, შვედეთი და სხვ.

ბორბლებიან-მუხლუხა KH-60

„არსენალში“ მოსული წერილებისა და კითხვების პასუხად წერნალი აქვეყნებს პუბლიკაციების ციკლს, რომელიც ეძღვნება ტანკების განვითარებას, ტანდემიებსა თუ პერსპექტივებს, შეიარაღებისა და დაცვის ელემენტების თავისებურებებს, სხვადასხვა ქვეყნის ტანკების კონსტრუქციულ სიახლეებს, ტანკმშენებლობის დღევანდელ მდგომარეობასა და ა.შ.

ჩვენ უკვე განვიხილეთ ისრაელის, იტალიის, საფრანგეთისა და შვედეთის გამოცდილება, ამ ნომერში ჩეხოსლოვაკიის სატანკო ინდუსტრიაზე გიამბობთ...

ჯავშანაცემომობილი PA-III

ჯავშანაცემომობილი PA-II „ku“

პირველ მთავლი ომში დამარცხებულ-დაშლილი ავსტრია-უნგრეთის იმპერიის ნაგებებზე 1918 წლის ნოემბერში სხვაობან ერთად ჩეხოსლოვაკიის რესპუბლიკა აღმოცენდა.

ახალგაზრდა სახელმწიფოს არმეის ამპირიოსგან შექვიდრებით ორი ჯავშანაცემომობილი Ansaldo-Lancia IZ და რამდენიმე ჯავშანატარებელი ეჭო.

1920 წლის მას-სექტემბერში, მას შემდეგ, რაც ქალაქ პლზნის ფრანს Skoda-მ IZ სატვირო Fiat-Torino ჯავშანფურცლებით შეუბოა და ტვიამურქვევებით აღჭურვა, ჯავშანაცემომობილების რაოდენობამ მოიმატა.

ოქტომბერში ქალაქ შილიციეში პირველი ჯავშანსატარკო ნაწილი — განსაკუთრებული სამხედრო ნაწილების სა-

პაპარა ქვეყნის დიდი მიღწევები

მართველი ჩამოვლიდა, სადაც 14 დღე-მწვლი ატვირთვითა და 6 ჯეპსმანტარე-ბელი გაერთიანდა.

„სკოდა“ ცნობილი მანქანათმშენებელი ფირმა, რომელმაც ატვირთვითლების წარმოება ჯერ კიდევ 1895 წლის ბოლოს დაიწყო და იმ წლებში მუშაობის ერთ-ერთი მთავარი მიმართულება ჯეპსმანტარეობის წარმოება იყო.

„სკოდას“ თვის კონსტრუქციის პირველი ჯეპსმანტარეობილი PA-I (შეარაღება Maxim-ის 2 ტყვიამურქვეი) 1923 წელს გამოჩნდა, მაგრამ გამოყენებულ საცდელმა მოდელმა კონსტრუქტორებსა და სამხედროებს ახელი გაუჩერა.

მომდევნო წლის საეხელისათვის პლენის ფირმის ჯეპსმანტარეობის იტორიამ, ალბათ, ერთ-ერთი საუკეთესო და იდეალური კონსტრუქციის PA-II (რადიო-ფიციალური ინდექსი OA vz.23) შექმნა.

სიმეტრიულად მომრგვალებულ კორპუსს არც ერთი წინაღონი ხაზი არ ჰქონდა და ამის გამო PA-II-ის სახელად „ე“ დაწვეს. კარგი გარსმუხუნალობის კორპუსი ტექნოლოგიურად რთული დასამზადებელი გამოდგა, მაგრამ ტყვის მიმართ არცთუ ურთავი მდგრადობა აღმოაჩნდა. იროზი გვერდითი კარიბა და მართვის პოსტით იყო აღჭურვილი, ხოლო კორპუსის ცენტრალური ამბლდება კომუნიკაციის დაწინაურებას ასრულებდა.

ბორბლებიან-შუბლუბა KH-70

ჯეპსმანტარეობის მომდევნო მოდიფიკაციები PA-IIID (შეარაღება 48 მმ-იანი ქვეტყვი), PA-IV (შეარაღება 38 მმ-იანი ქვეტყვი და 5 ტყვიამურქვეი) და შემოუბრუნებულ PA-III იყო. ეს ბოლო მოდელი „სკოდას“ 15 ცალი გამოეყენა.

არმიისათვის მარტო ჯეპსმანტარეობილები საკმარისი არ იყო და ქვეტყვის პრიონებში ტანკების შესაძლებლობათა გამოსყიდვით ჩხოხლოდეკილმა სამხედროებმა საფრანგეთის Renault FT17 შუბლს იხიციონ მიმართეს.

იმ დროისთვის „არქის“ ტანკი საიმედო კონსტრუქციის გამო სხვა ქვეტყვებზე საკმაოდ პოპულარული იყო.

თხიხნი დასკოფიცილა და ჩხოხლოდეკიამ 1922-24 წლებში 7 „არქი“ ერთი ნაწილი ქვეტყვითა, ხოლო მორე კ ტყვიამურქვეითი აღჭურვილი მიიღო.

ჯეპსმანტარეობის რაიონობის ზრდას 1922 წელს განსაკოტრებული სამხედრო ნაწილების საშხაროელობის ბატალიონად გადაკოტრება მოჰყვა. ბატალიონი ჯეპსმანტარეობილების 7 რეცილსა და ჯეპსმანტარეობების 3 ჯეპსმანტარეობს შეადგენდა, ხოლო „არქისები“ საეცილზე სასწილელო-სატანკო ასეული ჩამოვიცილა.

ქვეტყვის თადეკისათვის მარტო „არქის“ ტანკები საკმარისი არ იყო და ჩხოხლოდეკიამ სამხედროება გამოსავლს ერთეული ტანკმშენებლობის განიციარებაში ზედიხიწერ.

ტანკი LT vz.33

ტანკი LT vz.33 საქობსონი ბომბდეტბზე

თადეკის უწყების ინიციაციით 1926 წლის 22 ილისს სამხედრო-ტყვიანიკურმა ინსტიტუტმა მოჰეკალი ტანკისათვის აუცილებელი ტყვიანიკური მოთხიფების ჩამოეკილა: მასა — 10 ტონამდე, სიქსე — 25კმ/სთ-ში, შეარაღება — 75 მმ-იანი ქვეტყვი და ტყვიამურქვეი, ჯეპსმანი — ტყვიასწინააღდეკი: მაგრამ თადეკიეზე შემეციარებული ხარეკების გამო პროექტის დასრულება ვეშეკევი დაეკა, ამიტომ ეურადეკის ცენტრში მიშან საკმაოდ პოპულარული ტანკტყვი მოეკეა.

OA vz.23: წინა — 7,7 ტონა, სიქსე — 60-70 კმ/სთ-ში, ჯეპსმანი — 5,5 მმ, შეარაღება — „სკიხისის“ თხიხ ტყვიამურქვეიდან თხიხიელი მხოლოდ 90-გრადუსიან სიქტორს ფარედეა.

„ე“ სასილეო თხიხი გამოდეკა და კარგი ტყვიანიკური მახსიათებლების მოეხედეკი. მხოლოდ 9 ჯეპსმანტარეობილი შეეეკეეს, კიდევ 3 კი ეწვის პილეციამ იცილი.

LT vz.35

მსუბუქმა ტანკმა Pz.38(t) გერმანელებს მეორე მსოფლიო ომში დიდი დახმარება გაუწია

1929 წელს პრადის ფორმა CDK-მ ბრიტანულ Vickers-თან ტანკების Carden-Loyd Mk.IV გამოცდა-წარმოების თაობაზე მილაპარაკება გამართა და 1930 წლის 10 მარტს 3 ტანკი მიიღო.

ავისტრალიაში CDK-მ საკუთარი ვარიანტი P-I სახით წარმოადგინა. ბრიტანულ საფეხ ნაწილებზე დადგენულ წყურ კორპუსს ბევრი ტექნიკური ხარვეზი ადამიანდა და სამხედროებს დაიწუნეს, მაგრამ 15 ტანკები მაინც შეუკვეთეს, შემდგომში კი რაოდენობა 70-მდე გაიზარდა.

ტანკებს ოფიციალური აღნიშვნა LT vz.33 მიენიჭა და სამსახურისათვის სამ სასახლური ვეგმანსტანტი იკეულებზე განიჭილდა.

წესილოვების არხამ vz.33-ები 1938 წლის მაის-ოქტომბერში სუდეთელი გერმანელების ძალადობისა და გამოსვლების შესწავრებად კარგად გამოიყენა.

წესილოვების ტანკების წარმოების დროს

LT vz.33: წინა — 2 ტანკი, უკან — 2 კაცი, კარბატორიანი ძრავი — 50-ტახალიანი, სიჩქარე — 35 კმ/სა-ს, სულის მარაგი — 100 კგ, ვეგმანი — 4-12 მმ, შუადაღება — 7,92 მმ-იანი 2 ტეკამერცევი ZB vz. 26.

1932 წლის ნოემბერში ტანკების გაუმჯობესებელი მოდელი — P-II გამოიჩნდა. კორპუსზე ქვეშეთია და ტეკამერცევიტი აღჭურვილი კომპურა დაიდგა, ხოლო მეორე ტეკამერცევიტი ძველ ადგილას — ისევ კორპუსში დარჩა და მას რადისტო ემსახურებოდა, მაშინდელი სახელე — მიმღებ-გამომცემი რადიოსადგური 2 კილომეტრის რადიუსში მოქმედებდა. კორპუსი ტრადიციულად კარკასზე ქანში-მოქლანებით დამაგრებული ვეგმან-ფურცლებისა და კუხიზონებისაგან იყო აწეობილი.

ტანკები სამხედროებმა მოიწონეს და შეკვეთა LT vz.34 50 ტანკზე გაიყა.

წესილოვებისაში ატებული T-34-85M

ასეთი ტანკები შევარდნაძის დროს ქართულმა არმიამაც შეიძინა

LT vz.34: წონა — 7,5 ტონა, ვეპა-
ყო — 3 ცეცი, კარბურატორიანი ძრავი —
62-ცხმადიანი, სიჩქარე — 30 კმ/სა-
სო-ში, სელის მარაგი — 160 კმ, ჯეფ-
ზანი — 8-15 მმ, შუბრადგება — 37 მმ-
ანი ტყეპები UV vz.34 და 7,92 მმ-იანი
2 ტყეამურტყეი ZB vz. 35.

პრადლეების კონკრეტები პლზნის
„სოდალან“ სამხედროების დანტრეების
კომპანიანი MU-2-ით შეეცადნენ, მაგრამ
ტანკის ბერი დევექტი აღიპაზნა და
სერიული წარმოება არ დაწყებულა.

„სოდას“ კიდევ ერთი ნიმუში იყო უკო-
სკოვა, ორტონიანი MU-4 (S-1), რომელ-
იც პრიტანულ Carden-Loyd Mk.VI-ს
ძალიან ჰგავდა. მართალია, გაუმჯობესე-
ბულს საელებს წაწილდა სამიწობა გზა-
არა, მაგრამ კარბურატორული ორეფ-
ტევიამურტყეის სრილის შუბლელული სე-
ქტორი დარჩა.

გამოცდის დროს ტანკებმა მაქსი-
მალური სიჩქარე 41 კმ/სა-ში აჩვენა,
საწყვის მარაგი 200 კილომეტრის გეფას
უზრუნველყოფდა.

უკრეის საექსპლუატაციო მახასიათე-
ბეების მიუხედავად, „სოდას“ ტანკები
თედლეის უწყებს არ მოქონა.

1933 წელს გერმანიის საოდეში ნა-
ციტები მოვიდნენ. მოსალოდნელი საფრ-
თისის წინაშე შეიფუძა სამხედროებმა
ქვეყნის თედლეისწარმოება კრიტერულ-
ლად შეაფასეს და გაორკეა, რომ არძია
ქვეყნების მხარდაჭერი ტანკები არ ჰგე-
და.

ასეთი ტანკის პროექტზე „სოდა“
მუშობდა და 1935 წელს გამოხედლად
ორი პროტოტიპი S-IIa წარადგინა. პრად-
ლეზ კონკრეტებმა LT vz.34-საგან
ორედ განსხევებული P-IIa დავიპო-
სიარს.

საგამოცდო ციკლის დასრულებამდე
სამხედროების არწინა „სოდას“ ტანკზე
შეატრეს და გენაჯხადი 160 ტანკზე გა-
აკეთეს, მაგრამ დიდი სიანდლი მოხდა:

პრადლე CDK-მ კონკრეტები შეეცეოის
მახადება გამოცდის შედეგის შეღამაზე-
მას დადანიშნულა.

დაიპრისპრეფულ მხარეთა შესარაგე-
ბლად თედლეის სამხისტრომ გამოხე-
და მოქმენა და შრუბქ ტანკ LT vz.35-ზე
შეეცეა ორეფს თანაბრად გეუნაწილა.
მოხედრო შეეცეოებში ფირმებს შრის
პრადტეტი, ასე თუ წიფ, დეცედი იყო.

1936 წლის იწისში პრადელი სერიული
ტანკები გამოიყადა და 7-აისისანი გარ-
ტმმა კონტრეტული ზარეფების გარეშე
ჩაიარა.

ტექნიკური სიხედებებიდან გამოსე-
ოფა მაროვის შექმნიბებში შეეკუმშულა
პერის გამოყენება, რიაცე მდლო-მქმნ-
იკისის მუშობა შეუსრულდა. გაუმჯობესე-
ბული საელი ნიწლი რიწი სელასა და
ნაკლებ რეცეებს უზრუნველყოფდა. კარბუ-
რის და კომერია კარბანსე ისე მოქმენი-
თა და ქმენილი იყო შეკრული.

ჩეხოსლევაკიის არძამად 298 LT vz.35
მიიღო და ტანკები ოთხ სატანკო პოლკზე
გადაწილდა. უკლესე მლითრი სელი სა-
ტანკო იყო, რომელიც 3 სატანკო (197 ტანკი)
და 2 შეეშნისაგარომიბილი პატალიონის-
აგან შედგებოდა.

ომის შემოხვევამი პოლკების საეფე-
ელებზე მრუბეტი მექანიზირული დივიზიის
გამლა იყო დაეცემილი.

ჩეხოსლევაკიური ტანკი T-55M2

LT vz.35: წონა — 10,5 ტონა, ვეპა-
ყო — 3-4 ცეცი, კარბურატორიანი ძრავი —
120-ცხმადიანი, სიჩქარე — 34 კმ/სა-
სო-ში, სელის მარაგი — 190 კმ, ჯეფ-
ზანი უკრეისის სისე — 8-25 მმ, შუბ-
რადგება — 37 მმ-ანი ტყეპები UV vz.34,
ორი 7,92 მმ-ანი ტყეამურტყეი ZB
vz.35 ან ZV.37.

ჩეხოსლევაკიის ტანკმეწეებლობი-
სათვის დამახასიათებელი იყო კონტრე-
ქციის მუღბევი გაუმჯობესება და სიფ-
ტორული სახედლების ძებება, ამის გამო
დეფლორების წარმოების ჯეფმანტეწეშია
სხე ტყეეების დიდ ინტერესის იწევედა. ერთ-
ერთი ასეთი ტყეეა ორანი იყო.

ფირმა CDK-მ 1935 წელს ორანს ტანკე-
ტი AH-IV და შრუბქე ტანკი TNH შესეაფე-
ზა. ორანელის ჯეფმანტეწეშია მოქონა

თითოეული ორმოცდაათ-ორმოცდაათი
ცილი იფიღეს.

შრუბქე ტანკების დამატებით პარტე-
ის შესეფდის სერიული ფირანმა გამოიქე-
ო და 1938 წლის ანერამი CDK-მ ორანი-
სათვის შექმნილი ახალი შრუბქე ტანკი
TNHP წარმოადგინა.

სადელებს ნიმუშმა გამოცელებზე 5584
კილომეტრი სერიული კონტრეტული-
ლი ზარეფების გარეშე დაფარა და ჩე-
ხოსლევაკიის არძის ახალი ტანკი LT vz.38
შეესტა.

დაძაბული საფრთხირობის მდგომარე-
ობის გემ 20 აბრელს შეეცეა 150 ტანკის
დაძაბუნადევი გაეცა, მაგრამ მერწნის შეი-
ანსებმა ამ ეცემის დასრულებას წერტალი
დეუტა.

ჩეხოის ოკუპირების დროს, 1939 წლის
15 მარტისათვის, მხად მხოლოდ 3 ტანკი
იყო და შეეცემი წარმოება უკრე გერმანი-
ის არძისათვის გაერხელდა. კარგი ტე-
ქნიკური მახასიათებლებისა და სექსულ-
ატრული სამიწეობის გემი წარმოებამ
1942 წლის იფლისამდე გასტანა და კონ-
ვეერტიდან 1396 ტანკი ჩამოიღა.

LT vz.38: წონა — 9,7ტონა, ვეპა-
ყო — 4 ცეცი, კარბურატორიანი ძრავი —
125 ცხ. ძალიანი, სიჩქარე — 48 კმ/სა-
სო, სელის მარაგი — 230 კილომეტრი,
ვეპაყო 4 ცეცი, ჯეფზანი — 8-25 მმ, შუბ-
რადგება — 37 მმ-ანი ტყეპები UV vz.38
და ორი ტყეამურტყეი 7,92 მმ-ანი ZB
vz.37.

ჩეხოსლევაკია ერთი დროს პოპულარე-
ული ზორბლებიან-შუბლუხა ტანკების შე-
ქმნასე შეეცადა და ამ საექტე ცრობილი
გერმანული კონტრეტული ორეფ ფულ-
წერის გამოცედალება გამოიყენა.

1924 წელს თედლეის სამხისტრომ
ფრანკლებსაგან სამი პორტულიან-შუბ-
ლუხა ეტრობილი Citroen-Kegresse P19
იფიღა და ფრანგული ტექნიკის საეფეელებზე
თედლერი ვერ KH-50 (1925-26 წლებში) და
შემდეგ KH-60 (1928-29 წლებში) შექმნა,
მაგრამ პიბრიფულმამრეფიანი ტანკები
სამხედროების არ მოქონა.

KH-50-ში „არეი“ FT17-ის კომპონირება

T-72M2 Moderna 2-ს კოშკურაზე
მოლოდელ ერთი 30 88-იანი
აგტომობილი არის საღებავილი

სლოვაკური ტანკის T-72M1 Modernა-1-ს
კოშკურაზე Oerlikon-ის ორი
30 88-იანი აგტომობილი აქვს

და კოშკურა არის გამაფრთხილებელი, ხოლო კარასის უნიფორმული ცეცხლელები შუბი, ბორბლებიდან მუხლებით სელაზე გადასვლისათვის ტანკი სპეციალურ ხის საღვარს იყენებდა, სადაც ბორბლები ეშვებოდა და კორპუსზე მატარდებოდა.

KH-50: წონა – 6,8 ტონა, ცვალები – 2 კაცი, კარბორატორიანი ძრავი – 50-ცხსაბალიანი, საჭებურ ბორბლებით 35 კმ/ს-ში და მუხლებით – 14 კმ/ს-ში, იგუნის სისქე – 10-13 მმ, შოარალება – 37 მმ-იანი ქვეტი ან ტანკამაფრეცი მბრუნავ კოშკურაში.

ფოლნერმა მომდევნო KH-60-ს იგივე შოარალება დაუტოვა და დაეგუნა გააუმჯობესება. წონა 8 ტონამდე გაიზარდა, მაგრამ საექსპლუატაციო მახასიათებლები გაუარესდა.

ბორბლებიან-მუხლებიანი ბოლი ექსპერ-მსტრული ტანკი KH-70 იყო, რომლის ბორბლებსა და მუხლებებს თვ-თავისი მაიმორაგებელი აქონდა, მაგრამ სამხედროების მოწინააღმდეგე არ დამსახურა.

1938 წლის შემოდგომაზე მუხუნების შოიანბების შემდეგ სულეტები გერმანიას გადაეცა. 1939 წლის მარტში გერმანიამ ჩეხეთის ოკუპაცია მოახდინა, ხოლო სლოვაკეთმა დამოუკიდებლობა მიიღო. ქვეყნის სხვა ნაწილები უზგერეთისა და პოლონეთის ხელში გადავიდა და ჩეხოსლოვაკიამ არსებობა შეწყვიტა.

ჩეხოსლოვაკიის ტანკმშენებელი ხიმ-მტარეები და სატანკო მარე ნაციტურთა გერმანიის ხელში გადავიდა.

1949 წელს ჩეხოსლოვაკიამ საბჭოთა T-34-85M წარმოების დღეცხნა იფიდა და 1952

წლის ზამთარში პირველად ტანკები ეწვეტი-ნი სააქტიო დტურა.

წარმოება 1958 წლამდე გერმანულა და დამაფტეული 3185 ტანკის დიდი ნაწილი სხვა ქვეყნებში გაიფიდა.

გარდა ამისა, ჩეხოსლოვაკური ტანკ-ნები T-34-85M-ის მახანე ხელგამებს MT-34-ს, სლოვაკური გამეწ CW-34-სა და სხვა ტექნიკას უწევდა.

1958-64 წლებში ქალაქ მარტინის ქარ-ზა ZTS-ი T-54A-სა და T-55/T-55A-ს სერ-რეულად ამზადებდა.

გახული საუკუნის 80-იან წლებში ტანკებს მოდერნიზაცია ჩაუტარდა. კერ-ძოდ, მოდელ T-55AM1-ზე ჩეხეთი წარმო-ების ცეცხლის მაროების სისტემს Kladivo, (სროლის სიზუსტე 4000 მეტრამდე გაიზარდა), დეტექციისა და ინფრაციის სისტემს SPIO (ცეცხლის დამტრული სამ-ონიში დასხვევას ატვიზინებდა) და სხვა მოწყობილობები დაემატა.

T-55AM2-ს სიახლეებიდან გამოსაყ-ოფია: ლულაზე თბომამცევი გარსაცმი, კოშკურაზე კვაზიმამცევი ევმპარსატე-ორენტები, დამატებითი ავზებიდან ძირი-თელზე სწევის გადართვის სისტემსა და სხე. სლოვაკეთში ქალაქ მარტინისა და ლუბნეცის ფორმა ZTS-ის ქარხნები 1981 წლიდან T-72-ებს, ხოლო 1985 წლიდან T-72M1-ებს ამზადებდნენ.

1993 წელს ჩეხოსლოვაკია დაიშლია და T-72-ების წარმოებაც შეწყვიდა. ახალ პირობებში, რაცა ტანკებზე მოიხონა შეს-ცირება, ქარხნებმა ორიენტაცია ტანკების მოდერნიზაციაზე აიღეს, ხოლო შპსი 155 მმ-იანი თვითმავალი საარტილერიო დან-აფარ Zuzana-ს, სლოვაკური მსქენა VT-72B-ებისა და VT-72C-ების ასწევილად არის გამოყენებული.

სლოვაკური ფირმები დანტრეფებულ ქვეყნის საფინანსოებზე ტანკებს ცეცხლის მაროების ახალი ევტომობილები სისტე-მათა DYNA ტიპის II თარხის დანაბნად დღეყიფი და სხე.

ჩეხეთის რესპუბლიკაში ტანკების მოდ-ერნიზაციის სოფო-თიანის ტანკმარეზინ-ტო ქარხანა დაეკავებოდა. ჩეხეთმა მოდ-ერნიზებულ ტანკებს აღნიშვნა T-72M3CZ და T-72M4CZ აქვს მიანიჭებული.

შალვა მონიზირიძე

ჩეხური წარმოების ტანკი T-72M3CZ

„ვაშრობრი“ ტახსლი

სამხედრო ტერმინოლოგიაში არსებობის ასეთი ფრაზა: **Friendly Fire**, რომელიც ქართულად „მეგობრულ ცეცხლს“ ნიშნავს. ამ მოვლენას მამის აქვს ადგილი, თუ ბრძოლის ველზე ცუდი მეტეოპირობებისა და ხილვადობის, ცუდი კამუფაჟის ან მისი უკონტროლობის, საკუთარი დანაყოფების პოზიციის შეუსრულებლობის გამო ხდება. ამ თუნდაც ვერსიასაც ცეცხლს „მინიანადმდეგს“ — თანამებრძოლებს უხსნის, თუკაც იმას, რაც საში წლის წინ, 2007 წლის 12 ივლისს ქრთაის დედაქალაქ ბაღდადში მოხდა, მთელი ამერიკული ცეცხლი „უწილა, ეს ამბავი ფართო საზოგადოებისთვის მხოლოდ 5 აპრილის გახდა ცნობილი, როდესაც ინტერნეტ-საიტმა **Wikileaks.org**-მა თავის ვებგვერდზე განათავსა 34-წუთიანი ვიდეოსხვადასადაც ასახულა, როგორ უხსნის ცეცხლს აშშ-ის სამხედრო-საჰაერო ძალების **AH-64 Apache**-ის ტიპის დამრტყმელი შეუღმებრძოლის ვიდეო ვითომდა აქტობა-ტური ცეცხლსასროლი იარაღით შეპარა-აღებულ ტერორისტებს, რომლებიც სანამშავლებს ტერორისტებს არ ყოფილან და მათ შორის ქურთებისაც იყო.

5 აპრილის შემდეგ, რამდენიმე დღის განმავლობაში, ინტერნეტ-საიტ **Youtube**-ზე ვიდეო-მანაწერის შემოკლებული, 17-წუთიანი ვერსია 71000-ზე მეტმა კაცმა ნახა. სანამშავლებს კი აი, რა მოხდა: საინფორმაციო სააგენტო **Reuters**-ის ონი თანამებრძოლები: 22 წლის ფოტოგრაფი ნამარ ნურ-ედიანი და 40 წლის მოქალაქე საიდ მუსხი, რომლებიც ამერიის მოქალაქეები იყვნენ, შეიძლება კაცის თანხლებით ბაღდადის ერთ-ერთი ქუჩაზე მიდიოდნენ. მათ იმ დღით ვრ-

აყულ ბოვეიკებსა და ამერიკულ სამხედროებს შორის შტატების შედეგის გადღება უნდოდათ ამ დროს მათ მახლოვლად ბარაკობებზე აშშ-ის სამხედრო-საჰაერო ძალების **Apache**-ის ტიპის დამრტყმელი შეუღმებრძოლი, რომელიც ფოტოკორესპონდენტები და მისი თანმხლები პარტი შექმნა. მთელი სათქმელა, როგორ, მაგრამ ფაქტაა, შეუღმებრძოლის ვიდეოს რეპორტიორის ფოტოკამერა ვუშარასტეორის მამამ-გაგსა და მისი თანმხლები პარტის ხელში ავტომატური ცეცხლსასროლი იარაღიც დაინახა. ამის შემდეგ, როგორც ვიდეოს მანაწერმა ჩანს, შეუღმებრძოლის ვიდეოს ინფორმაცია საჰაერო პუნქტს გადასცა და ცეცხლის გახსნის ნებართვა ითხოვა. ამასობაში ვიდეო ვითომდა „ტერორისტებს“ შეუღმებრძოლის ცხვირა ნაწილში დაეყენებული კამერით აკვირდებოდა. ცეცხლის გახსნის ბრძანებამაც არ დააფრთხა და ვიდეოს ცეცხლი გახსნა. ამ დროს ის მათი ადგილსამყოფელთან მომხრებით მის გარშემო წრე-ვით დაფრთხიდა. ცეცხლი გაიხსნა შეუღმებრძოლის ცხვირა ნაწილში, მოძრავ ტურელზე დაყენებული 30 მმ-იანი ავტომატური ქვეშეობი, რომლის სამართლო კომპლექტშიც მსხვერფადაფრთხილი მურჯები შეუი. შეუღმებრძოლები შეპარა-აღების მართვის ოპერატორის საფურცელზე განთავსებული საკუთარი ქვეშეობიანი დაკომპლექტილი და ტურელი იქით ტრია-აღდება, საითაც ოპერატორი მურჯას მამართავს.

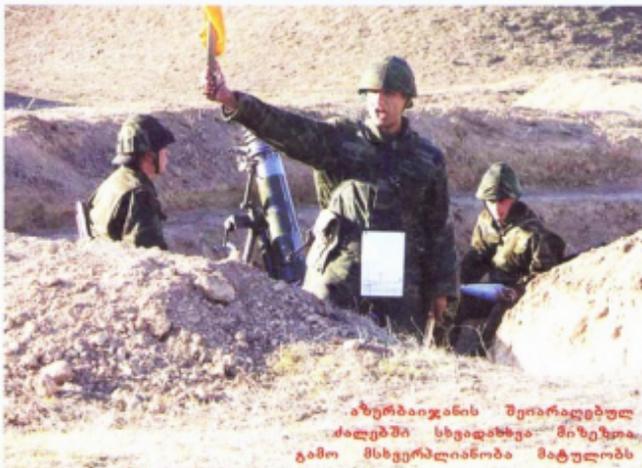
პირველი უკრთი შედიის თანამებრძოლების თანმხლები რამდენიმე პირი დაღუ-ვდა, ნურ-ედიანსა და საიდ მუსხის კი გაქცევა სცადეს. ამ დროს ვიდეოს მათაც გაუხსნა ცეცხლი.

მაღე შემთხვევის ადგილსამაგრო-ტობუსი მოვიდა და ორმა კაცმა დაქტილებისათვის დახმარების გაწევა სცადა. შეუღმებრძოლის ვიდეოს ეს ინფორმაციაც გადასცა საჰაერო პუნქტს და ცეცხლის გახსნის ნებართვა ითხო — მორთავტობუსში კი იფდა ორი ბავშვი, რომლებიც მისიმე დაიქტრნენ. ამ რიც-ფურტის 12 კაცი შექმნა. გვედა ხანი და სააგენტო **Reuters**-მა აშშ-ის ხელისუ-ფლებას ახსნა-განმარტება სთხოვა. 2008 წლის აპრილში აშშ-ის ვარების ცენტრალურმა სადღილიამ განაცხადა, რომ აქვს ქურთების დღეულის თარბამე რეაგირება მარტა, რომლის 2 გვერ-დი, როგორც ვარტეც, გასაღდემლობუ-ღი ვიფდა.

მთელი სათქმელა, როგორ მოხდა ეს ვიდეოს მანაწერი საიტ **Wikileaks**-ის ხელ-ში, მაგრამ, როგორც ცნობილია, ეს ინტერნეტ-გამოცემა ინტერნეტ-სერვერში სრული თვისუფლების მომხრეა და თვის ვებგვერდზე აქვეყნებს ნებისმიერ, მათ შორის მანაწერელსაც ცერობიდან ვა-ფორტის შემდეგ მიღებულ მასალებს. მთელი სათქმელა ისიც, მოახრებეს თუ არა სააგენტო პერტაგონისგან დასტურის ძალებსა ვიდეოს მანაწერის რეაგირ ნარ-მომოხრე. ამერიკულ კანონმდებლობის ამგვარი სიტუაციებიდან თვის დასაღწე-ვად ძალებზე ბვერი საშუალება აქვს. მა-გვადილდე, 2009 წლის დეკემბრში აშშ-ის პრეზიდენტმა ბარაკ ობამამ ხელი მოაწერა დღეუნილებას, რომლის თანს-მაცად, მოყრბას აქვს უფლება, დაღობს ვრთი „საიდუმლო“ ნებისმერ პუბლიკა-ციას, რომელმაც, მოყრბის აზრით, შეი-ძლება საერთო შეუქმნას ვრთინულ უს-აფრობებს.

თამარ კალუზაშვილი

კავკასიური მოვლენები

აზერბაიჯანის შეიარაღებულ ძალებში სხვადასხვა მიზეზთა გამო მსხვერპლიანობა მატულობს

აზერბაიჯანი

- ვარაზღში, ჯაბრალის რაიონში, ცხიზლის შეწყვეტის რეჟიმის დარღვევის კიდევ ერთი აზერბაიჯანელი ჯარისკაცი უმსხვერპლა. 1990 წელს დაბადებული პანაჰირ ეუგარ გაბილოლი სამხედრო სამსახურში 2008 წლის ოქტომბერში გაიწვიეს და 26 მარტს ტყვეთი მიღებული ქვაბობისაგან გარდაიცვალა. როგორც ოკუპაციის უწყების განმარტებაშია ნათქვამი, ვარაზღში არის მონაკვეთები, სადაც დაპირისპირებულ მხარეთა პოზიციებს ერთმანეთისაგან 50-100 მეტრი ამორებს და სროლის შემთხვევაში მსხვერპლის თავიდან აცილება ძალიან მძე-ლია.

- 24 მარტს ერთ-ერთი სამხედრო ნაწილის პრაპორშნიკმა თავი ჩამოიხრჩო. გურკვევლია მიზეზი, რომლის გამოც 22 წლის ახალგაზრდამ საცოცხლე თვითმკვლელობით დაასრულა. ცნობილია, რომ პრაპორშნიკის მშობლები რუსეთში ცხოვრობენ და ის თავის ბიძაშვილზე იყო დანიშნული.

- 1-ელ აპრილს პრეზიდენტმა ილჰამ ალიევმა ქალაქ შირვანში ოკუპაციით მრჩველობის სამინისტროს ქარხანა Arax-ი გახსნა. ქარხნის რეკონსტრუქცია განახლებდა 2006 წელს დაიწყო. 2009 წელს საეკონომიკური 2 სახის პროდუქცია გამოიშვა, რომელ-

მაც ყოველმხრივი შემოსწემა გაიარა. ამჟამად ქარხანაში 70 კაცია დასაქმებული.

- 3 აპრილს ლენქორან-ლარაიკის ავტომეცისტრალზე სასაზღვრო ჯარების სატყვიო ავტომობილი გადაბრუნდა, რომლის შედეგად 4 დგილზე და 1 ჯარისკაცი კი მოგვიანებით გარდაიცვალა.

- სამხრეთაფრიკელი კომპანია Paramount Group-ი განაგრძობს აზერბაიჯანის ბაზრის შესწავლას და კომპანიის წარმომადგენელ იფრა იბრაჰი-

ციის თქმით, აზერბაიჯანში ძლიერი საექსპორტო ბაზის შექმნას აპირებენ. უკვე დაწყებულია ჯაქმანტრანსპორტიორების Matador-ისა და Marauder-ის შეყობა. მიმდინარეობს მუშაობა თინამპრომოლობის გაფართოებისა და სხვადასხვა ჯარების, სამხედრო-საზღვაო ძალებისა და აეროკოსმოსური დანიშნულების მოწყობილობათა წარმოების თაობაზე.

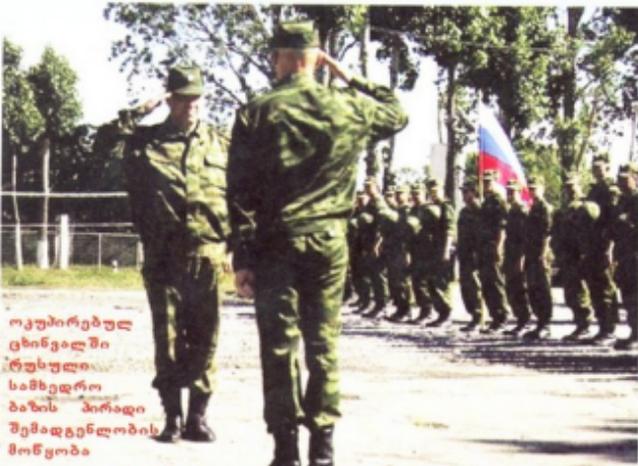
სომხეთი

- 27 მარტს სომხეთის ოკუპაციის მინისტრმა სეირან ოვანნიანმა ეულის მინსკის ჯგუფის ამერიკელ თანაოკუპაციონარულ აქციის სახით აზერბაიჯანის 3 მარტის ინციდენტის დროს დაკავებული ერთი სამხედრო და ორი მოქალაქის ცხედარი გადასცეს. სომხეთი მხარე ამტკიცებს, რომ ინციდენტისას აზერბაიჯანელი დიფერსიული ჯგუფი განადგურებს, ხოლო ბაქო კი ამ მარტის ვახახის რაიონის მშვიდობიან მოქალაქებს უწყობს. ამ განცხადებიდან ერთ კვირამ, 3 აპრილს, სომხურ ენესპარსა და აზერბაიჯანულ სადარაქს შორის დამაკავშირებელი გზის ნეიტრალურ მონაკვეთზე წითელი ჯარის შეამყვლობით აზერბაიჯანის მხარეს ორი მოქალაქის ცხედარი გადაეცა.

სომეხი სნაიპერი ცეცხლის შეწყვეტის ხაზზე სამიზნეს ირჩევს თავილი 12,7 88 მსხვილკალიბრიანი ნაშახნისთვის

პირობა...

ოკუპირებულ ცხინვალში ტრუხული სამხედრო ბაზის პირადი შემადგენლობის მონყოლა

ჩრდილო კავკასია

ქოველიძეზაი კავშირები

● რუსეთის შუააღმდეგობის ძალების გენერალური შტაბის უფროსის მოადგილემ, საორგანიზაციო-სამობილზაციო მთავარი სამმართველოს უფროსმა, გენერალ-პოლკოვნიკმა ვასილ მხარნიშვილმა უარყო ცნობა, რომ წვეამდებები წინაშე იმსახურებენ. გენერალის მტკიცებით, წვეამდებები ასევე არ იმსახურებენ რუსულ საოკუპაციო ჯარებში ცხინვლის რეგიონსა და აფხაზეთში.

● გენერალ ვასილი მხარნიშვილის ინფორმაციით, ამჟამად რუსეთის არმიასში სამსახურს გადის თანამებრძობის 300-ზე მეტი მოქალაქე. მათ შორის — 95 ტაჯიკეთის, 68 — უზბეკეთის, 51 — უკრაინის, 28 — აზერბაიჯანის, 21 — სომხეთის, 16 — მოლდოვეთის, 11 — ვახუთის, 10 — ვირგიზეთის, 9 — ბელორუსისა და 6 — თურქმენეთის მოქალაქეა. ვარდა ამისა, რუსეთის არმიის სამსახურში ერთი საქართველოს მოქალაქეც არის.

● ჩრდილო ოსეთში საქართველოსან საზღვრების გაკონტროლებას რუს მესახზღვრებთან ერთად კახაკთა გუნდები შეუდგებიან. ჩრდილო ოსეთის თითოეულ სასახზღვრო რაიონში ჩამოყალიბებულია 20-კაციანი გუნდები და დაქვემდებარებულია მათი მომზადება.

● 26 მარტს სახელმწიფო დეპუტატ ბოლო 31-ში კი ფედერაციის საბჭომ რატიფიცირება გაცუტა აფხაზეთსა და ცხინვლის რეგიონთან შეთანხმებას საზღვრების ერთობლივი დაცვის შესახებ შეთანხმების მიხედვით რუსეთი ორჯე რეგიონის მართებულ ხელისუფლებას სასახზღვრო სამსახურებისა და შესაბამისი კადრების მომზადების საქმეში დახმარებას გაუწევს. მანამდე კი საზღვრების დაცვას ღრუბითი თვის თხე რუსეთის ფედერალური უშიშროების სამსახური ატარებს. ცხინვლის ხელისუფლებამ კი საზღვრების დაცვის უფლებამოსილებას დელეგირება გაცუტა და რუსეთს გადასცა. სიხუმს სახმელეთისთან ერთად სახზღვრო საზღვრების დაცვაც რუსეთს ნაბაძრა. შეთანხმება „შესამე ქვეყნის“ წინააღმდეგ მიმართული არ არის, ხელწინააღმდეგ და შენდომში ავტომატურად შეიძლება გაგრძელდეს.

აფხაზეთი

● საერთაშორისო სახზღვრო ორგანიზაცია IMO-მ თავის წევრ 168 სახელმწიფოს ცირკულარი №3043 გაუგზავნა, რომლის თანახმადც 3 აპრილს 23:59 საათიდან საქართველოს ტერიტორიაზე წულებების აფხაზეთის მონაკვეთში ცურვა ოფიციალური თბილისთან შეთანხმების გარეშე აკრძალულია.

ცხინვალის რევიზია

● ვლად კოჩოიძე 28 მარტს ბრძანებულებით „2008 წლის აგვისტოში ქართველი აგრესიის მოტივებში გამომწინააღმდეგებელი და გამწვანებისათვის კავკასიას მშვიდობისა და უსაფრთხოების განმტკიცებაში გამომწინააღმდეგებელი სამსახურებისათვის“ ოლე ტურბურსკი „უკაცბონის“ ორჯეით დააჯილდურა. 368-ე მთავრობითი საუბაციო პოლკის პოლკოვნიკის ოლე ტურბურსკიმ 2008 წლის 8 აგვისტოს მთავრობე Cy-256M-ით რუსული კოლონების დამოხმ და ამის შემდეგ თედ რუსებმა ჩამოაგდეს. მურხინებს კატაპულტირება მოახერხა და გადარჩა.

● რუსეთის თავდაცვის სამინისტროს შესაბამისი სამმართველოს უფროსის, გენერალ-მაიორ ალექსანდრ კარილინის თქმით, 2008 წლის აგვისტოს ომში უკულოდ დაკარგული ოთხი სამხედრო მოსამსახურედან ორი — ლდავეი და ნანიშვილი რუსეთში მათი ფუნქციონირე საცხვრებლის მიხედვით მოიძებნა. დარჩენილია ზერანტი ლვევი და პოლკოვნიკი კონტრეი (ჩამოგდებული Ty-22M3 შეიარაღი). გენერლის ინფორმაციით, საქართველოდან გამოგზავნილი მძალისა და შეტინების ახლოებულა დმ-ის 90% ერთმანეთს დავიხუ და იძე-და გამოიხუ, რომ საქართველოდან დამატებითი მძალის მიღების შემდეგ კონტრეის ბედი გარკვევია.

● 30 მარტს-2 აპრილს რუსეთის საოკუპაციო ჯარების მე-4 სამხედრო ბაზის ქვედათაოიებმა სწავლებას ჩაატარეს. საცეცხლე მომზადებაში სატანკო ბატალიონმა სროლები სამტატო ტექნიკით შეასრულა.

ყარაბაღი

● სტეფანაკერტის დაქვემდებარებულია აეროპორტის შესაბამებლობებისა და გამტარაინობის გახაზრდელი რეკონსტრუქცია-გაფართობების სამუშაოები. რეკონსტრუქციები აეროპორტი სომხეთის მიმართულებით სამოქალაქო რეისების შესრულებასა და რეკონსტრუქციის აუცილებელია განვიტარებაზე იქნება ორჯეტირებული, ხოლო ომის შემთხვევაში სამხედრო აუცილებს მოქმსახურება.

● 31 მარტს სომხეთის სასოფლოეზბრეო ტელევიზიით გამოსვლისას თეოთალიარებული ყარაბაღის თავდაცვის მინისტრ მოუხეც აკოპიანის თქმით, ყარაბაღის არმია წინა ხაზებს ახლა უფრო საიმედოდ აკონტროლებს, ეიდრე წინა წლებში. მისივე განცხადებით, ომის განახლების შემთხვევაში ყარაბაღის არმია ისევე გამოაჯილდურებს.

ბანკები კორეიდან სხინვალის ოპერა

ჩეჩნეთის პირველი ომი

გაგრძელება. დასაწყისი იხ.
„არსენალი“ №24-26, 2009 —
№1-7, 2010

საბჭოთა პერიოდის ე.წ. „პერესტროიკის“ ხანაში ჩრდილოკავკასიელებმა და განსაკუთრებით ჩეჩენებმა თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისთვის ბრძოლა გააძლიერეს. 1990 წლის მეორე ნახევრიდან ჩეჩენების ერთ-ერთ მოძრაობას სათავეში საბჭოთა სამხედრო-საპარტი ძალების ყოფილი გენერალ-მაიორი ჯოჰარ დუდაევი ჩაუდგა.

1992 წელი — ჩეჩენეთის არმიის დროშა და შალის სატანკო პოლკის ბოქსები

რომლებიც შვედურიცხენები, მაგრამ მოპყვებული ტექნიკითა და შაი შორის 219 ტანკით იყო აღჭურვილი.

ტანკების დიდი ნაწილი (26 T-72, 6 T-62, 94 T-54) ქალაქ შალის 392-ე სახელწოდებული პოლკში ირიცხებოდა. შექმნილმა მდგომარეობამ მოსკოვი აიძულა, 1992 წლის მაის-ივნისში ჩეჩნეთიდან საარმიო ქვედანაყოფები გაეყვანა, ხოლო სამხედრო ტექნიკისა და შუარაღების დიდი ნაწილი ადგილზე დატოვა.

დუდაევის არმიის განკარგულებაში გადავიდა 42 ტანკი T-72A/T-62 დინამიკური დაცვის გარეშე, 36 ქვეითთა საბრძოლო მანქანა БМП-1/БМП-2 და 30 ჯეშმანტრანსპორტიორი БТР-70, 590 ერთიული ტანკსაწინააღმდეგო საშუალება და სხვ.

ჯეშმანტრეკტორი ჩეჩნეთის არმიის შალის სატანკო პოლკში გაერთიანდა, რომლის შეთავაზდა საიფუდინ ისევე დაინაშნა. პოლკი სატანკო ბატალიონებისა და თეთიმადედა საარტილერიო დივიზიონისაგან შედგებოდა.

დუდაევის ჩამოხატილებულად მოსკოვი მორავ გააქვეყნაზე წვიდა და ამისათვის ჩეჩნეთის პრეზიდენტის ყოფილ თანამებძოლთა გამოფრებას შეეცადა, რომლებიც ამა თუ იმ მიზეზის გამო იპოზიციამა გადავიდნენ.

იპოზიციურ დროებით საბჭოთა აღმონწინ რუსლან ლაბაზანოვი (დუდაევის პირადი დაცვის ყოფილი უფროსი), ბესლან განტემსოვი (გროზნოს ყოფილი შერი და დუდაევის გვარდიის ყოფილი სარდალი), უმარ ჯეტეზხანოვი (სოხუმის მთლიანის ყოფილი მაიორი) და სხვები.

პორტო თეთიმფრინავი ხანკალას აეროპორტში დაეშა, მაგრამ დუდაევის ფორმირებებმა მომხდრები ალყაში მოაქციეს და იარაღის დავის შემდეგ ქვეყანა დაატრევიხეს.

იმის გათვალისწინებით, რომ ჩეჩნეთის ტერიტორიაზე ვერ ისეე რჩებოდნენ რუსეთის არმიის ჩრდილო კავკასიის სამხედრო ოლქის, შანაგანი ჯარებისა თუ სხვა სამხედრო ფორმირებათა ქვედანაყოფები — სამხედრო საერთის ალბათობა ძალიან მაღალი იყო.

1991 წლის დასაწყისში ჩეჩნეთის მთელ ტერიტორიაზე განთავსებული იყვნენ 173-ე გვარდიული სასწავლო ცენტრის სასწავლო ქვედანაყოფები,

1991 წლის 6 სექტემბერს დუდაევის მომხრეებმა პროკომუნისტური ძალების დახმარებით გაიარეს და ოქტომბერში ჩატარებული საპრეზიდენტო არჩევნების შედეგად ქვეყნის პრეზიდენტი გენერალი ჯოჰარ დუდაევი გახდა. ახალმა პრეზიდენტმა 1991 წლის 1-ელი ნოემბრის თავისი პირველი დეკრეტით ჩეჩნეთის რუსეთისაგან გამოყოფა და დამოუკიდებლობა გამოაცხადა.

მოსკოვი პრობლემის გამოვარებას ძალის გამოყენებით შეეცადა და 9 ნოემბერს რუსი სამხედროებით დატერიოული რაზმებიმე სამხედრო-სატრანს-

რუსეთის ხელისუფლება ოპოზიციას ფინანსურად და შუამდგომლობის რაზმების აღჭურვა-მომარაგებაში დაეხმარა და თავისუფალი მოქმედების საშუალება მისცა.

1994 წლის ზაფხულში ოპოზიციის რაზმებს 10 ტანკი T-62 და ამლენიევი ჯეჟმანტრანსპორტიორი БТР-60ПБ გადაეცა, მაგრამ მომდევნოელი ტექნიკა უკარგისი გამოდგა.

პირველყოფი ოპოზიციამ ნაურსკაიას რაიონში დაზეგრვის მიზნით გაგზავნილ ერთ-ერთ ტანკს მარნის დროს ძრავა გადაუხურდა და ხანძარი გაუჩნდა. მგაგებსა პრობლემებსა თავი სხვა ოპოზიციურების დროსაც იჩინა.

1994 წლის სექტემბერში T-62 ჯეჟმანტრანსპორტიორებს გროზნოსკენ წაუღია. ძველი БТР-60ПБ-ები გზაში ხშირად ჩურჩინებდნენ და დღით გაიოსლებოდა. კონკრეტულ შემთხვევებში საღამოს ძღვეს მიადნია.

ქალაქში შესული T-62 დუდაევის მებრძოლებმა მწყობრიდან გამოიყვანეს და ტანკის ანტენა შემოხვევით ტრამვის ხაზს გამოსდო, რის გამოც მთელი ვულცტოვაგაფანიალება დაიწყო. ამის შემდეგ ოპოზიციას გაქცივის გარდა, ვაჩა გვა აღარ ჰქონდა.

ოქტომბერში ოპოზიციონერთა დაახლოებით 120-კაციანმა რაზმმა სამხედრო მომარაგება ვოლგოგრადის მახლობლად სპეციალურ ბანაკში გაიარა. ხოლო წრილო კავკასიის სამხედრო ოლქსა ახალი ტექნიკა — 40 ტანკი T-72A (დინამიკური დაცვის გარეშე) და 10 ჯეჟმანტრანსპორტიორი БТР-80 გამოუყო.

14 ტანკის ეკიპაჟი წყნებით, ხოლო 26-ის კი — მოსკოვის სამხედრო ოლქში დაქარავებული ტანკისტებით დაკომპლექტდა.

26 ნოემბერს დაახლოებით 1200-მა შუამდგომლობა ოპოზიციონერმა ჯეჟმანტრანსპორტიორების მხარდაჭერით გროზნოს შეურთა.

გარეუბნები ოპოზიციონერთა კოლონების წინააღმდეგობის გარეშე ვაიარეს, მაგრამ ქალაქის ცენტრში ძლიერ ცეცხლში მოექცნენ. დუდაევის ფორმირებებმა ეუმბარსატორცენტების (ეპი) ხელით პირველ დღეს 18 ტანკი გაანადგურეს, ხოლო 40 კაცი მოკლეს და 168 დაჭრეს.

გადარჩენილი ძალები ალყაში მოექცნენ და შორეულ დღეს კიდევ 5 ტანკის დაკარგვის შემდეგ ტყვედ ჩაბარება ამჯობინეს.

მარტვის შემდეგ მოსკოვი დუდაევის ხელისუფლების დახმარებით რუსულ

ტრადიციულ მუღაღს — სამხედრო ძალების გამოყენებას მიუბრუნდა.

დეკემბრის პირველ რიცხვებში რუსეთის უზაიკამ წყნეთის არმიის სამხედრო ობიექტები დაბომა, დარტყმას არც შალის სატანკო პოლკი გადაურჩა, სადაც 6 ტანკი, 12 БТР, 4 ЗСУ და რამდენიმე მჭვითი საბრძოლო მანქანა განადგურდა.

მოსკოვში ჩათვალეს, რომ წყნეთის საბრძოლო პოტენციალი დასუსტდა და 26 დეკემბრის ქვეყნის პოლიტიკურმა ხელმძღვანელობამ გროზნოზე იერიშის დაწყების გადაწყვეტილება მიიღო.

მაშინდელი რუსეთის თავდაცვის მინისტრი პავლე გრამოვი ტრამაზით ამბობდა, რომ გროზნოს ერთი საპარაშუტო-სადესანტო პოლკით ორ საათში აიღებდა.

წყნეთის დედაქალაქის იერიში 1994 წლის 31 დეკემბრის დაიწინა. 1-ელ იანვრის პავლე გრამოვის გადაღების დღე იყო და გერეზალიტეტს ასეთი ფორმით დაბადების დღის მილოცვა სურდა.

ქალაქს ფედერალური ჯარების ოთხი დაჯგუფება უბედა: „ჩრდილოეთი“ (4100 სამხედრო, 80 ტანკი, 210 БМП, 65 ქვეშები და ნაღმსატორცი), „ჩრდილო-აღმოსავლეთი“ (2200

სამხედრო, 7 ტანკი, 125 БМП, 65 ქვეშები და ნაღმსატორცი), „დასავლეთი“ (6000 სამხედრო, 63 ტანკი, 160 БМП, 50 БМД, 75 ქვეშები და ნაღმსატორცი) და „აღმოსავლეთი“ (3000 სამხედრო, 45 ტანკი, 70 БМД, 35 ქვეშები და ნაღმსატორცი).

სულ ფედერაციის განკარგულებაში: 15000 სამხედრო, 200 ტანკი, 500 БМП/БМД და 200 ქვეშები და ნაღმსატორცი იყო. სატანკო პარკი Т-72А, Т-72Б1, Т-72Б(М), Т-80Б, Т-80БВ, Т-80У ტიპის ტანკებით იყო წარმოდგენილი.

გროზნოს დაახლოებით 9-10 ათასი შებრძოლი იცემა და ამ ძალების განკარგულებაში 30 ტანკი Т-72/Т-62, 48 БМП (მათ შორის 12 БМП-2КШ), 30 БТР-70/БРДМ-2, 100 ქვეშები და ნაღმსატორცი იყო.

გარდა ამისა, საცეხლე შესაძლებლობა ასამაღლებლად ომბროსიზებული თვითმავალი საარტყლურთა დანადგარები შეიქმნა, რომლის მოვალეობასაც საზურავდაჭარბილი ავტომატილი „ნოვინი“, „კამაზები“, ტრამვისა და რკინიგზის ვაგონი-პლატფორმები ასრულებდა.

ტანკი Т-80

ტანკი Т-72

გროზნოს ქუჩაში განადგურებული რუსული ქვეითთა საბრძოლო მანქანა

სერკინსული

ან ქვეითთა საბრძოლო მანქანების უზენაესი და ანერგებენ. მანქანის ეკიპაჟი სამიზნის ძეხვის იცვლება, ხოლო დროის ეს მცირე მონაკვეთი კოლონიის დასაცხრილავად სავსებით საკმარისი იყო.

ხელსაწყოები ადგილმდებარეობაში შემთხვევაში ფედერალების სატანკო ეკიპაჟები ტანკებით ვიწრო გულწყვას ან შერობებში შესვლას ცდილობდნენ, ან შერობების კედლებთან მჭიდროდ მისულები მოძრაობდნენ. ამ მოქმედებებს თან ფაღშობორცებისა და დინამიტური ღაცვის ეუფობის დანიანება-დაკარგვა ახლდა, რაც ტანკების მწობრიდან გამოყვანის აღბათობას კიდევ უფრო ხრდიდა.

ზოგიერთ ადგილზე ფედერალებმა საკმარის მდობრივ იდეაციას ორგანიზება მანქანაზე დასრულეს, რომელსაც წინებში ვერაფერი დააღწეს.

დროდადრო შერობებში ჩასაფრებული სნაიპერები პოზიციებს იცვლიდნენ და ახალი ფედერალების სასაბრძოლო ცეცხლის ეფექტურობა იკარგებოდა.

სნაიპერ-ეუმბარტკორცხელთა სხვა ჯგუფები ქალაქში ავტომატიკებით დაქროდნენ და მოხეტიალე საარტილერიო საშუალებებთან ერთად აოქრატულ ტანკსაქინაიდმდეკი ძალების ქმნიდნენ.

ჩვენებმა ტანკების გამოყენება გროზნოს ცენტრში ხანმოკლე ბრძოლებში სცადა. ტანკი მოწინააღმდეგის მიმართულებით რამდენჯერმე ისროდა და შემდეგ პოზიციებს სწრაფად იცვლიდა, ხოლო ფედერალების დაგვიანებული სასაბრძოლო ცეცხლი შერობებზე მძლიერად და მშველბიან მოსახლეობაში მსხვერპლს იწვევდა.

მაგალ ხაროლებში საცეცხლე წერტილებთან საბრძოლველად რუსმა სამხედროებმა თვითმავალი სახეობის დანადგარ 3СУ-23-04 ШИЛКА-ს და თვითმავალი სახეობის-სარაკტო დანადგარ 2С6 Тунгуска-ს გამოყენება სცადეს, მაგრამ შედეგი უმნიშვნელო გამოდგა.

შერობა-ნავებობებში კოლონებში მყოფი თვითმავალი სახეობის დანადგარებს ეუმბარტური ცეცხლისათვის აუცილებელ დიაპაზონს შესაძლებლობა უზღუდვდა, ამიტომ ტანკები შეიცვალა.

სახეობის დანადგარები სპეციალურ თავშესაფრებში განათავსეს და წინასწარ დახვეწილი სამიზნეების განსაზღვრულად გამოძახებთ მოქმედებდნენ. 3-4 გრძელი ჯერის შემ-

ვითი ვითქვამდა მასალის გარეშე კიბა ან დაცვა საჭირო არ ჰქონდა.

ერთ-ერთი სატანკო ბატალიონი დინამიტური ღაცვის ელემენტებს ტანკებს მარშის დროს შეჭრებზე უკეთებდა, მაგრამ სამუშაოს დასრულება მანქანა მოასწრო.

ბატალიონის სრულად აღჭურვა დროს მოითხოვდა, ხოლო ამ მიზნით საწვოს პოზიციას დაგვიანებისათვის პასუხისმგებლობის აღება არაუკის სურდა.

31 დეკემბერს დილის 6 საათზე ფედერალური ჯარების ტანკები და მოტო-სროლები გროზნოში შევიდნენ. ჯგუშანტეჟისა ცენტრისკენ შავის-ტრალეობა და შიდა ქუჩებით მიიწვედა, მაგრამ ძალიან მალე სვლა შეწყვიტა. შერობებში პოზიციები კარგად მომზადებულ წესენ სნაიპერ-ეუმბარტკორცხელებს ჰქონდათ დაკავებული და სამხედრო ფედერალების კოლონების შექმნივე და ბოლო მანქანებს ორწვედნენ.

ერთ სამიზნეს ერთდროულად რამდენიმე წერტილიდან, ხელსაწყო-სარაკტო 70-90 მ მანძილიდან სხვა-დასხვა სახის იარაღს რამდენიმე მუბრძოლე ეძროდა და ჯგუშანტეჟისკის სუსტად დაცული ადგილებისაკ სამუ-ალოდ 6-7 ტანკსაქინაიდმდეკი ეუმბარა მოყვანიდა.

შეინავე მანქანის განადგურებით კოლონაში დარჩენილი ტექნიკა მანერობების უნარს კარგვდა და უძრავი სამიზნეების დახვეწება შერობების ზედა საართულებიდან გრძელდებოდა.

იქ, სადაც წინებს საკმარისი ძალე-ბი არ ჰყოფილა, შერობებში საცეცხლე წერტილი-საფენებმა მომზადდა, ჩასა-ფრებულები კოლონის შექმნივე ტანკს

ფედერალების ტანკებს წინებმა 300-ზე მეტი სხვადასხვა საშუალება დაუპირისპირეს. მათ შორის იყო ტანკსაქინაიდმდეკი მართვადი რაკეტები — 9K115 Метис-ი, 9K113 Конкурс-ი, 9M111 Фагот-ი, მრავალჯერადი ტანკსაქინაიდმდეკი ეუმბარსატკორცხელები РПГ-7, ერთჯერადი ეუმბარსატკორცხელები — РПГ-18, РПГ-22, РПГ-26, РПГ-27. დაზვის ტანკსაქინაიდმდეკი ეუმბარსატკორცხელები СПГ-9 და სხვ.

ქალაქის თავდაცვის წესითი შეიარაღებული ძალების მოყვანი შტაბის უფროსი პოლკოვნიკი ალან მასხაღვი-ფრმძღვანელობდა, ხოლო საველე მეთაურების უმრავლესობის უკან აფხაზეთისა და ვარაზდის კონფლიქტების საბრძოლო გამოცდილება იდგა.

ოქრაცია რუსულმა გენერალიტეტმა ცოლად დაგვამა და რაც აღინაშნავდა, პირად შემადგენლობა ქალაქის აღებისათვის მზად არ იყო, ამიტომ აქტიურ რეზობორდ უპირატესობაზე გაკეთდა.

შუაწყობელი ეკიპაჟებით დაკომპლექტებული სატანკო ქვედანაყოფები არც ქალაქის ბრძოლებში ჯგუშანტეჟისთვის გამოყენების თავისებურებებს იცნობდნენ და არც მოტო-სროლებითან ერთობლივი მოქმედებების წყვეტი ქონდათ დამუშავებული.

ტანკების დიდ ნაწილს პირველი გამოცდების Т-72-ები შეადგენდა. ბევრი მათგანი 2-3-ჯერ გარემონტებული ან კონსტრუირებული ახალი მოხსნილი იყო, ინტენსიურ დატვირთვას ვერ უძლებდა და მწობრივად გამოდიოდა.

დინამიტური დაცვის ტანკების მხოლოდ ერთი ნაწილი იყო აღჭურვილი, ხოლო მეორეს კი დინამიტური დაცვის

დეგ დანადგარები ისევ თავშესაფრებს უბრუნდნო.

ჩენენ მებრძოლები ფედერაციის ჯავშანტექნიკის კარგად იცნობდნენ და სრლას ვეღარ უსუსი და დაუძინე ადგილებისა ცქ მამარაოდნენ.

ტანკებისათვის სუსტი ადგილები იყო: გვერდითი პროექცია, კბის ნაწილი და ზედა ნახევარსფერო, ხოლო სხვა დაჯავშნული ტექნიკისათვის კი მუხლის ნაწილი (მძლეო-შეკინაოჩისი ადგილი) და გვერდითი პროექცია, ხადაც სარკების ძირითადი და დამატებითი აუზებია განთავსებული. ქვეთია საბრძოლო მანქანებისათვის კიდევ სადესანტო განყოფილების კარა, რომელზეც სარკების სათადარიგო აუზები იყო დაკაფებული.

დაზიანებათა 90% ერთგვაროვანი იყო და რამდენიმე მამარაოდლებიდან სრულაზე შეუითებდა.

ცეცხლი ნახვრად სარდაფიდან და პირული სართულიდან ჯავშანტექნიკის გვერდითი პროექციის, შუბლას თუ კისის ნაწილების, ხოლო ზედა სართულებიდან კი ზედა ნახევარსფეროს დაზიანების იქცედა.

გარონის ბრძოლების მქორე ფხანზე ქალაქის სამხრეთ და სამხრეთ-აღმოსავლენი ნაწილები ჩვენებმა ფედერაციის ჯავშნოკოორენის გადაადგილების შესაძლო მიმართულებებზე ტანკსაწინააღმდეგო ნაღმები და მძლეური ფეცების გამოიყენეს.

1994 წლის 27 იანვრის ნოე ბუაჩიძის სახელობის ქუჩაზე ფეცასზე T-72E1 აფეთქდა და 2-მეტრებიანი ორმო დატოვა. აფეთქების ძალი იმდენად ძლიერი გამოდგა, რომ კომკურა 70 მეტრზე, მრავა კი 20 მეტრზე მოისხოდა, ხოლო მუხლებებმა და გორგოლატებმა ერთ-ერთიდან სახლს გადაუფრანეს და მხოხებულ ქუჩაზე აღმოჩნდნენ. მხოხეი ფეცასზე აფეთქება იყო, რომელიც ჭურვის დეტონაციით გაძლიერდა.

ბრძოლების ხამხამებსა და ჩვენების მაღალ ბრძოლისუნარიანობაზე ისიც დაპარაკობს, რომ იერიშიში მონაწილე ერთ-ერთი შენაერთის, მაიკობის 131-ე მორტომსროლივი ბრიგადის სატანკო ბატალიონმა 26 T-72A-დან — 20 ხოლო მორტომსროლივლა ბატალიონებმა 120 BMP-დან 102 დაკარგეს.

რუსეთის თავდაცვის სამინისტროს ჯავშანსატანკო მთავარი სამმართველოს უფროსის, გენერალ-ლეიტენანტ ალექსანდრ გალკინის ინფორმაციით, 1994 წლის იანვარ-თებერვალში გარონის იერიშის დროს რუსეთის

არმიამ ჯავშანტექნიკის 2221 ერთეული გამოიყენა, რომლის ნახევარაც ტანკები შეადგენდა.

ოციციალიური მონაცემებით, 1994 წლის 11 დეკემბრიდან 1995 წლის 8 თებერვლამდე ბრძოლებში 62 ტანკი (მათ შორის 16 T-80 იყო) და 163 BMP/БТР განადგურდა, საიდანაც 14 ტანკი და 61 BMP/БТР ჩვენებს აღაფად დარჩათ.

ქალაქ შალის ადების შუამდე ფედერაციულმა ჩვენური არმიის სატანკო პოლკის ბოქსებსა და მოედნებზე ნახუს ფალშმორტებისა და დინამიკური დაცვის გარეშე დარჩენილი 10 გაუმართავი T-72A, რომლებიც შეცუთების შუამდე შეფორბში ჩააყენეს.

გარონის დაცემის ბრძოლების მოისპირეთისკენ გადაწაცელებმა მოკევა. 1996 წლის მარტში ფედერაციულმა T-72E ტანკების ასეულის მმარდაჭერით სოფელ გოისკოს შუეტეეს.

სოფელს დაახლოებით 400 ჩენენი მებრძოლი იცვდა და რუსულ ტანკებს ცეცხლი 1200 მეტრიდან გაუხსნეს. გაისროლეს 14 ტანკსაწინააღმდეგო მართავი რაკეტა „აფაგორტ“, მაგრამ მისხამდე მხოლოდ 12-მა მიაღწია.

ერთ ტანკს 4 „აფაგორტ“ მოხვდა და აფეთქებამ ტექნიკის ტურელი, შეთაურის პერისკოპი და შემიხნის დაკორრების პრინციული ხელსაწყო დააზიანა.

დანარჩენ ტანკებს 1-2 რაკეტა მოხვდა, მაგრამ ჯავშმის გარდაცევა ერთ შემთხვევაში მოხერხდა, როცა „აფაგორტი“ კომკურას 15-20-გრადუსიანი კუთხით დაცვა. ჯავშანი გაიხურია, ტანკის ელექტროგაყენილია დაზიანდა და დამხსნებელი მოხუქად დაიქრა.

ომის დასასრულს ფედერაციულმა არმიამ მცირე ჯავშანტექნიკის გამოყენებაზე გადავიდა, რომელიც ტანკისა (T-72/Т-80) და 2-3 BMP/БТР-ისაგან შედგებოდა.

ჯავშანტექნიკები დასახლებებში არ შეადგინდნენ და ჩვენური ფორმირების განადგურებას შორ მანძილზე ცდილობდნენ.

ჩენეთის ომში ტანკების საბრძოლო თუ საექსპლუატაციო მანძილაობელობა შეუფასებისას სპეციალისტების ტენდენციურობაა ამკარა, რაც რუსულ ტანკს მნიებელობაში აირტურბინიანია და დიხლისხრავიანი ტანკების მომხრეა შორის დაბრძობებზე შეუითებს.

მაგალითად, აირტურბინიანი T-80-ის ნაკლად ჩათვილა ნაკლებად დიეული ბორტები და ქვეშის დამტენ აუტომატში ჭურების ევრტიკალურად ჩაწობა, რაც კომუნიკაციური ჭურების მოხვედრის დროს ტანკის საბრძოლო კომანდელის დეტონაციის საფრთხეს ბერად ზრდის.

დისლოცირაიანი T-72-ში ქვეშის დამტენ აუტომატში ჭურები პორიზირტალურადგაა ჩაწობილი, მაგრამ დეტონაციისხვედრა ეც ტანკია დაიეული.

ტანკსატია დაკვრების T-80V-ის მუხობრად გამოცევისათვის РПГ-7-ის სოლი მცირე 8 ჭურე მათეც იყო საქორე. თუც ერთ შემთხვევაში T-80-მა 18 ტანკსაწინააღმდეგო ჭურეს გაულო.

გარონსოზე შეტევა რუსული სამხედრო არბოუნების კიდევ ერთი მაგალითია, — მოუწადებულმა არმიამ მიხანს რიცხობრივი უპარატესობისა და დიდი დანაკარგის ფასად მიაღწია.

თეხერ ჩანანიძე

დეტონაციის შედეგად განადგურებული რუსული T-80

„კერი-შინა“ კლასის პირველი რაკეტები

ბატონური რაკეტები

გაგრძელება. დასაწყისი იხ.
„არსენალი“ №6, 2010

გახული საეკონის 60-იანი წლების ბოლოს აშშ-ში ფირმა Hughes Aircraft Corporation-მა „კერი-შინა“ კლასის უნივერსალური რაკეტის შექმნაზე დაიწყო მუშაობა. რაკეტა ქვეყნის სამხედრო-სააერო ძალებისა და საზღვაო ქვეითთა კორპუსის ავიაციის, უპირველესად კი მოთერაშუ A-10 Thunderbolt II-ის (რომელსაც ამ მომენტისთვის აპოკრიფტდენი) შეიარაღებაში უნდა შესულიყო.

რაკეტის დამზადება ტელევიზიური სისტემით უნდა მომხდარიყო და მტრის ტანკების, ჯეჟმანტრანსპორტიორების, ქვეითთა საბრძოლო მანქანების, მცირე წყალწვევის ზომილებისა და გამაგრებული ობიექტების გასანადგურებლად უნდა გამოეყენებინათ რაკეტა შეიარაღებაში 1972 წელს მიიღეს და შემდგომ მის ბაზაზე შეიქმნა ექსპერიმენტული, რომლებიც ერთმანეთისგან დამხრების სისტემით განსხვავდებოდა. რაკეტის ყველა ვარიანტი ერთი და იმავე აეროდინამიკური სექსის მიხედვით არის შექმნილი. რაკეტის სგრძელ 2,49 მ-ს, კორპუსის მაქსიმალური დიამეტრი კი 0,3 მ-ს შეადგენს. ძალურ დანადგარად რაკეტაზე დაევენებულა ორრეჟიმული მფარსაწვეთიანი რაკეტული ძრავი, რომლის წყვეტ მუშაობის სასტარტო რეჟიმზე 4540 კვტალს, სამარში რეჟიმზე კი 990 კვტალს შეადგენს. რაკეტის ძრავი მხოლოდ 3,5 წამის განმავლობაში მუშაობს. რაკეტის ფრენის სიჩქარე ბერისას უახლოვდება და 1150 კმ/სთ-ის

ტოლად. A და B მოდიფიკაციებში რაკეტა 207,9 კვ-ს იწონის, საიდანაც 56,25 კვ კუმულაციური ტიაბის საბრძოლო კომპონეზი მოდის. რაკეტის გამოფრენის მაქსიმალური დისტანციაა 27კმ.

რაკეტის გამოფრენის წინ მფრინავი, როგორც წესი, დაბალ სიმაღლეზე მფრინავს და სამიზნის ვიზუალურა აღმოჩენის შემდეგ გვეხს მისი მიმართულებით იღებს. შეიარაღების შერჩევის დროს რაკეტის ელექტრონული მონიტორინგები აეტრიატურად ამუშავდება. ამ დროს თვითდამხრების ტელევიზიური თვის მარ დანახული ავტომატურა მფრინავის კაბინაში ეკრანზე ასახება. ეკრანზე სამიზნის დეფიქსირების შემდეგ, მართვის სახელურზე არსებული დედაკით მფრინავი რაკეტის თვითდამხრების თავს მო-

აბრუნებს და სამიზნე მარტრს მიზანს ამოხვეს, რის შემდეგაც შეუძლია რაკეტა გაუშვას.

ეიეტრანის ომსა და ოპერაცია „უდანიის ქარიშხალში“ რაკეტა AGM-65 Maverick-ის გამოყენებაში დადასტურა მისი მაღალი შესაძლებლობები. სტატისტიკური მონაცემებით, ამ ტიაბის ერთი რაკეტით ტანკის ან ჯეჟმანტრანსპორტიორის განადგურების ალბათობა 85%-ია, მაგრამ ამ მანქანების მიღწევა კარგ მტრეოპარობება შესაძლებელი. ამის გამო ცენტრალური და ჩრდილო ევროპის ნაწილებში, განსაკუთრებით ზამთარში, სამიზნის განადგურების ალბათობა 30%-მდე მცირდება.

1986 წელს შეიარაღებაში მიიღეს მოდიფიცირებული რაკეტა AGM-65D.

**მაღალი ეფექტრობის წყალობით რაკეტა
Maverick-ი მხოლოდ 28 ქვეყნის შეიარაღებაშია**

რომელსაც დამიზნების სიბრუნველი სისტემა უკანასკნელსავე გამოყოფს სიბრუნველი და მოკიდებული. ამის წყალობით მისი გამოყენება დღისით და ღამით, ნებისმიერ მეტეოპირობებშია შესაძლებელი, ზამთარში კი სამიზნის განადგურების ალბათობა მხოლოდ 10-12%-ით კლებულობს და არა 70%-ით როგორც რაკეტის პირველი ორი მოდიფიკაციის შემთხვევაში.

რაკეტის შემდგომ მოდიფიკაციაზე აშშ-ის სამხედრო-საზღვაო ძალების მოთხოვნით შექმნილ AGM-65E-ზე, ტანკანადალმდგო მართვადი რაკეტა Hellfire-ისთვის განკუთვნილი დასურული თვითდამიზნების თავია გამოყენებული. რაკეტა წინამორბედი ვარაირებებით იმდე სექტორის სამიზნების გასანადგურებლად არის გამზინული. მასზე დაყენებული მსხვერვად-ფეკასური ტიპის სპირმოლო კომბინი, რომელიც 135 გ-ს იწონის, რაკეტისთვის ღაზური სამიზნის მითითება შეიძლება როგორც თვითმფრინავის ბორტდან, ასევე ხმელეთიდან. სივანლის აღმოჩენის მაქსიმალური დისტანცია 18 კმ-ია, სამიზნის დაფიქსირების შემდეგ რაკეტის დამიზნების სისტემა სამიზნეს ეკვიპაჟის ჩარევის გარეშე აცილებს.

დღეს რაკეტა Maverick-ის სხვადასხვა მოდიფიკაცია, რომელია ღირებულებაც საშუალოდ 160 ათას დოლარს შეადგენს, კანადის, ფუიბტის, ჩილეს, საბერძნეთის, ურუგუის, ინდონეზიის, ირანის, ისრაელის, დაიის, მალაიზიის, პოლანდიის, ახალი ზელანდიის, პაკისტანის, ფილიპინების, პოლონეთის, პორტუგალიის, ტაივანის, სურინამის, სინგაპურის, სამხრეთ კორეის, ესპანეთის, შვედეთის, ტაილანდის, თურქეთის, დიდი ბრიტანეთისა და იაპონიის სამხედრო-საჰაერო ძალებისა და იტალიის სამხედრო-საზღვაო ფლოტის ავიაციის შეარაღლებშია.

საბჭოთა კავშირში მართვადი რაკეტა X-23-ის შეარაღლებში ძილების მიუხედავად, სამხედროები მისი დამიზნების სისტემით უკმაყოფილო იყვნენ, სამიზნის აღმოჩენის შემდეგ მფრინავს სამიზნე მარკრი მანაზნე მის განადგურებამდე უნდა სჭირონდა დამიზნეველი, რისი გაცემაც მტრის საზენიტო ცეცხლში ძალზე რთულია. შესაბამისად, „საერი-მიწა“ კლასის ტაქტიკური რაკეტების გაუმჯობესება მხოლოდ დამიზნების ახალ სისტემაზე გადასვლით იყო შესაძლებელი, რაც ასევე დროს

ღაზური დამიზნების სისტემის მქონე საბჭოთა მართვადი რაკეტა X-25M

გზრდილი რაკეტის გამოყენების დისტანციასა და სიზუსტეს. ასე რომ, საჭირო იყო დამიზნების უტორობიური სისტემების შექმნა, რაც „საერი-საერი“ კლასის რაკეტებში უფრო ადრე იქნა დანერგული, მაგრამ მისი ფონზე ნაკლებშესაძლებელი და ხშირად დამცევი ბადით დაფარული სამიზნის აღმოჩენა გაცილებით რთულია. ამიტომაც საბჭოეთის სამიზნების გასანადგურებლად სიბრუნველი დამიზნების სისტემის მქონე რაკეტების გამოყენება დიდ ეფექტს არ იძლევა. სხვათა შორის, ახლი ბრძოლისთვის განკუთვნილი P-60-ის ტიპის „საერი-საერი“ კლასის რაკეტის გამოყენების ინსტრუქციაში მითითებუ-

ლია, რომ მისი გამოყენება შესაძლებელია ნაკლებშესაძლებელი სიბრუნველი სისტემა სახმელეთო სამიზნების გასანადგურებლად.

იმ პერიოდში დამიზნების ერთ-ერთ ეფექტურ თანამედროვე მეთოდს ღაზური სისტემა წარმოადგენდა. ამ უკანასკნელს აქვს ფოტოგდგეკტორი, მოძრავი მაფოკუსირებული სისტემა, რომელიც სამიზნეს მიაცილებს და ელექტრონული ბლოკებისგან შედგება. მუშაობის პრინციპის მიხედვით, ღაზური დამიზნების სისტემა ინფრა-ითილის ანალიზატორია, მაგრამ იმ განსხვავებით, რომ პირველის გამოყენებისას რაკეტის გაშვების წინ საჭიროა სამ-

ფრანგული მართვადი რაკეტა AS-30L და მისი მოიერიშე Super Etendard-იდან გაშვების მომენტი

ლაზერული დამიზნების სისტემის მქონე რაკეტა X-29I (ზედა ფოტო) და ტელევიზიური დამიზნების სისტემის მქონე X-29T (ქვედა ფოტო).

ინის ლაზერის სხივით მონიშნა, ფრენის დროს კი რაკეტა ამ სხვის მიჰყვება.

საბჭოთა კავშირში ამ ტიპის დამიზნების სისტემით აღჭურვილი პირველი რაკეტა იყო X-25, რომლის საცდელ გამოცდას 1973 წლის ზამთარში შედგა. ახალი რაკეტა წინამორბედი X-23-ის ბაზაზე შეიქმნა და მისი მსგავსი კონსტრუქციული და აეროდინამიკური შეიარაღება აქვს, მაგრამ რაკეტაზე უფრო მძიმე ლაზერული დამიზნების სისტემის გამოყენებას სიმძიმის ცენტრის წინა მხარეს გადახრა გამოიწვია, ამიტომაც მის დასაბალანსებლად რაკეტის კუდა ნაწილში კიდევ ერთი, 24 კგ-იანი საბრძოლო ქიმიური განათავსეს. რაკეტის სიგრძე 3,75 მ-ს, კორპუსის მაქსიმალური დიამეტრი კი 0,275 მ-ს შეადგენს. რაკეტა 320 კგ-ს იწონის, საიდანაც 112 კგ — ფუტსური ტიპის პირველი, 24 კგ-ზე მეტი ტიპის მეორე საბრძოლო ქიმიზმე მოედის. ძალურ დანადგარად რაკეტაზე შეარსაწვავიანი რაკეტული ძრავა დაყენებულია. რაკეტის ფრენის მართვის საჭეების სამართავად გამოიყენება შე-

კუმულაქიანი ბალნები, რომლებიც რაკეტის მართვად ფრენას 25 წმ-ის განმავლობაში უზრუნველყოფენ. რაკეტის ფრენის მაქსიმალური სიჩქარე 800-850 მ/წმ-ს შეადგენს, გამოყენების დისტანცია კი — 7-10 კმ-ს.

რაკეტა პირველად თვითმფრინავ Cy-17M2-ის შეიარაღებაში შევიდა. ამ თვითმფრინავს ლაზერული მანძილმზომი არ ჰქონდა და სისტემას ფუტელაქექვმა პილოტზე, სპეციალურ კონტროლში ათავსებდნენ, მაგრამ თვითმფრინავის ღერძის მიმართ ლაზერის სხივს ქვეით გადახრა შეუძლო, რისი წყალობითაც რაკეტის გამყვება როგორც პიკრებიდან, ასევე პორიზონტალური რეჟიმიდან შეიძლებოდა. რაკეტის გამყვების შემდეგ მფრინავს სამიზნე მარკერი მიზანზე უნდა ჰქონოდა დამოხვეული — 7 კმ დისტანციიდან რაკეტის გამყვების შემთხვევაში მფრინავს ფრენის რეჟიმი 8-10 წამის განმავლობაში უნდა შეეატარებინა.

გვერდობით სრულყოფილ ლაზერულ მანძილმზომს Клен-ს (Клен-ПС

სუბის თვითმფრინავებზე Cy-17M2, Cy-17M4 და Cy-25 და Клен-ПМ მიქოიანის თვითმფრინავებზე МиГ-27М) ლაზერული სხივის გადახრა აზიზმუტის მიხედვით 12, ადგილის კუთხის მიხედვით კი +6/-30 გრადუსის დაბაზონში შეუძლო. შესაბამისად, სამიზნის განადგურება პორიზონტალური ფრენის დროსაც შეიძლებოდა. ყველაზე კარგი შედეგი კი 25-30-გრადუსიანი კუთხით პიკრებისას, რაკეტის 4-5 კმ დისტანციიდან გამყვებით მიიღწევა.

1981 წელს შეიარაღებაში მიიღეს მოდერნიზებული X-25MP1, რომელსაც ნახევრად აქტიური ლაზერული დამიზნების სისტემა აქვს. რაკეტას შეუძლებს საბრძოლო ქიმიზი და ორი განცალკევების ნაცვლად, დაუყვრეს ერთი ტანდემური, რომელსაც 1 მ-ის სისქის ბეტონის გარღვევა შეუძლია. იმავე წელს შეიარაღებაში ვარიანტი X-25MP მიიღეს. მას ორრეჟიმიული შეარსაწვავიანი რაკეტული ძრავა და რადიობრძანების დამიზნების სისტემა აქვს.

70-იანი წლების დასაწყისში „სკრემინა“ კლასის ტაქტიკური დამიზნულების რაკეტაზე მუშაობა საფრანგულმა დაიწყო. 1973 წელს ფრანმა Aerospatiale გუჯ არსებული რაკეტა AS-30-ის ბაზაზე, რომელსაც დამიზნების რადიობრძანების სისტემა ჰქონდა, ლაზერული დამიზნების სისტემის მქონე AS-30L-ზე შეუდგა მუშაობას. რაკეტა სხვადასხვა ტიპის სახმელეთო სამიზნეების, ზიებისა და სახლავო ზომადების გასანადგურებლად შეიქმნა. საფრანგეთის სამხედრო-საჰაერო ძალების შეიარაღებაში რაკეტა 1988 წელს მიიღეს.

რაკეტის სიგრძე 3,65 მ-ს, კორპუსის მაქსიმალური დიამეტრი კი 0,34 მ-ს შეადგენს. რაკეტა 520 კგ-ს იწონის, საიდანაც 240 კგ კუმულაქიური ტიპის საბრძოლო ქიმიზმე მოედის, რომელსაც 2 მ სისქის ბეტონის გახვრეტა შეუძლია. რაკეტის გამოყენების მინიმალური დისტანცია 2,3 მაქსიმალური კი — 11 კმ-ია. მისი ფრენის მაქსიმალური სიჩქარე 450 მ/წმ-ს შეადგენს, მაქსიმალური დისტანცია დასაფრავად 22 წამი ეს-ატრირება. ძალურ დანადგარად რაკეტაზე ორი — ხასტარტო და სამართო შეარსაწვავიანი რაკეტული ძრავებია დაყენებული. პირველი მხოლოდ 2 წმ-ის განმავლობაში მუშაობს და რაკეტას 200 მ/წმ-ის ტრალ სიჩქარემდე ასწავებს. სამართო ძრავა ხასტარტოს ჩართვიდან 1 წმ-ის შემდეგ ითივება.

AS-30L-ის დამზენება ნახევრად აქტიური ლაზერული სისტემით ხდება. პერიოდულად ამოწმის აღმოსაჩენად, იფუნქციონირებს და ლაზერული სხივით მოსანიშნად ორი ტიპის — LDP/Atlis-2 და CLDP კონტეინერები გამოიყენება. ეს უკანასკნელი ინფრარითული კამერით აღიჭურვება, რისი წყალობითაც მისი გამოყენება დამოუკიდებელია. ორივე ტიპის კონტეინერების ტვიზიანიწლია, რომელსაც პორიზონტალურ სიბრტყეში 160 გრადუსით შეუძლია მოძრუნება, მრავალსექტორული ტელევიზორი კამერა განთავსებული, რომელსაც სამიზნის ავტომატური გაცილება და მისი ლაზერის სხივით მონიშვნა შეუძლია. ინფორმის სამხედრო-საპერო ძალების Mirage-2000H-ისა და Jaguar IS-ის ტიპის თვითმფრინავები ისრაელის წარმოების Litening-ის ტიპის დამზენების კონტეინერებით არის აღჭურვილი.

1991 წელს, ოპერაცია „უღაბნოს ქარიშხალში“, ფრანგულმა Jaguar-ებმა ერთეულ პოზიციებს დაახლოებით 60 ასეთი რაკეტა დაუშინეს. არსებული ცნობით, მისი გამოყენების სიზუსტემ 97% შეადგინა, რვა წლის შემდეგ, 1999 წელს, ფრანგული მოიერიშეები Super Etendart-ები რაკეტას უკვე თვითღიაკვაში, სერების პოზიციების განსაზღვრებად იყენებდნენ. დღეს რაკეტა საფრანგეთის გარდა, ეგვიპტის, ინდოეთის, ისრაელის, არაბთა გაერთიანებული საამიროებისა და პაკისტანის სამხედრო-საპერო ძალების შეიარაღებაშია.

მართალია, საბჭოთა დამრტყმელი

აშშ-ისა და ისრაელის შიგრ ერთობლივად შექმნილი მართავდი რაკეტა AGM-142

ავიაციის შეიარაღებაში X-25-ის ტიპის მართავდი რაკეტის მიღებამ ვაზარდა მისი შესაძლებლობები, მაგრამ მცირე მასის საბრძოლო ქიმიის გამო ვეფქტიანობის მიხედვით ეს რაკეტა 100 კვან ფუგასურ ბომბსაც კი ვერ ჯიბნდა, მაშინ როცა ფრინტის ხაზთან ახლოს, მონინააღმდეგის ზურგში, მრავლად იყო გამაგრებული ობიექტები (კაბინარები, გვირაბები, საკომანდო პუნქტები). ამ ნაკლის გამოსწორება შედეგად რაკეტების მოდიფიცირებით შეუძლებელი იყო და 1976 წელს საკონსტრუქტორ ბუროს Вымпел-მა ახალ, X-29 ტიპის მართავდი რაკეტაზე დაიწყო მუშაობა.

ახალი რაკეტა იქმნებოდა ერთდროულად ორ მოდიფიკაციად, რომელთა შორის განსხვავება მხოლოდ დამინების სისტემაში იყო. პირველი, ნიშნულით X-29L, ნახევრად აქტიური ლაზერული დამინების სისტემა ქონდა, მეორე კი, ნიშნულით — X-29T, პასიური ტელევიზორი. გეომეტრიული ზომებითაც ეს ორი რაკეტა, პრაქტიკულად, ერთმანეთის იდენტური იყო, ორივეს კორპუსის მაქსიმალური დიამეტრი 380 მმ-ს შეადგენს, მაგრამ

პირველის სიგრძე 3875 მმ-ს, მეორისა კი 3900 მმ-ს შეადგენს. ძალურ დანადგარად ორივე ვარიანტს ერთნედიველი მყარსაწყვილი რაკეტული ძრავა აქვს. პირველი ვარიანტის სასტარტო მასა 660 კვ-ია, მეორისა — 680 ამათან, ორივეზე 317 კვ-იანი ფუგასურ-გამტანის ტიპის საბრძოლო ქიმიანი გამოიყენება. რაკეტის საშუალო ფრენის სიჩქარე 250-350 მ/წმ-ია. პირველი ვარიანტის გამოყენების დისტანცია 2-ს, მაქსიმალური კი 8-10 კმ-ს შეადგენს, მეორე ვარიანტისთვის იგივე მაქსიმალური, შესაბამისად, 3 და 10-12 კმ-ის ტოლია.

რაკეტა X-29L-ის დამინება ლაზერული სხივით ხდება. ამ რაკეტით შეტევა შეიძლება როგორც პაკეტების დროს (როდესაც ლაზერული მინიღამინების სხივი და რაკეტის თვითღამინების თვის იდენტურა ერთ ხაზზეა), ასევე პორიზონტალური ფრენის რეჟიმში.

რაკეტა X-29T-ის დამინება ტვიზი-2-ის ტიპის ტელევიზორი სისტემის მეშვეობით ხდება. სამიზნის მოძიება თვითმფრინავის ბორტზე არსებული საშუალებებით ან მფრინავის შიგრ ვიზუალურად ხდება. სამიზნის აღმოჩენის შემდეგ მფრინველს რაკეტა საბრძოლო მდგომარეობაში მოჰყავს და რაკეტის „თვალბით“ დინახული გამოსახულება კაბინაში, ეკრანზე აისახება. რაკეტის გაყვების შემდეგ მფრინველს შეუძლია ფრენის მიმართულება შეცვალოს.

ორვე მოდიფიკაციის რაკეტა შეიარაღებაში 1980 წელს მიიღეს. მათ ავღანეთის ომშიც იყენებდნენ. განსაკუთრებით დიდი პოპულარობა ლაზერული დამინების მქონე მოდიფიკაციამ პოვა, რადგან მას მოიერიშე Cy-25-დან უშუალოდ, თუმცა მფრინავებს მაინც უჭირდათ დიდი სიმალიდან სამიზნის აღმოჩენა და მისი ლაზერული მინიღამინების სხივით მონიშვნა. ამიტომაც ჯეჟმანტრანსპორტიორის ბანახე სპეციალური მანქანა შეიქმნა. მასზე ანალოგიური ლაზერული მინიღამინი დამონტაჟდა. სამიზნის მონიშვნას

ტაქტიკური მართავდი რაკეტა X-59M.

ზომადანსინააღმდეგო რაკეტა X-59MK და მისი თვითმფრინავ Cy-30MK-დან ტაშეების მომენტო

სახმელეთო ვარები ახდენენ.

ეს რაკეტა ვრავლებსა ირან-ურ-ვის ომსა და რუსეთმა წყნეთის პირე-ფს და შორე ომებში გამოიყენეს. თუკ წყნეთის ომში კავკასიის მალაღმთიანი რელიეფისა და ცუდი მტკვობირობების გამო იშვიათად უმჭდნენ მზანს, თანაც მისი გამოყენება შეუძლებელია დამთ-დამიზნების უფრო სრულყოფილი სისტემის ხარჯზე რაკეტის ამ მოდი-ფიკაციის სამიზნიდან წრული ვიდა-ხნის მანძილი 2,2 მ-ს, დაზარულდამ-იზნებადი მოდიფიკაციის შემთხვევაში კი ეს მანძილი 4 მ-ს შეადგენს.

დღეს რაკეტა რუსეთის ვარდა, ბე-ლიროსის, ბულგარეთის, ინდოეთის, ჩინეთის, პოლონეთის, სირიის, უკრაინის, პერუს, უკრაინისა და მალაიზიის შეარაღებაშია.

პერუსაინააღმდეგო საზენიტო-სა-რაკეტო კომპლექსების ვანიფიკარებამ დღის წესრიგში რაკეტების მოქმედებ-ის დისტანციის ვარდის საკითხი დას-ვა. საჭირო იყო ზუსტი დამიზნების საა-ვიაციო მართვადი რაკეტა, რომლის გამოყენებაც მტრის პარსაინააღმ-

10 კმ დისტანციიზე ვრავლებს რაკეტებს დამიზნებისა ვეკაპის კაბინაში ცერან-ზე რაკეტის „თვალვით“ დანახული გამოსახვლება აისახება. ამის შემდეგ ოპერატორი საზისზე მარკერს მზანს ამოხვეს და რაკეტის უძებს. თუ სად-იზნე დიდ დისტანციიზეა, მისი აღმოჩე-ნა თვითმფრინავზე დავიდებული სპე-ციალური კონტინენტო ხდება, სამ-იზნესთან მიახლოების შემდეგ კი დამ-იზნების ტელევიზიური სისტემა ჩაიწვიება.

X-59-ის გამოცდა 1984 წელს დას-რულდა და მისი შეარაღებაში მიღება გადწედა, მაგრამ Cy-17M4-ის მცირე რაოდენობით გამოშვების გამო რაკეტის ძირითადი მომხმარებელი ვახება Cy-24M-ის ტიპის საფრენლო ბომბდამშე-ნი, რომელზეც რაკეტის დამიზნების ფუნქციო მტურმანძა შეითავსა.

X-59-ის სიგრძე 5,37 მ-ს, კორპუსის მაქსიმალური დამიგტრი კი 0,38 მ-ს შეადგენს. რაკეტის სასტარტო მასა 790 კგ-ია, სიღრნავ 148 კგ ფრეგავარი ტი-პის საბრძოლო კაბინაზე მოდის. ძალური დანადგარის სახით რაკეტაზე ორი მგარსაწევიანი რაკეტული ძრავაა დაე-წელება: სასტარტო, რომელიც შემ-დეგომ რაკეტას სცილდება და ძირითადი — სამართო, რაკეტის ფრენის საშუალო სიქარე 285 მ/წ-ს, მაქსიმალურ დის-ტანციიზე გამოფრენის შემთხვევაში (40 კმ) კი მისი წრული ვიდახრის მანძილი 2-3 მ-ს შეადგენს. რაკეტის ტელევი-ზიური დამიზნების სისტემის გარე მზის მტერისა და მწკვრებიდან დასიცავად (რაც მნიშვნელოვანია დაბალ სიმაღ-ლეზე ფრენისას), მისა დაფარებადი მტკვალის მსუბუქი დამცევი კოკი, რომელიც რაკეტას სტარტის წინ, ფე-სიბალიზატორების ვაშლათან ერთად მოსტყვება.

ფროსონი რაკეტებისთვის განკ-თვნილია მცირეგვარობი რაკეტა-300-ის ტიპის ტურბორეაქტიულმა ძრავ-ამ X-59-ის შემქმნელებს მისი ვაე-მვაბების საშუალება მისცა. რეაქტი-ული ძრავის გამოფრებათ სავრთმობლად იზრდება რაკეტის ფრენის მანძილი. მათ უძებს, რომ დამიზნების სისტემას დისტანციის მიხედვით გამოფრენის დიდი მართავი პქნადა. რაკეტის საფე-რო შეინარჩუნის სქემის შეინარჩუნების-სახ ორნავ შეიცავდა რაკეტის ფუ-ხელავის კუდა ნაწილი. სასტარტო რა-კეტული ძრავის შეინარჩუნების ფუ-ხელავის ცენტრალურ ნაწილში რეაქ-ტიული ძრავათვის ვანკოთვნილი საწევის ავნი, თვად ძრავა კი რაკეტის

დგეო თვდაცვის სისტემების მოქმედ-ების ზონაში შეუხვლებლად იქნებოდა შესაძლებელი. ამ ამოცანის შესას-რულებლად აუცილებელი იყო რაკეტე-ბისთვის უფრო სრულყოფილი დამ-იზნების სისტემის შემქმნელება და ახეთი რაკეტის შექმნა 70-იანი წლების ბო-ლოს საკონსტრუქტორო ბიურო რადგა-მ დაიწყო.

ახალი რაკეტა, რომელმაც ნიშნუ-ლი X-59 და სახელწოდება **Овод**-ი მი-იღო, ამავე საკონსტრუქტორო ბიუროს პარშო X-58-ის ბაზაზე უნდა შექმნილ-იყო, ოღონდ დამიზნების ტელევიზიური სისტემის გამოყენებით თუცა ამ უკა-ნასკნელის ფრენის სქაროსნული პრო-ფილი არ იძლეოდა რაკეტის მიზანზე დამიზნების საშუალებებს.

ახალი რაკეტის ფრენის მაქსი-მალური დისტანცია 40 კმ-ით იყო ვან-სახლურული. რის ვამოც მასზე დამ-იზნების ორეტაბიანი სისტემა გამ-ოიყენეს: ატრონომიური პროგრამული ფრენის სიქვის ვრავნე და რადიობრძა-ნებით მიზანზე შემდეგომი თვითდამ-იზნებით ეს უკანასკნელი სამიზნიდან 5-

კლად ნაწილში, სპეციალურ გონდოლაში, რაკეტის ქვეშ განთავსებს. სასტარტო რაკეტულ ძრავას მოძირობის შემდეგ რაკეტული ძრავას პაერმძილეს სპეციალური დამცავი სახურავი სტრუქტურა და რაკეტა ფრთის რაკეტულ ძრავას საშუალებით განაგრძობს.

სამაზო გარანტიის საფრთხე-გეომეტრიული ზომების შეზარუნებისას ახალი X-59M-ის სასტარტო მასა 930 კგ-მდე გაიზარდა. მასზე 320 კგ-იანი ფუგასური ან 280 კგ-იანი კასეტური საბრძოლო ქობინის დატვირთვა შეიძლება. მისი გამოყენების მინიმალური დისტანცია 10-15 კმ-ს, მაქსიმალური კი 100-115 კმ-ს შეადგენს. რაკეტის გამოყენება როგორც Cy-24M-ის, ასევე Cy-30MK-ს სხვადასხვა მოდიფიკაციიდან ხდება. ორივე შემთხვევაში თვითმფრინავი სპეციალური АПК-9-ს ტიპის კონტენერთი აღჭურვება. მას ერთ-ერთ პილოტზე კიდებენ და ის რაკეტის დამინტენიისთვის გამოიყენება.

რაკეტის ბოლო მოდიფიკაცია ხომალდისწინააღმდეგო X-59MK, რომელსაც აქტიური რადიოლოკაციური თვითდამინების თვის აქვს. შეარბობლების თქმით, მისი გამოყენების დისტანცია 285 კმ-მდე გაიზარდა. დღეს რაკეტის ეს მოდიფიკაცია გამოცდას გადის, რე შეტება რაკეტის პირველ ორ გარანტს (საჰაერობრთ გარანტი X-59M2 და X-59M23), ისინი რუსეთის გარდა, უკრაინის, ინდოეთის, ჩინეთისა და მალაიზიის შეიარაღებულმა.

80-იანი წლების დასასწავლისში გრავალმა ფირმა Rafael-მა ამერიკულ კომპანია Lockheed Martin Missiles-ის ერთად მადალი მსხუტის ტაქტიკურ რაკეტა AGM-142-ზე დაიწყო მუშაობა. რაკეტას პაერსწინააღმდეგო თვისაღვის საშუალებების მოქმედების არეში შეესხვლად, მტრის ობიექტებში უნდა გაენადგურებინა. რაკეტა აღჭურვილია დამინების ინტეგრული სისტემით, რომელსაც ციფრული, ტელევიზიური ან ინფრარბიული კავშირის ხაზი აქვს. ამის წყალობით უკვე გამოყენებული რაკეტის მართვის გადაცემა ერთი თვითმფრინავიდან შეერბისთვის არის შესაძლებელი. რაკეტის საბრძოლო ქობინი და თვითდამინების თვისი მოდიფიკაციის სტემის მიხედვითაა შექმნილი, რასი წყალობით რაკეტის გამოყენება ოთხ კარიანტად შეიძლება. მას 340 კგ-იანი მსხრეტად-ფუგასური ან 350 კგ-იანი ჯეოგრაფიკული საბრძოლო ქობინები აქვს. მათი ინტეგრირებული ან ტელევიზიური

თვითდამინების თვისითაა შურწემა კი რაკეტის გამოყენების ოთხ მოდიფიკაციის იძლევა.

AGM-142-ის სიგრძე 4,83 მ-ს, კორპუსის მაქსიმალური დიამეტრი კი 0,53 მ-ს შეადგენს. რაკეტის სასტარტო მასა 1360 კგ-ია და ძალურ დანადგარად მასზე შეარბწევაიანი რაკეტული ძრავა გამოყენებული. რაკეტის გამოყენების მაქსიმალური დისტანცია 80 კმ-ია.

პირველი 154 რაკეტა აშშ-ის სამხედრო-საჰაერო ძალებმა 1989 წელს შეიძინეს და ისინი B-52H-ის ტიპის სტრატეგიული ბომბდამშენის არსენალში შეიტანეს, მაგრამ 1991 წელს აუკრაცია „უდაბნოს ქარიშხალში“ არ გამოყენებულა. 1996 წელს აშშ-მა 54 ფრთულისგან შემდგარი რაკეტების მორტ პარტია შეიძინა, დღეს აშშ-ისა და ისრაელის გარდა რაკეტა AGM-142 ინდოეთის, სამხრეთ კორეის, უსტრალიისა და თურქეთის სამხედრო-საჰაერო ძალების შეიარაღებაშია.

რუსეთის ბოლო ქმნილება „აერომინა“ კლასის მართავი რაკეტა X-38M3, რომლის შექმნაზე კორბორაცია Тактическое ракетное вооружение მუშაობს. რაკეტა სამხრეთების ფართო სექტორის: ჯეოგრაფიკის, წყალზეა ხომალდების, გამაგრებული პუნქტების, წყალზეა მგდომარობაში მყოფი წყალქვეშა ნავების გასანადგურებლად გამოიყენება. რაკეტებზე მუშაობა 90-იანი წლების დასაწყისში დაიწვეს და დანერგეზებულ საზოგადოებას პირველად დეიასალონ МАКС-2007-ზე წარუდგინეს.

რაკეტის კონსტრუქციის თვისებურება ის არის, რომ საბრძოლო დავალებიდან გამომდინარე, მასზე არა მხოლოდ სხვადასხვა ტიპის თვითდამ-

ინების თვისების, არამედ სხვადასხვა ტიპის საბრძოლო ქობინების დატვირთვა შეიძლება. შეულომტრებიდან გამოყენების შემთხვევაში, სწავის სასტარტო სინქარის მისანიჭებლად რაკეტას უკან შეარბწევაიანი რაკეტული ამასტრეტები უყენდება. X-38M3-ის სუსტი მასა-საითვლება და შესაძლებლობები უცნობია. მისი შეარბობლის ინფორმაციის თანახმად, რაკეტის სიგრძე 4,2 მ-ს, კორპუსის მაქსიმალური დიამეტრი კი 0,31 მ-ს შეადგენს. რაკეტის სასტარტო მასა 520 კგ-ია. გამოყენების დისტანცია კი 3-დან 40 კმ-მდე. ძალურ დანადგარად ორბეგებული შეარბწევაიანი რაკეტული ძრავა აქვს, რაკეტა M2.2-ის ტოლ სიქარეს უვითარებს.

როგორც აღინიშნა, რაკეტა მოდიფიკაციის სქემითაა შექმნილი და მასზე სხვადასხვა სახის დამინების სისტემები გამოიყენება. შესაბამისად, რაკეტებს სხვადასხვა მოდიფიკაცია აქვთ X-38M3 — ინტეგრული + ნავებრად აქტიური ლაზერული; X-38M3A3 — ინტეგრული + აქტიური რადიოლოკაციური; X-38M3B — ინტეგრული + ხომალდზეზური; X-38M3C — ინტეგრული + თანამზერული ნავიგაცია. პირველ სამ მოდიფიკაციაზე მსხრეტად-ფუგასური ან ჯეოგრაფიკული საბრძოლო ქობინების დაყენება შეიძლება, მეოთხეზე კი — კასეტური საბრძოლო ქობინის. ოთხეზე შემთხვევაში საბრძოლო ქობინის მასა 250 კგ-ს არ აღემატება.

რაკეტა, მართიადღ, მტრეუ თათბის ПАК ФА-სთვისაა გამოსწული, თუმცა მისი გამოყენება Cy-35-ისა და MfF-35-ის ტიპის მრავალმხონბრე გამანადგურებლებსაც შეუძლიათ.

თეზურ კულუზაშვილი

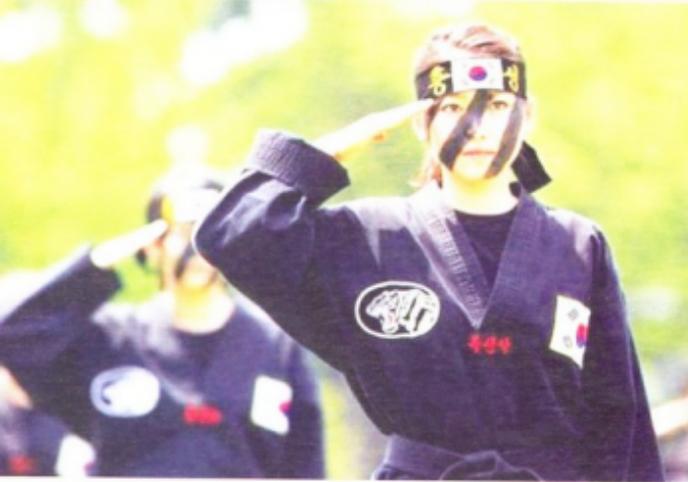
პერსპექტიული რუსული მართავი რაკეტა X-38M3

კონსტაქსური კარატე

გზა თავდაჯერებისკენ

„ძირულად შეისწავლე თავდასხმის ხელოვნება — მონიალმდებ ვერ უნდა ხვდებოდეს შენი შეტევის მიმართულებას. შეტევა უნდა იყოს ელვისებური და უნდა დამთავრდეს ან შენი, ან მისი განადგურებით... ყოველთვის იზრუნე საბრძოლო მომზადებაზე. იცოდე, ვინც მხოლოდ სიტყვებით იბრძვის საშობლოდ საკეთილდღეოდ, მის საბოლოოდ მიიწვინებს ოსტატობაზე მოუხდება დაფრინობა... უბრალო მოკვდავთ ადვილად შეცვლი, ქვეშაობილად თავდადებული მებრძოლის პირა კი ურთულებია!“

კონსტაქსური კარატე ნაიქ რიუს ტრამპატაპიდაძე

შე-20 საუკუნეში შეიარაღებამ ახალ ტექნოლოგიათა ტრადიციულად გამოყენებამ მოიტანა საბრძოლო მოქმედებათა მობილურობისა და მათი მასშტაბურობის ის ტემპები, რომელთა მსხვილიყო შეიარაღება პირადი შემაღელოები მოქმედებენ მანამდე არაფრად იყვნენ წარმოიქმნა ამ თვალწინადად წარმოიქმნა ამ უკანასკნელთა რიგებში მნიშვნელოვანი რაოდენობის ე.წ. „ფსიქოლოგიური დანაკარგი“. როგორც გერმანული ბლიცკრიგის ანალიტიკოსები ვაიმოვეციქენ, არათუ გერმანული სამხედრო მანქანისგან დამარცხებულ მონიალმდებელთა საჯაროსო ნაწილები აღმოჩნდნენ მძიმე ფსიქოლოგიურ წებში, არამედ შეინიშნებოდა ბლიცკრიგში მონაწილე თითო გერმანულ ჯარისკაცთა და ოფიცერთა შორის ფსიქოლოგიური სტრესის შემთხვევებიც. ეს გამოწვეული იყო თუნდაც ტრინომფორ, მაგრამ მაინც მუდმივად დამაბულ „ფსიქოლოგიურ“ საბრძოლო რეჟიმში მათი მოხედრით...

ამერიკელთა მონიშვნებით, მაკალითად, ზრდილო აფრიკაში, კასრინთან

ბრძოლების შემდეგ, ფსიქოლოგიურ ნადავლებზე ზოგიერთი ამერიკელი დივიზიის დანაკარგი შეადგენდა დაჭრილთა საერთო რაოდენობის 35%-ს, ხოლო 1973 წლის ახლი აღმოსავლეთის ომში, ებრაულ წყაროებზე დაყრდნობით, არმიის დანაკარგის 30% შეადგინა საბრძოლო სტრესის ნადავლებზე ფსიქოლოგიურად ტრავმირებულმა ჯარისკაცებმა. დაუსრულებლად შეგვილია უსაუბროთ ე.წ. კორეულ, ვიეტნამურ და აულანურ სინდრომებზეც და რადგან მონიალმდებელთა არმიებიც კი არ არიან დახლეული ამ შეტად არასასიამოვნო გამოვლინებისგან, ვფიქრობთ, უბრალო იქნება, წარმოდგინოთ წყნის მოსაზრებანი. დაფუძნებული იმ მრავალსაუკუნოვან ტრადიციებსა და სპეციფიკურ სეარაჯისო სისტემებზე, რომელიც აქვს კონტაქტურ კარატეს და შეიძლება გამოყენებულ იქნეს ამ პრობლემების მოსაკარგებლად.

საბრძოლო სტრესის მებრძოლში იწყვის სათანადო რეაქციას, რომელიც თავის მხრივ წარმოქმნის არასაბრუნველ ფსიქოლოგიურ გამოვლინებებს და შესაბამისად, თრუნავს ჯარისკაცის ფსიქურ, ემოციურ და ინტელექტუ-

ალურ შესაძლებლობებს. ის კარგავს ადეკატური მოქმედების უნარს არათუ ბრძოლის დროს, არამედ ვაზარამულ რეჟიმშიც ცხურევისას და რაც უბრალოდ არის გასათვალისწინებელი, სტრესის სიმძლავრით ჯარისკაცისგან მოტრეციურად გადამდებია მთელ განაყოფზე!

რა თქმა უნდა, ამ რეაქციის მოაჯარი მიზეზი არის იარაღის შიში — თავის სიცოცხლეზე მზრუნველი ადამიანი მუდმივად დამაბულია, ქვეწმობიურად ცდილობს, წინასწარ გამოიღოს თავისი დაღუპვის დრო და აღბრაობის ხარისხი და ამ დამაბულობას, ბუნებრივად, მნიშვნელოვანდ უმცირებს უშუალოდ ბრძოლის ვაიქტრებში ყოფნა.

ფსიქოლოგებმა კარგა ხანია დაამტკიცეს, რომ კონტრეული ინდივიდის ფსიქური მომზადების ხარისხობრივი მნიშვნელობა მნიშვნელოვნად განსაზღვრავს იმეც ინდივიდის წინაშე წარმოქმნილ ფსიქოლოგიურ პრობლემათა გადაჭმის ხარისხობრედ მარეხვლებს და თუ ამას საშედრო ჭრდში ვაიქთილით ცხად შეიქნება, რომ კონტაქტურა კარატეს სისტემით გამოუყალიბო ჯარისკაცის სხეული იდეალურ, მუდმივ შადიფი-

ნამი იქნება ფსიქოლოგიურ პრობლემათა გადაჭრისთვის! გამომდინარე იქდან, რომ ფარისკაცის საბრძოლო მომზადების უმთავრეს მზანს წარმოადგენს არა მარტო იარაღის ოსტატურად მოხმარება, არამედ თვდაჯერების გამომსახვები (რაც, თავისთავად ანერჯიტიკის საბრძოლო სტრუქტურის დასაფუძვლად შემოქმედებას), ამის მისაღწევად ერთ-ერთი იდეალურ გზას ხელმძღვანელებს საბრძოლო ხელოვნებაში ვარჯიში გვეწოდება.

ჯარისკაცის თვდაჯერების განსამტკიცებელი ერთ-ერთ უმთავრეს საშუალებას ტყვიადის ატანის უნარის გამომსახვებია.

ტყვიადის შეგრძნება ფსიქიკაზე დამრგურველად მოქმედებს: ამ დროს ადამიანის ფსიქიკა ფიკსირებულია ერთადერთზე — როგორმე თავი დააღწიოს ამ გრძნობას (რომელიც გამომსახვები, ყველა სხვა შეგრძნებასთან შედარებით ადამიანის ორგანიზმს ყველზე მეტად შეუძლია). კონტაქტური კარატეს სავარჯიშო სისტემა გარანტირებულად ასწავს ინდივიდებს არა მარტო ტყვიადის ატანას, არამედ უკაბორფოდ უეღბობებს ამ შეგრძნების სრულიად უკუღებელყოფის და შემდგომ, ქვეყნიობის მისი ე.წ. გადატანა — გაქრობას!

ამერიკელი მეცნიერი გ. მიულერი, რომელიც სამხედრო დაკვეთით ინტენსიურად შეისწავლიდა ტყვიადის ფენომენს, ახალდაბადებულ საცდელ ერთიგზე შემოქმედებდა დიდი დონის ელექტრომოკიტი, რომელიც აუტანელ ტყვიადს აფრებდა მათ, მაგრამ უკვე წამოზრდილი იცოც ინდივიდები შედეგობას იმედინებდნენ არა მარტო დარტყმებისა და ტრავმების, არამედ შიშის, სიცვის ატანისა და ტყვიადის გამომსახვები ბაქტერიაებით დასნეულებების თავიდან აცილების თვალსაზრისითაც. კონტაქტური კარატეს ფილოსოფი-

ით მებრძოლის სხეული მშრალი ნაწილი მისი შემადგენელი თითოეული ნაწილი მსღერ იარაღს უნდა წარმოადგენდეს დროს უმოკლეს ინტერვალში მოწინააღმდეგის მწუბობიდან გამოსავლანად. ბუნებრივია, ამის მისაღწევად, კონტაქტური კარატეს უმკაცრეს, მაგრამ ნოუანსებამდე დახვეწილ სავარჯიშო სისტემაგვილი მებრძოლზე (ჯარისკაცზე) შეუდარებლად ნაკლებად იმოქმედებს ფსიქოლოგიურ-სტრესული სიტუაციებში!

ამერიკის შეერთებული შტატების შეიარაღებული ძალების კვლევითი ინსტიტუტის ანგარიშების მიხედვით, მეორე მსოფლიო ომში პეკაის კონტაქტურზე მცხოვრები იაპონელებით დაკომპლექტებულ 442-ე პოლკს იტალიური კამპანიის დროს, პრაქტიკულად არ პქონია საბრძოლო სტრესით გამოწვეული დანაკარგი და ამის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან მიზეზად პოლკის ითიქმის შილიანი შემადგენლობის წლების განმავლობაში კონტაქტური კარატეში ვარჯიში სახელდება.

პ.რ.ფ.
კახაბერ მარამუხაშვილი
საერთაშორისო საბრძოლო ხელოვნობა საერთაშორისო სპორტული ფედერაციის პრეზიდენტი

მეითხველთან ურთიერთობის ახალი ხარისხი

„ათიანში“ სულ სხვა საყთხხავი იქნება, გამოირჩეული და განსხვავებული. თქვენთვის საინტერესო ხალხს მუხედებით, თვალსაწიერს კიდევ უფრო გაიფართოებთ, სიახლეებს გაეცნობით, სასიამოვნო მოგონებებს გაიხსნებთ, დაევიწყლებით, ისაღიხებთ, იმედიანად განეწყობით და „ათიანში“ დახარჯულ დროს ფუჭად დახარჯულად არ ჩათვლით..

საინტერესო და თვალსაწიერი...
ყოველთფიური
ფურნალი
მამაკაცებისთვის

ათიანში

ირლანდიის არმიის რეინჯერები

ოფიცალურად ამ ქვედანაყოფს *Scythian Flanogh an Airm*-ის უწოდებენ, რაც ქართულად „არსებელი რეინჯერების ფრთას“ ნიშნავს. მხოლოდის მისა სახელს სხვაგვარადაა ცნობილი: „სავანეები“ დანიშნულების ქვედანაყოფი, რომელიც ირლანდიის თავდაცვის ძალებს ეკუთვნის (Army rangers wing (ARW)). მისი დევიზი ერთიანი ირლანდიელი პოეტის ლექსისგან მომდინარეობს: „ჩვენა გულებს საწრფელვო, მკლავების ძალა და ფეხის ერთგულება“ — დაბლოცითი ასე ეღვწის ეს დევიზი ქართულად.

შექმნის ისტორია და ძირითადი ამოცანები

გასული საუკუნის 60-იანი წლების დასასრულს ირლანდიის შიშობადი ძალების ოფიცერთა მცირე ჯგუფი რეინჯერთა მოსამზადებელ კურსს შეიარაღებულ შტატებში, ფორტ ბენინგში გაიღოდა. ირლანდიაში დაბრუნების შემდეგ მათ ირლანდიის სამხედრო ძალების საერთაშორისო დონეზე მომზადების მხნით ჩამოყალიბეს ანალოგიური კურსები სამშობლოში. პირველი კურსები საბაზო ბანაკ კურანის სამხედრო კოლეჯში ჩატარდა 1969 წელს. პირველი ნაკადი თორმეტი ოფიცერი შედგის, ეს ოფიცრები ირლანდიის თავდაცვის ძალების მთელი შესაძლებლობიდან შეარჩიეს, კურსებზე სწავლობდნენ ფსიქოლოგიური მდგომარეობის საკითხებს, სნაიპერულ სროლას,

გამოცდილებას ეღებდნენ პირად მომზადებაში და იტრინდნ მთავრების მოქმედების ტექტიკის შესაბამის წყვეტს.

სავანეები საომარი მოქმედებების დამოუკიდებელი და საარბო რეინჯერების ფრთის ჩამოყალიბება განპირობებული იყო 70-იანი წლების ბოლოს და 80-იანის დასაწყისში საერთაშორისო ტერორიზმის გააქტიურებით. კურსების გეგმით მათ ეზღოდა გამოცდილება ირლანდიელ ოფიცრებს სამუალება მსგავს შექმნათ ისეთი აქტიური ქვედანაყოფი, რომელიც ტერორისტულ შეტევებზე აღეცხურა პასუხის ძალა შექმნოდა.

არსებული რეინჯერების ფრთა თავდაცვის სამინისტროს სტრუქტურაში ხელისუფლების 1980 წლის მარტის განკარგულების საფუძველზე შეიქმნა. 1980 წლიდან რეინჯერები ინტენსიურ წვრონას გადიოდნენ როგორც ირლანდიაში, ასევე მას საზღვრებს გარეთ, ათედახევე ცხად იყო, რომ თანამედროვე ტერორიზმთან საბრძოლველად ნებისმიერ ადგილას და იმდებრე აუცილებელია მრავალფუნქციური, უნივერსალური სპეციალური ოფების მომზადება. ამის გამო ირლანდიელმა შექმნეს ჯგუფი, რომელიც თანაბარი ძალით შეუძლია მოქმედება ხელეობზე და წყაბში, მისა და ტყვეში, ჯიქნისა და უდაბნოში. გამოცდილების მისაღებად საკერძობის ოფიცრები სპეციალურ რეკონსტრუქციულ მეთოდებს იყენებდნენ საზღვარგარეთ, სადაც სწავლობდნენ ნაირგვარ სიტუაციებში მოქმედების ხერხებს და ნებისმიერ კლიმატურ პირობებში თავის გადაწყვეტილების საიდუმლოებებს.

არსებულ რეინჯერთა ფრთის შიშობური მასზე დაქვემდებარებულ რაზმს ადამისიტრაციული, დისციპლინარული და ოპერატიული კონტროლს უწევს. თავის მხრე ის ექვემდებარება ირლანდიის სამხედრო ძალების უნივერსალური შტაბის უფროსს, ჯგუფის პირადი შეზადგენლობა დის-

ლოცირებულია კელანდის რაიონში, ქ. კურანის მახლობლად განთავსებული სამხედრო ბანაკის ფარგლებში.

არსებულ რეინჯერთა ფრთა შეუძლება შიშობურის და შტაბისგან, სამი ოცელობისგან, რომელთაგანაც თითოეული თავისი სპეციალობა აქვს, და მხარდაჭერის ოცელობისგან. უკანასკნელი მოიცავს ამ ფუნქციების, სამედიცინო და სხვა სპეციალების მთლიანად ARW-ში, სხვადასხვა მორაქვებით, ასევე სამხედრო ირაციებზე. ოცეულები ხუთ-ხუთ რაზმად დაფიცილია (თითონი — ოთხი მომარბი).

ARW-ის ამოცანათა ფართო სპექტრში აქვს გარდა ტრადიციული ბრძოლებისა, კვალება, ტერორიზმთან ბრძოლა და ირლანდიის სამხედრო ძალების სპეციალური მომზადება. ვრცელ, შტრის ზურგში შეტევიით ოპერაციების ჩატარება (სასიციფილო იმდებრების უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფად), შირი პატრულირების უზრუნველყოფა, რეაქციები, საფანგების მწყობრა, დეფრისები, შტრის სამხედრო და სახელმწიფო მოღვაწეების დატყვევება; თედაციითი ოპერაციები, მაღალი რანგის სახელმწიფო პერსონების დაცვა, კონტრაბრეტინანული მოქმედებები, სამოქალაქო ხელისუფლებისათვის ტერორიზმთან ბრძოლაში დახმარების გაწევა; ახალი სამხედრო შეთადლებისა და აღჭურვილობის გამოცდა და სტანდარტიზაცია.

შემრევა და მომზადება

რეინჯერების ფრთაში კანდიდატების პირველადი შერჩევა სამ კურანს გრძელდება. კანდიდატები, რომლებიც შერჩევის გათვალისწინებით, ოქტომბერში მომზადების საბაზო კურსის გეგმას იწყებენ, რაც თვალისმისწავლად შირი მოქმედების მშვერავი პატრულის მომზადების პროგრამას და სასაბამუტო მომზადებას, რეინჯერთა ფრთაში სამსახურის მრეველი აუცილ-

ზღად სამხედრო მოსამსახურე უნდა იყოს, რომლისაც, სულ მცირე, ნაშახურაობის ორი წლის სტაჟი აქვს. ამისთანა, არ არსებობს ასაკობრივი შეზღუდვა.

შესარჩევ ტურებში დამსუვებანი ქალებიც, უპირატესობა ენიჭებათ სამხედროების, რომლებსაც აქვთ პროფესია და ხელმძღვანელობის გამოცდილება. შერჩევა წვლილში ერთხელ ტარდება, კიდევ კანდიდატებს შესარჩევ ვეტანზე დაუშვებენ, ამჟამინდელით სწავლობენ მათ ბიოგრაფიას, ესაუბრებიან მათ უშუალო მეთაურებს. შერჩევამდე კანდიდატი კალენდრულა გააბრის სამდიცინო შესწავლა.

შერჩევა ოთხ ვერის მამდინარეობის და სხვა მრავალან ერთად, ვერისაგან უმარებათ თვალდაპირველი ჩვევების გამოშუშვებანი, სხედასხვა სამხედრო და სხვა ციალურ საკანში, რომლებიც მოვინახებთ უფრო დრად შესწავლას პრეგრამის ძირითად ვეტანზე.

შერჩევის დროს კანდიდატებს დიდი ფრთხილი დაცვირთვა აქვთ იმანი მჭობენ მომსახურე მარმ-ნახრობის მთლიანი დეტურელობით გრძელ დისტანციანზე, ამჟამინდელი სწავლობენ და ამჟამინდელი მთარანი ორატორების უნარ-ჩვევებს. ფრთხილი დაცვირთვებს ფრთხილი ფრთხილი ტესტის ცვლის, მონტაჟს, აქვს თუ არა კანდიდატს არასტანდარტულ სიტუაციებში სწავლა ამხორების უნარი. შერჩევა ორ ფრთხილი ვეტანზე: პირველში ინტერვიუებში კანდიდატებისგან საბანი მონაცემებს ამოხერ, რას შემდეგე მონაცემებს უშუალო რაზმებზე დაკვირვებით ფრთხილი ტესტის გველა, რომლის დროსაც მონტაჟს, როგორ მოქმედებს კანდიდატი წვლში, როგორ ვრცელა აღვილი-ფრთხილი. ბოლის ვა კანდიდატი ასრულებს (10 კალმეტრზე) მარმ-ნახრობის არაღილი და დეტურელობით (35-40 გ), თუ კანდიდატმა ცხრა ტესტიდან სამი საავღ, იგი თვის სამხედრო ნაწილს დაუბრუნდება. საარმით რენჯერების ფრთხილი მარმ-ნახრობად თითოეული კანდიდატს მხოლოდ სამი ცდის გამოყენების უფლება აქვს.

შორე ფრთის გველის კანდიდატები სწავლობენ სპეციალური ვეტანის ტექნიკას. შავალითად, სადამხედრო შორე პატრულის ვეტანთან ერთად მოქმედებს, სხედასხვა ბუნებრივ პირობებში თვის კადრინების ხერხებს, მუხბის ტექნიკას, სასაფრების მოქმედის და საფრთხიან ბრძოლის ხელფრთხილს.

ფრთხილი ვეტანზე ვერეობენ სწავლაში, ვერის ბოლის კანდიდატები ამბობენ სათულებს საბანი მონაცემების საგნებში, რომლებიც თანდათან რთულდება. თუ თუთად კანდიდატს მოეხებება დათმულ დროში დამალოს-აქციის არაღილი და ზუსტად გასრულად მოასწროს, შედეგ იმე ვერეობის შესრულების დრო მინიმუმად მეთრდება და იცვლება შესრულების ვერეობა და პირობებიც, შავალ-

ითად, იმე ვერეობის ასრულებენ დამით წვლის დროს, დამილილ მდომარეობაში, ხანგრძლივი მარმ-ნახრობის შემდეგ, დამით და ა. შ. შერჩევის ბოლის ტარდება შესაგამგელი, კომპლექსური სწავლება, რომლის მისანა იმის ვარჯჯვა, რამდენად ათვისებს კანდიდატებმა სასწავლო პრეგრამა. სწორედ ამ შემდეგზე ვა დამი-ღებელი, ვა ვერეობის კანდიდატი ძირითად სწავლების ვერებს თუ არა.

სწავლების კულმინაცია თვლდება 40-კალმეტრის მარმში, მთლიანი აღჭურვილობით და იარაღით ეს მანძილი კანდიდატებმა დათმულ დროში უნდა გაიბარონ.

ველა კანდიდატი ასრულებს შემდეგ ტესტებს: სახელზე მოქმედება; ხელიდან ვაჯახტობა, იმის გასარჯჯვად მარჯველ მოქმედებს თუ არა კანდიდატი წვლში; მდინარის ფორსირება რაზმთან ერთად მოქმედების სადემონსტრაციით; კლავსტროფობის (დახურული სფერის მანი) ტესტი — შეუძლია თუ არა კანდიდატს დახმულ სფერეცში უმამად მოქმედება.

ამოხულებს ტესტი, რომელიც კანდიდატის ფრთხილი გამოქმობას ავლენ; 10 კალმეტრის მანძილზე რბენა; მათი და-

შქრობა, რომლის დროსაც კანდიდატს ზურგზე აკიდებული აქვს საშუალო სიმძისის აღჭურვილობა და იარაღი.

სამთო მარმ-ნახრობა, რომლის დროსაც მოქმედება კანდიდატების გამძლეობა, წვრობა და ძალი; კანდიდატებს მათეო მეთაურ წვლის აღჭურვილობა; ვარჯჯვებული მარმ-ნახრობა მათეოთა რაიონში 15 კალმეტრამ აღჭურვილობით ვარჯჯვით მარმ-ნახრობა (30-40 კმ, 15 გ ტერითი) არის ტეოთაწვრობის გამოცდა, რომლის დროსაც გამოვლენდება კანდიდატის მოამინება.

მარმი მარმ-ნახრობის მთხედვით ასევე ტეოთაწვრობის ტესტი, რომელიც ვერის კანდიდატის გამძლეობას და მსამე პირობების ატანის დრებს ხანგრძლივი რთული მარმის დროს მთხებს.

40-80 კანდიდატიდან, რომლებიც ყველწვლილად იმე ვეტან შესარჩევ ვერის ვეტლას, ფრთხილად მხოლოდ 15% აქციენ.

ამე მეთრე ნაწილი ყველწვლილად რენჯერთა უფრობის მარჯველა მთხრე განსახვევლა ნაწის ტარების უფლებას.

შერჩევის ვეტლას შემდეგ ახალბედებს მთხედვით რენჯერთა ვეტანთან კურს-

შე, რაც მოიცავს სიღრმისეულ დაზვერვას და თვის გადარჩენის სწავლებას; ხელნართული ბრძოლის წევვების გამოუმუშავებას; გადიან პირველადი სიძლიერის და მძიმეების სრულ კურსს, სასაეროსადგომს და საციცხლე მოზამდეებს ეკრებიან.

კურსები ინტენსიურია და სწავლებები, პრაქტიკულად, შუაღმერთად მამდინარობს, დიდი ვერადღება უძობა საციცხლე მოზამდეასა და სპეციალურ საფრებს. კურსანტები სწრაფად ყველგან ვარჯიშობენ, უკომანდო სხედანსა ნამუშის აბრავს და მათი გამოცდების წესებს, სწავლობენ სხვადასხვა მდგომარეობიდან და რთულ პირობებში სწრაფად, მაგალითად, მთავარიან რაიონში, უღრან ტყეში ან დახმულ სივრცეში. ამისთანა ვარჯიშს დროის განსაზღვრულ მონაკვეთში ასრულებენ.

დიდი ვერადღება უძობა სასანაპირო სწავლებასაც, სანაპირეთი მოზამდეების ძირითადი კურსი შეიძლება ვარჯიშის განმავლობაში გრძელდება. თუკან არსებენ შედეგების ხელსაღმარებლობა, როგორც ექვსი თვის განმავლობაში დამატებით ვარჯიშობენ სანაპირეთში, როგორც ინდივიდუალურად, ასევე ოცეულის შემადგენლობაში. რადგან მომავალი სანაპირეთი, როგორც წესი, აბალბედა და გამოუცდელი არ არის, ასეთი მუშაობა უმადლესი კლასის სანაპირეთის მოზამდეების საშუალებას იძლევა.

საციცხლე მოზამდეებისთან ერთად, მამდინარეობის ტაქტიკურ-სპეციალური და ფიზიკური სწავლება, სწავლება კომპლექსურად და ეფექტური და კომანდო რაღმონე ამოცანის გადწყვეტის თვალისწინებით, ხანგრძლივი მარშ-ნაჩრები და ორიენტირება საშუალებას იძლევა, ვარისკაცს გაუღვივოს არა მარტო გამძლეობა და სხვადასხვა ადგილზე კომანდოსა და რუკის შექმნაში ორიენტაციის,

არამდე ხელსაწყოების გარეშე გვიხის მოძინასა და ველურ პერეპაში თვის გადარჩენის უნარი. როგორც შერჩევას, თითო ვერამდე შესაბამისი საშუალებები მომდინარეობს, რომლის დროსაც მუშაობა სარეიდო და ჩასაფრების მოქმედებაში. ამ კურსის მსვლელობისას მომავალი სპეციალობების შესაბამისად არსებენ მუშაობებს და ამოწმებენ მათ ვარჯიშისაობას. ნახევარი წლის ინტენსიური მეცადინეობის შემდეგ, ვარისკაცი კარგ განათლებასა და აუცილებელ თვისებებს იძენს და თვის ოცეულის ძლიერ სპეციალისტად უბრუნდება.

თუკან ნამდვილი სწავლება მხოლოდ ოცეულის ერთად იქნება ოცეული, რომელიც სანაპირეთის ძირითადი დროის საიქმნელია განკუთვნილი, გადის მსუბუქი შეცინაობების მოსამზადებელ კურსებს,

სწავლობს სახელკო და სხვებეთი ნაივაციას, წვალზე დეხანტრებასა და სანაპირეთის დაზვერვას, გარდა ამისა, მუშაობენ ვეულებთან წვალეკვას დანიღმუხისა და განადგობის

ხელისწევას, სწავლობენ ბუქსირით წვალეკვას მომართობას; ამოწმებენ ტერორისტების მსვლელების გათვალისწინებისა და მათი ხომალდების ხელის წავადების ხერხებსა და მეთოდებს.

ანტიტერორისტული დანიღმულებს ოცეული წერიანს გადის შესაბამისი ობიექტებზე, მათი მოქმედება მუშაობა სასტუმროებში, სკოლებში, ავტობუსებსა და მატარებლებში. რამდენიმე ოცეულის სადგენით ოცეული, რომელიც სწავლობს მტრის ღრმა ზურგში დეფენსიებისა და საბრძოლო საშუალებების ჩატარებას და მონაწილეობის სტრატეგიული ობიექტების ხელში წავადების საქმეს. ქვეყნის ოცეულის პირადი შემადგენლობა სხვადასხვა პირობებში საიქმნელია განკუთვნილი. კარგად აქვს ათვისებული ამოცანების პირველადი და ერთბაშე მოზამდეასაც გადის. მაგალითად, განადგობის საქმე მათ ხელსაწყოთი შესწავლის საიხრო ლიბანში ფოფნისას.

ოცეულების სპეციალისტების

წვალბობით მ ვ ო მ რ ე ბ ს სხვადასხვა სიტუაციის დამუშავების კარგი შესაძლებლობა ეძლევა, მრავალრიცხოვანი საღვივრობი ვეულები ნაივობის ჭაბურღილებზე თვალისწინებით ამოწმებენ, ანტიტერორისტული ვეულები საშუალება ეძლევა, დაამუშაოს მსვლელების გათვალისწინების ოპერაცია და ჭაბურღილების გასოფლივების მოქმედება.

ასეთი წერიანები ორეუ მხარისთვის არის ხელსაწყო, რადგან კომანდოსთვის სურს მხარეებს კარგად ეფუძნოს, როგორც წესი, რეინტეგრები ხშირად აქვიბენ წერიანებს საარმიო ნაწილებთან ერთად,

რაც გუნდურა მოქმედების ჩვენების გამოთქმების უწყობის ხელს. ვვლამ მომავალი სპერანზული გავის საბაერო-სადესანტო მომზადების და ვალდებულია შესარულიის ხუთი ნახტომის პარამუტით მუხვები სამსახურის დროს ეს საბარა-მუტო-სადესანტო მომზადების ვოვლ-წლიური პროგრამის ფარგლებში რვე-ღარუღად ასრულებენ პარამუტით ბტომებს. ოფიცრები გაღიან საგანგვო დასანტრების კურსს, რომელშიც შეღის დღიი ხამაღლიდან საღლინრბო პარა-მუტებით მვეუნებული გაღმობტომა, აგრეთვე დღიი ხამაღლიდან ბტომა, რომლის დროსაც პარამუტისტი გაღ-მობტომის წერტილიდან რამდენიმე ათეული კილომეტრის გავლის შემდეგ ხუტად დესანტრების რაოონის დათმულ წერტილში ემუტა. რეზერვების კურსების დამთავრების შემდეგ სპერანზულებს პრესტიჟული თავს-პარტიკა — მწვენი ბერტების ტარების უღუღა ელვება.

ლიბერია

არმიულ რეზერვია ფრია ლიბერია-ში სამსაღლიო კონტანტრების შესაღვ-ღობაში (400 ჯარისკაცი) გაღაისრულეს. ლიბერის მურე სამოქალაქო ომის დროს რეზერვებს გაერთიანებული ერების ორ-განისხავის ორღანდორ-მვეღერ სარეზ-ერუი შერეულ ბატალიონში ირეცხობდ-ნენ. მათი ჩატარებული ოპერაციებღიან ერთ-ერთი კვეღაზე მვეღვანიი იყო ხე-ღისუღულიის კონტროლიდან გაზბოული საღმისი ქვეღსაიოუღების მურ ღატვე-ბული მვეღების გათავისუღლება. დამერ-კამ მოახერხა მვეღების ადღესამოუ-ღის დღერა და ოცი რეზერვი მვეღმ-ფრწია ქვეღკ გებაშიი საღდა. მვეღების შორის მსხვერპლის თვიღან აციაღლე-ბღად, რეზერვებმა ოპერაიაში გაი-ოიღენეს საპოღიციო არაღღტრულინი ოაღდა და გაათავისუღეს ოცღათხო-მეტი მვეღღა.

გაღაისრულეს, გეროს უზბოზების საბ-ქის მხაღლიის მხეღლით ეს ძალა ქვე-ღანში მშეიღობის გარისტი უღდა ვოიღე-ფო. მათი მხოღანი იყო გეროს მისიის უს-აერთბების უზერეღვლეოფა და უკუნ-ტრულ ოპერაციებში მონაწილეობა. ოცღდათკაცენ რეზერვია რანში კანა-ღღერ და ახაღხელანდორ კონტანტრ-ების ჟოად აღბოღული ტბობის სხე-ღაზე იყო დამაბტებული. რეზერვებს საქეღციონი დამბარებას უწვეღენ ადღელიობზე მოსახლეობას და ასრულებდნენ შორ პატრულირების, სხეღდსხეა მოცკანის მსერბუღების რე-ინერვებს ხზარად დღიი ხეიი უღეღებღათ ჯეუღეღებში ვოფრია, რამაც დღიი გამოცღღელბა შესტის მათ.

ოპერაციებში მონაწილეობა და ურთიერთმოქმედება

ორღანდლის არმიულ რეზერვია ფრია მომზადებას გაღის და ურთიერთმოქმედებს მსოღლიონში იხოი სახელგანიჭულ სა-განგვო რანშებთან, როგორღაცა: აშშ-ის სამხედრო-სახლეოი ქვეითთა კორპუსის, მღღერანი დამცერვის რეზერვია 75-ე პოღკო, საფრანღეთის ჟრონღული ვან-ღამპრისის ჩარვის ჯეუო (JIGN), მვე-ღლის სპეცქეღსაიოფო (SSG) და ოტაღ-ღელ მებრთოი მვეინოთთა საგანგვო რანში COMSUBIN, აგრეთვე ვსტრეღელ სპერანზული პოღკო და SAS-ის ახაღ-ხელანდორი ესკადრონი. ორღანდლის მვეღების გათავისუღლების ოპერაციის არმიულ რეზერვია ფრია ურთიერთმო-ქმედებს სწრაფი რეაგირების ქვეღსაიოფო An Garda Siochana-თან. ასეი მუხბეღვა-ში რეზერვების ამოცანა AGS-ის მხ-არდაჭერაა.

აღმოსავლეთი ტიმორი

1999 წელს გაერთიანებული ერების ორ-განისხავის საერთაშორისო ძაღების მუ-მავღენლობაში სამოქმედო რეზერვია ფრია აღბოღული ტბობის (INTERFET)

ერაყი

არმიულ რეზერვია ფრია ერაყში 2005 წელს ორღანდელი ერეზავისტ რორი კაროღის გატაცების შემდეგ ორღანდლის არმიის სამხედრო დამ-ცერვის (G2) თანამშრომლების გაღაის-როღეს. ოხანი ერეზავისტის გასაი-კისეუღებულბად ოპერაციას აშშ-ის სქე-ოპერაციების ქვეღსაიოუღების ჟოად ატარებდნენ, მაგრამ საქეღციოფულ კაროღი ტერორისტებში გაათა-ვისუღულეს. ოპერაცია, რა ოქმა უღდა, არ მვეღა.

არმიული რეზერვები მწვენიდან დღემდე სხე-ღასხეა ოპერაციებში

მონაწილეობდ-ნენ. მაგალითად, ორღანდლის რეს-პუღლიის არმიის ტერორისტული ქვეღსაიოუღების წინა-ღღმვე, ასევე მის ფარგლებს გერე სამ-ვადლიო ოპერაციებში, მაგალითად, ჩაღ-ში, ლიბერიაში, აღმოსავლეთ ტბობრი, სომღლისა და დღამბში.

ჩაიი

რეზერვია ფრის ორმოცღდათბოხმე-ტი მებრთოღი ვეროპული გაერთიანებუ-ლი ძაღების (EUFORT Tchad/RCA) შე-

მავღენლობაში ჩაღში გაღა-ისროღეს, ოხანი ქვეღსაიო 19 ოფბტრულს (2009 წ) ჩაღდნენ, დამცერ-ვის ადღელიმბარერობა, შერაჩვის ადღელი და მოქმედეს საბაბო ბანაკი, რომელსაც კა-არას ბანაკი (Camp Ciara) უწოღეს.

ჩვეული „ბიზონები“

ავტომატ AK-47-ისა და მისი მოდიფიკაციების AKM-ისა და AK-74-ის ვერტონი მიხედვით კალაშნიკოვი მიწვეული მსოფლიოსთვისაა ცნობილი. ნაგებობად საზღვარიანი არც სწრაფი და მასშტაბური სუბკომპლექტის კონსტრუქტორი ვერტონი დრავს ვერტონი იყო.

1993 წელს მათმა შედეგებმა, ვერტონი კალაშნიკოვი და ალექსი დრავს ვერტონი, მამების პროექტის გააგრძელებს და შექმნეს პისტოლეტ-ტყვიამურქვევი ПП-19.

ერთი შექმნა ვერტონი, რომ „ბიზონის“ კონსტრუქციამ საკვანძოდ ცნობილი „კალაშნიკოვის“ თითქმის ყველა დეტალი ამოიღო, ერთს — მჭიდის ვერტონი.

სწრაფ ვერტონის მიწვეულებს პრინციპშია შთავაზო ვერტონი. მსოფლიოში არსებული პისტოლეტ-ტყვიამურქვევის უდიდესი ნაწილის მჭიდს ბრტყელი და წარმართული ფორმა აქვრდა და აქვს (ვერტონი MP43, MP5, MP7, იტალიური Spectre M4, უბრალო UZI და სხვა). თუმცა სწრაფ მსოფლიო იმის დროს ვერტონი მსოფლიო იყო დღევანდის ფორმის მჭიდისა და პისტოლეტ-ტყვიამურქვევი (ფინური Suomi, საბჭოთა ППШ-41, ამერიკული Thompson-ი).

კალაშნიკოვისა და დრავს ვერტონის ვერტონი მჭიდის ორიგინალური ფორმა აჩრავს, რომელიც წარმართული ცილინდრს აქვს და „ბიზონის“ ქვემოდან უერტონი.

მანამდე დაახლოებით ასეთვე პრინციპშია

AK-47-ისა და СВД კონსტრუქციების — კალაშნიკოვისა და დრავს ვერტონის ვერტონის შიდა რუბრიკის ფუნქციონირების ვერტონი პისტოლეტ-ტყვიამურქვევი

ПП-19 Бизон-2:

- 1) ინტეგრირებული მაცურქონი;
- 2) მარტონი დიასკეტი კონდახით (AKC-74Y-ის ანალოგიური);
- 3) იარაღის წარმართის თანვე დიასკეტი კონდახით.

1

2

3

ჩვეული ფუნქციონირების: პისტოლეტ-ტყვიამურქვევი ПП-19 Бизон-2-ი 9X18 88 ПМ „მაკაროვის“ ვერტონი გათვლილი ტყვიის სანდო სიჭარბე 320 8/58-ია, დამონებებით სროლის მანძილი დაახლოებით 100 მ, სროლის ტემპი — 680 გაბროლი/წთ-ში. მჭიდის გარეშე „ბიზონი“ 2,7 კგ-ს იწონის. გაბროლი კონდახით იარაღის სიჭარბე 690 88-ია, დიასკეტი — 460 88, ლულის სიჭარბე 230 88-ს შეადგენს. ცილინდრული ფორმის მჭიდში 64 ვერტონი თანვე.

ციათი მწიფობილი მჭიდი ამერიკულ პისტოლეტ-ტყვიამფრქვევე Calico-საც დაუჯერებს, ოღონდ იარაღის თავზე, რაც არცთუ ისე მოსახერხებელი იყო.

რუსულ „ბიზონში“ ცილინდრული ფორმის მჭიდი უფრო მოხერხებულ ადგილას — იარაღის ქვემოთაა განთავსებული და მსროლელი მას იარაღის მარცხენა ხელით სამართავდაც იყენებს.

ცილინდრული ფორმის მჭიდში ვაზნების მიწოდება სპირალის პრინციპ-

„ბიზონის“ არასრული დაშლა

ცილინდრული წაგრძელებული მჭიდი ამერიკულ პისტოლეტ-ტყვიამფრქვევე Calico-ში, რუსულ Бизон-ში ვაზნების მიწოდების მექანიზმი თითქმის ანალოგიურია

ით ხდება, რაც მჭიდს უფრო ტყვადს ხდის.

წაგრძელებულ ბრტყელ მჭიდში 30 ვაზნაზე მეტის ჩადება მნიშვნელოვნად ზრდის თავდ მჭიდის სიგრძეს, რაც სახიფათოს ხდის პისტოლეტ-ტყვიამფრქვევის გამოყენებას მიწაზე გაყო-

ლილი მებრძოლისათვის, რადგან გრძელი მჭიდის გამო მსროლელი იძულებულია, უფრო წამოიწიოს და მისი სხეულის უფრო მეტი ნაწილი აღმოჩნდეს მონინალმდევის საპასუხო ცეცხლის არეალში. ცილინდრული ფორმის მჭიდის გაბარიტები კი არ ცდება „ბიზონის“ სახელეტი მექანიზმის გაბარიტებს.

ამასთან, ცილინდრული ფორმის მჭიდი უფრო ტყვადია და მასში 9X18 მმ კალიბრის „აკაიროის“ 64 ვაზნა ვერცა, ანუ ჩვეულებრივ წაგრძელებულ ბრტყელ მჭიდზე ორჯერ მეტე.

დამზადებულია „ბიზონის“ რამდენიმე

ვარიანტი, მათ შორის „აკაიროის“, „ტრეცა“ და „პარაბლუმის“ ვაზნაზე გათვლილი, სხვადასხვა ტიპის დასაცევი კონდახებით ინტეგრირებული მაუქით არსებული ინფორმაციით „ბიზონის“ სხვადასხვა მოდიფიკაცია რუსეთის უშიშროების ფედერალური სამსახურისა (ФСБ) და ოუსტიციის სამინისტროს სპეცრაზმების შუიარაღებაშია.

მას რუსი სპეცრაზმელები იყენებდნენ 1999 წელს დაღესტანსა და ჩეჩენეთის შიორე ომში. ზოგიერთი მონაცემის თანახმად, 2008 წლის აგვისტოში საქართველოში შემოჭრილი რუსეთის ფედერალური ძალების შემადგენლობაში შიორე ФСБ-ს სპეცრაზმელებს შეიძლება შეიარაღებაში „ბიზონებიც“ ქონილიათ.

ირაკლი ალადაშვილი

მარცხნივ წაგრძელებულმჭიდიონი პისტოლეტ-ტყვიამფრქვევი (შებნილი AKC-74V-ს ბაზაზე), მარჯვნივ ПП-19 Бизон-2 ცილინდრისფორმიანი მჭიდიით

საგარეო
დაცვის
მინისტრო

ПП-19 БИЗОН

